

POLITECHNIKA ŚLĄSKA

im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach

Gliwice-1984

informato**r**

40 LECIE

POLITECHNIKI
ŚLĄSKIEJ
IM. WINCENTEGO
PSTROWSKIEGO
W GLIWICACH

1901

WARSZAWA

REKTORZY

1. Władysław Kuczewski
1945—1951

2. Michał Śmiałowski
1951—1952

3. Gabriel Kniagin
1952—1954

4. Zbigniew Jasicki
1954—1956

5. Stanisław Ochęduszko
1956—1959

6. Tadeusz Laskowski
1959—1965

7. Jerzy Szuba
1965—1972

8. Jerzy Nawrocki
1972—1981

9. Ryszard Petela
1981

10 Marian Starczewski
1982—1984

Politechnika Śląska im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach jest jedną z 18 wyższych szkół technicznych w kraju, w tym 14 politechnik, kształcąca pracowników naukowo-technicznych dla potrzeb nauki i przemysłu Górnego Śląska oraz całego kraju.

Podstawowymi zadaniami Politechniki są:

- 1) kształcenie kadr na 12 wydziałach studiów stacjonarnych, wieczorowych, zaocznych i podyplomowych,
- 2) rozwój kadry naukowej dla potrzeb Uczelni i innych instytucji naukowych w zakresie nauk technicznych,
- 3) prowadzenie kompleksowych prac badawczych zarówno o charakterze podstawowym, jak i dla potrzeb gospodarki narodowej oraz wdrażanie wyników badań do praktyki.

Dawniej

Politechnika Śląska powstała w 1945 r. jako pierwsza polska wyższa uczelnia na ziemiach śląskich. Dokumentem powołującym ją do życia był dekret Przewodniczącego Krajowej Rady Narodowej z dnia 24 maja 1945 r.

Politechnika Śląska miała składać się wówczas z czterech Wydziałów: 1) Mechanicznego, 2) Elektrycznego, 3) Hutniczego i 4) Inżynieryjno-Budowlanego. Niebawem w Ministerstwie Oświaty za-

padła decyzja, aby zamiast Wydziału Hutniczego, dla którego brak było kadry profesorskiej, powstał Wydział Chemiczny. Tak więc ostatecznie Politechnika Śląska w początkach swego istnienia w 1945 r. posiadała Wydziały: 1) Mechaniczny, 2) Elektryczny, 3) Chemiczny, 4) Inżynieryjno-Budowlany. Tymczasową siedzibą Politechniki był Kraków, gdzie od 1 czerwca przy Akademii Górniczej rozpoczęły się zajęcia dla 1200 studentów na wymienionych 4 wydziałach, a stałą siedzibą Uczelni miały być Katowice. Konieczność jednak zapewnienia Politechnice niezbędnych do pracy a także dalszego rozwoju warunków lokalowych i bytowych dla studentów oraz pracowników sprawiły, że na ostateczną siedzibę Politechniki Śląskiej wybrano Gliwice. Politechnikę zlokalizowano początkowo w trzech budynkach przy ul. Marcina Strzody 19, 21, 23.

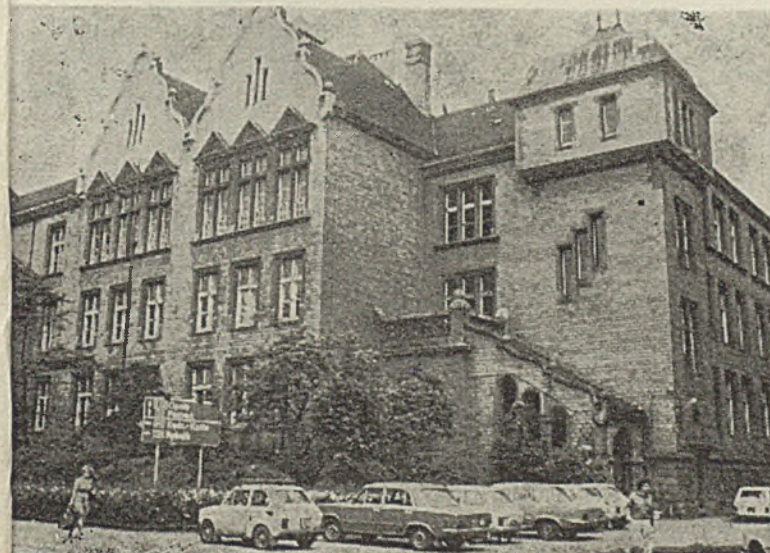
Pierwszym rektorem — organizatorem Politechniki był w latach 1945—1951 prof. Władysław Kuczewski, a pierwszymi dziekanami wybrano: na Wydziale Chemicznym — prof. dra Adolfa Joszta, na Wydziale Elektrycznym — prof. dra Kazimierza Idaszewskiego, na Wydziale Inżynieryjno-Budowlanym — prof. dra Antoniego Plamitzera, na Wydziale Mechanicznym — prof. dra Zygmunta Ciechanowskiego.

Prawie równocześnie z Uczelnią rozpoczęła działalność Biblioteka Główna Politechniki Śląskiej. Kierownictwo i organizację tej jednostki rektor-organizator powierzył 27 czerwca 1945 r. inż. Tytusowi Laskiewiczowi, uprzednio długolet-

niemu dyrektorowi Biblioteki Politechniki Lwowskiej.

Inauguracja nowego roku akademickiego 1945/46 odbyła się dnia 29 października 1945 r. już w Gliwicach. Z tą chwilą zakończony został pierwszy etap prac nad organizacją Uczelni — stworzono elementarne podstawy egzystencji oraz nauki pracowników i młodzieży. Rozpoczął się natomiast okres drugi — tworzenie laboratoriów i zakładów naukowych — a więc warunków do uruchomienia i rozwinięcia działalności dydaktycznej i naukowej Uczelni.

Wzrastające potrzeby przemysłu — zwłaszcza Górnego Śląska i całej gospodarki narodowej — spowodowały konieczność utworzenia nowych wydziałów. W 1950 r. powstał Wydział Górniczy.

W 1953 r. otwarto Wydział Mechaniczny Energetyczny, a w 1955 r. Wydział Inżynierii Sanitarnej. W tymże roku przemianowano także dawny Wydział Inżynieryjno-Budowlany na Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego. W 1954 r. zainicjowano wydawanie Zeszytów Naukowych Politechniki Śląskiej. Wówczas też ukazały się dwa pierwsze zeszyty: Elektryka nr 1 oraz Mechanika nr 1.

W pierwszym dziesięcioleciu istnienia Politechniki Śląskiej główny wysiłek skierowano na organizację Uczelni, dostosowanie jej struktury do potrzeb przemysłu Górnego Śląska, do aktualnych zadań gospodarki narodowej. Widomą oznaką tych przemian było tworzenie dalszych wydziałów i specjalizacji.

Od roku 1962 Uczelnia zaczęła prowadzić również studia podyplomowe.

W roku 1963 powstał Wydział Automatyki. Od roku akademickiego 1969/70 rozpoczęły działalność dwa nowe wydziały: Matematyczno-Fizyczny i Metalurgiczny, a od roku 1970/71 — Wydział Organizacji Produkcji.

W 1968 r. powstały trzy filie Politechniki Śląskiej: w Katowicach, Dąbrowie Górniczej i Rybniku, a przy nich utworzono również filie Biblioteki Głównej.

Przeprowadzona w r. 1969 reorganizacja naukowych jednostek Uczelni polegała na scaleniu istniejących wówczas 105 katedr w 48 tzw. dużych katedr, a w 1971 r. z tych katedr powstało 37 instytutów.

W roku 1977 utworzono Wydział Architektury. Od roku akad. 1978/79 rozpoczął działalność Wydział Mechaniczno-Hutniczy, który zlokalizowano w Dąbrowie Górniczej, oraz Instytut Karbochemii na prawach wydziału.

W roku 1979 powstał Wydział Transportu w Filii Politechniki Śląskiej w Katowicach, poprzednio — od roku 1974 działający jako Instytut Transportu na prawach Wydziału.

W roku 1979 Politechnika Śląska liczyła 15 wydziałów, 44 instytuty i prowadziła kształcenie w ramach 16 kierunków studiów dla blisko 20 tysięcy studentów, z których ponad 11 tys. to słuchacze studiów dziennych. Dyplomy inżyniera i magistra inżyniera uzyskało do tej pory 48.500 absolwentów.

Od roku 1981 notuje się znacznie zmniejszony dopływ młodzieży na studia, co stało się powodem przeprowadzenia w 1983 r. pewnych zmian reorganizacyjnych w Uczelni. W ich wyniku Instytut Karbochemii włączono do Wydziału Chemicznego, a Wydziały: Mechaniczno-Hutniczy i Organizacji Produkcji włączono w skład Wydziału Metalurgicznego, natomiast Wydział Transportu stał się ponownie Instytutem Transportu na prawach Wydziału.

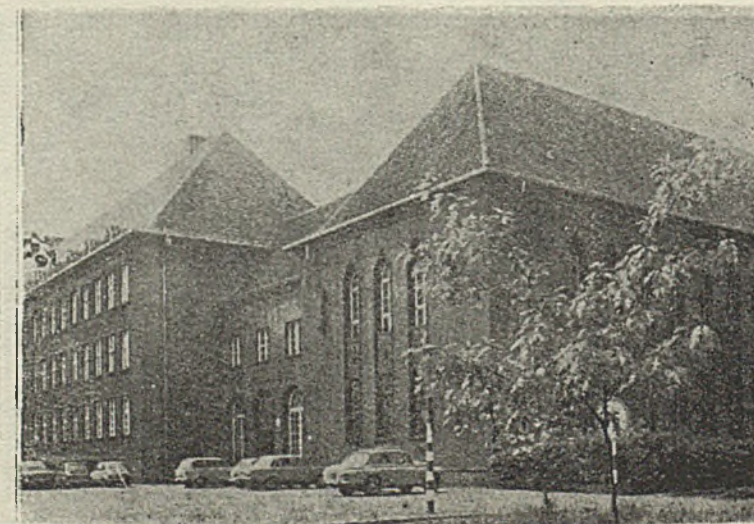
Tak więc
obecnie

Politechnika Śląska prowadzi kształcenie na 12 wydziałach. Są to: 1) Wydział Architektury,

2) Wydział Automatyki, Informatyki i Elektroniki, 3) Wydział Budownictwa, 4) Wydział Elektryczny, 5) Wydział Górniczy, 6) Wydział Inżynierii Środowiska, 7) Wydział Matematyczno-Fizyczny, 8) Wydział Mechaniczny Energetyczny, 9) Wydział Mechaniczny Technologiczny, 10) Wydział Chemiczny, 11) Wydział Metalurgiczny, 12) Instytut Transportu na prawach wydziału. (Te dwa ostatnie wydziały znajdują się w Katowicach).

Uczelnia liczy obecnie 9.862 studentów, w tym 7.882 na studiach dziennych i zatrudnia 4.092 pracowników, w tym 1.603 nauczycieli akademickich.

Politechnika Śląska im. Wincentego Pstrowskiego, jak większość wyższych uczelni, podlega Ministerstwu Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, które kieruje całokształtem spraw związanych

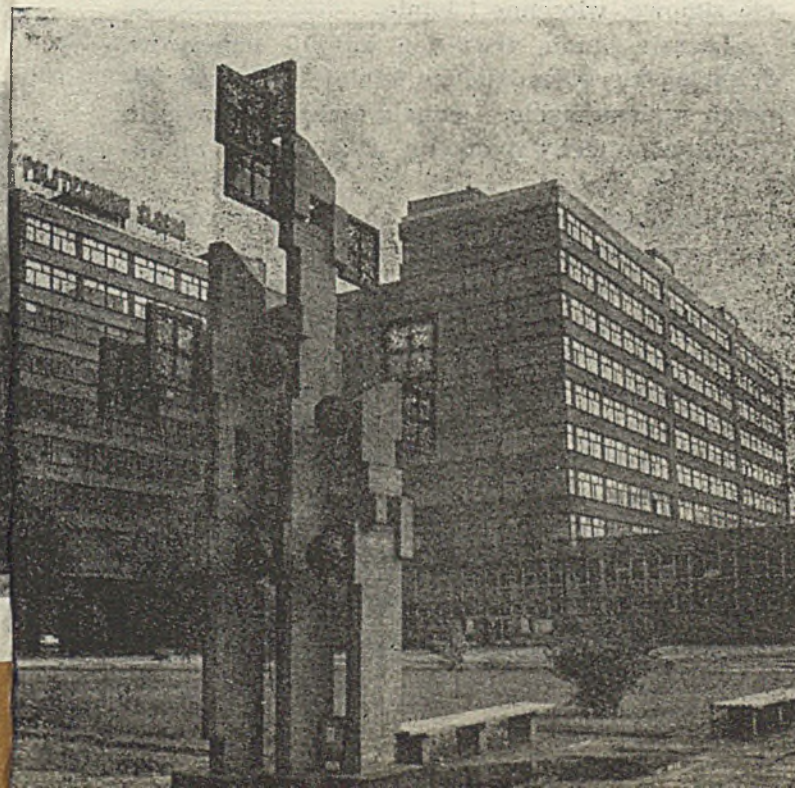

z funkcjonowaniem systemu organizacji i zarządzania szkolnictwem wyższym w Polsce.

Politechniką kieruje rektor przy współudziale senatu oraz prorektorów ds. ogólnych, ds. dydaktyki i wychowania oraz ds. nauki i współpracy z przemysłem.

Pracą poszczególnych wydziałów kierują dziekani przy współpracy rad wydziałowych i prodziekanów, którym podlegają sprawy studenckie. Formalne sprawy studentów na wydziale są rozpatrywane przez dziekana.

W ramach wydziałów funkcjonuje 49 instytutów oraz międzywydziałowy Instytut Nauk Społecznych. Działalność dydaktyczno-wychowawczą

KSZTAŁCENIE
KADR INŻYNIERSKICH

prowadzą ponadto: Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, Studium Wojskowe, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, Biblioteka Główna i Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej.

Zadaniem administracji Politechniki jest zapewnienie warunków dla najlepszego wykonywania przez Uczelnię zadań naukowych, dydaktycznych i wychowawczych. Administracją i gospodarką Politechniki kieruje rektor przy pomocy dyrektora administracyjnego.

KSZTAŁCENIE KADR INŻYNIERSKICH

Wymagania od kandydatów

O przyjęcie na I rok studiów ubiegać się mogą osoby posiadające pełne wykształcenie średnie (ukończone liceum ogólnokształcące lub technikum zawodowe) i legitymujący się świadectwem dojrzałości. Wymagane jest również aktualne orzeczenie lekarskie o stanie zdrowia i przydatności do studiów na wybranym kierunku oraz orzeczenie o zdolności do pracy fizycznej w związku z obowiązkowymi praktykami programowymi. W przypadku starania się o pomoc materialną kandydat powinien przedstawić podanie wraz z zaświadczeniem o wysokości zarobków członków rodziny.

Tok studiów

Uczelnia obecnie kształci młodzież według jednolitego systemu cztero i pół oraz pięcioletnich studiów magisterskich. Pomyślne ich ukończenie daje absolwentowi tytuł magistra inżyniera.

Celem lepszego dostosowania profilu absolwenta do potrzeb gospodarki narodowej niektóre kierunki studiów kształcą w zakresie określonych specjalności. W ramach pracy dyplomowej pogłę-

biany jest pewien zakres wiedzy, dzięki czemu absolwent uzyskuje lepsze przygotowanie do przyszłej pracy produkcyjnej lub naukowej.

Rok akademicki dzieli się na 2 semestry i rozpoczyna się 1 października, a kończy się 30 września następnego roku kalendarzowego. Obejmuje on: okres zajęć wynikający z planu studiów, sesje egzaminacyjne, praktykę programową oraz wakacje zimowe, wiosenne i letnie.

Łącznie studia trwają 9 lub 10 semestrów. Jeżeli na kierunku studiów istnieje kilka specjalności, student wybiera jedną z nich, a o przyjęciu decydują potrzeby społeczne, uzdolnienia i zainteresowania studenta.

Działalność dydaktyczna Uczelni jest realizowana według planów i programów studiów opracowanych na podstawie generalnego założenia, jakim jest przygotowanie absolwentów w zakresie wiedzy teoretycznej i specjalizacyjnej na pełnowartościowych fachowców przydatnych w gospodarce narodowej. Politechnika Śląska czynnie współdziałała w rozwoju postępu technicznego, popularyzacji osiągnięć nauki i ich praktycznego wykorzystania w gospodarce narodowej, a w szczególności w gospodarce województwa katowickiego. Studenta obowiązuje aktywny udział

w zajęciach dydaktycznych, terminowe składanie egzaminów oraz wypełnianie innych obowiązków dydaktycznych przewidzianych w planie studiów. Plany studiów dla poszczególnych kierunków obejmują cztery grupy przedmiotowe: 1) przedmioty ogólne i społeczne, 2) przedmioty podstawowe i teoretyczne, stanowiące teoretyczną podbudowę studiów technicznych, 3) przedmioty podstawowe kierunkowe, niezbędne do opanowania dyscyplin specjalistycznych, 4) przedmioty specjalistyczne, będące podstawą przyszłego zawodu. Ponadto w toku studiów wyższych studenci odbywają obowiązkowe programowe praktyki, uzupełniające studia teoretyczne.

Studenci wybitnie uzdolnieni i osiągający bardzo dobre wyniki w nauce mogą od III roku stu-

diować według indywidualnych programów studiów. System studiów indywidualnych może prowadzić do skrócenia okresu studiów.

Na ostatnim roku studiów obowiązuje studenta przygotowanie i uzyskanie przyjęcia pracy dyplomowej oraz złożenie egzaminu dyplomowego.

Zatrudnienie

Absolwenci, zależnie od ukończonego kierunku studiów, otrzymać mogą pracę na stanowiskach specjalistycznych i kierowniczych w przedsiębiorstwach oraz instytucjach przemysłowych, a także naukowo-badawczych związanych z techniką i przemysłem.

LICZBA STUDENTÓW

W ROKU AKADEMICKIM 1983/84

studia dzienne	—	7882
zawodowe zaoczne		324
wieczorowe inżynierskie	—	1410

wieczorowe magisterskie	—	100
podyplomowe	—	53
doktoranckie	—	14
eksternistyczne	—	126
Razem		<u>9909</u>

WYDZIAŁY

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

Kierunek naukowy: Architektura. Wydział nie posiada podziału na specjalności.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: rysunek odręczny, matematyka, język obcy. Studia stacjonarne trwają 5 lat. Absolwenci otrzymują stopień mgra inżyniera architekta i znajdują zatrudnienie w Biurach Projektowych, Zakładach Planowania Przestrzennego oraz Urzędach Miejskich.

KATEDRA ARCHITEKTURY PRZEMYSŁOWEJ I PODSTAW PROJEKTOWANIA

Działalność naukowo-dydaktyczna realizowana jest na kierunku Architektura i obejmuje przedmioty podstawowe takie, jak: rysunek odręczny, rzeźba, podstawy kompozycji plastycznych, projektowanie architektoniczno-urbanistyczne, projektowanie architektury przemysłowej, projektowanie architektoniczne budowlane.

W skład katedry wchodzi następujące zespoły:

- Architektury Przemysłowej, Teorii i Metodologii Projektowania,
- Projektowania Wstępnego,
- Podstaw Kompozycji Plastycznych,
- Rysunku Odręcznego i Rzeźby.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest głównie na:

- związki i wzajemne oddziaływanie architektury oraz techniki i przemysłu,
- problemy humanizacji techniki i przemysłu badane są w płaszczyźnie kultury i estetyki, psychologii i socjologii oraz ergonomii,

— optymalne wieloaspektowe kształtowanie środowiska pracy,

— wzajemne związki przemysłu, środowiska naturalnego i rejonów intensywnie zurbanizowanych.

Próby dyskontacji prac naukowych dla praktyki wspierane są współczesnymi metodykami projektowania oraz architektonicznego menagementu.

Projektowanie wstępne, na przykładzie elementarnych jednostek i struktur osiedleńczych, bada problematykę powiązań elementów mikroskalarnych i makroskalarnych (architektoniczno-urbanistycznych).

Problematyka podstaw kompozycji plastycznych prowadzona jest zarówno w aspekcie pośrednich oddziaływań na proces kształcenia, w aspekcie praktycznych zastosowań jak i wspomaganie metodycznego.

Prowadzi się również prace z zakresu architektury wnętrz.

Katedra zatrudnia ogółem 22 pracowników, w tym 1 profesora, 1 docenta oraz 5 adiunktów.

KATEDRA PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO I URBANISTYKI

Działalność naukowo-dydaktyczna realizowana jest na kierunku architektura i obejmuje przedmioty: urbanistyka zespołów mieszkaniowych, struktury komunikacyjne, plany ogólne, urbanistyka centrów miejskich, planowanie regionalne.

— optymalne wieloaspektowe kształtowanie środowiska pracy,

— wzajemne związki przemysłu, środowiska naturalnego i rejonów intensywnie zurbanizowanych.

Próby dyskontacji prac naukowych dla praktyki wspierane są współczesnymi metodykami projektowania oraz architektonicznego menagementu.

Projektowanie wstępne, na przykładzie elementarnych jednostek i struktur osiedleńczych, bada problematykę powiązań elementów mikroskalarnych i makroskalarnych (architektoniczno-urbanistycznych).

Problematyka podstaw kompozycji plastycznych prowadzona jest zarówno w aspekcie pośrednich oddziaływań na proces kształcenia, w aspekcie praktycznych zastosowań jak i wspomaganie metodycznego.

Prowadzi się również prace z zakresu architektury wnętrz.

Katedra zatrudnia ogółem 22 pracowników, w tym 1 profesora, 1 docenta oraz 5 adiunktów.

KATEDRA PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO I URBANISTYKI

Działalność naukowo-dydaktyczna realizowana jest na kierunku architektura i obejmuje przedmioty: urbanistyka zespołów mieszkaniowych, struktury komunikacyjne, plany ogólne, urbanistyka centrów miejskich, planowanie regionalne.

W skład katedry wchodzi następujące Zespoły:

- Planowania Przestrzennego,
- Urbanistyki,
- Układów Komunikacyjnych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest głównie na zagadnienia teoretyczno-metodyczne interdyscyplinarnych uwarunkowań planowania przestrzennego i urbanistyki. Szczególne preferencje nadano Górnośląskiemu Okręgowi Przemysłowemu, będącemu przykładem regionu o intensywnym stopniu urbanizacji i industrializacji.

Pośród całokształtu problematyki badawczej wyróżnia się problemy przeciwdziałania uciążliwym oddziaływaniom przemysłu, problemy przeciwdziałania uciążliwym oddziaływaniom przemysłu, problemy degradacji środowiska, restytucji zieleni, zaplecza rekreacyjnego i krajobrazu a także rekonstrukcji i rozwoju centrów miast oraz systemów komunikacji w skali miasta, regionu i kraju.

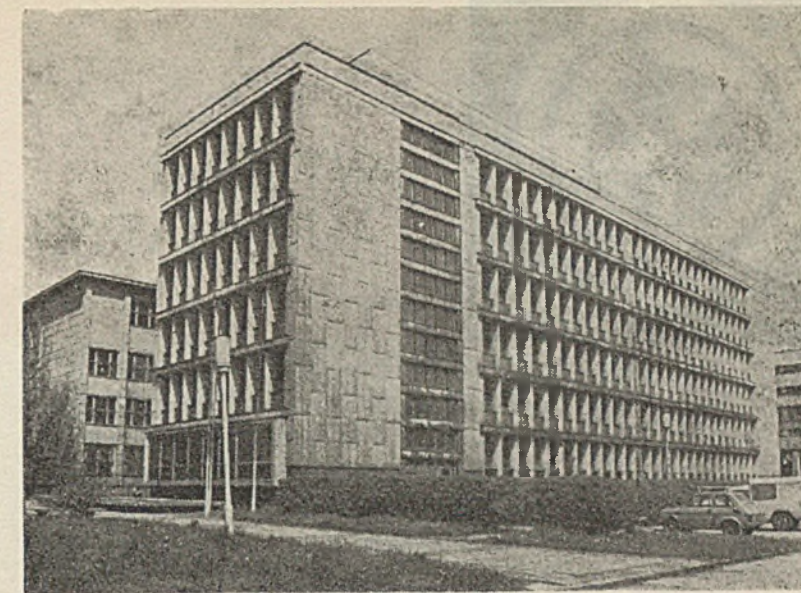
Katedra zatrudnia ogółem 19 pracowników, w tym 3 docentów i 10 adiunktów.

KATEDRA ARCHITEKTURY MIESZKANIOWEJ, USŁUGOWEJ I HISTORII ARCHITEKTURY

Działalność naukowo-dydaktyczna realizowana jest na kierunku: Architektura i obejmuje przedmioty: projektowanie architektury mieszkaniowej, projektowanie architektury usługowej, historia architektury i urbanistyki, konserwacja zabytków.

W skład Katedry wchodzi następujące Zespoły:

- Architektury Mieszkaniowej,
- Architektury Usługowej,

— Historii Architektury i Konserwacji Zabytków.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest głównie na zagadnienia teorii projektowania, norm i normatywów architektury mieszkaniowej, poczynając od skali mieszkania do skali zespołów mieszkaniowych, z uwzględnieniem specyficznych potrzeb i warunków GOP.

Prowadzone są studia nad zróżnicowaniem systemów i rodzajów architektury mieszkaniowej jak również elastyczności funkcjonalnej.

Prowadzone są także studia teoretyczne i projektowe z zakresu architektury mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej w aspekcie współczesnych potrzeb, obiektów wielofunkcyjnych kultury, handlu i szkolnictwa.

Jako problem szczególnej wagi traktowany jest proces ewolucji rozwiązań architektonicznych w ujęciu historycznym i teoretycznym. Ten aspekt wiąże się z pracami badawczymi w zakresie konserwacji i rewaloryzacji obiektów i zespołów architektonicznych.

Katedra zatrudnia ogółem 20 pracowników, w tym 1 profesora, 2 docentów, 1 doktora habilitowanego oraz 9 adiunktów.

WYDZIAŁ AUTOMATYKI I INFORMATYKI

Kierunek naukowy: Elektronika i Informatyka.

Wydział posiada specjalności:

- Aparatura elektroniczna,
- Technika elektroniczna,
- Automatyka,
- Budowa maszyn matematycznych,
- Oprogramowanie i metody informatyki.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: matematyka, fizyka, język obcy. Studia stacjonarne trwają 5 lat, a absolwenci otrzymują stopień magistra inżyniera elektronika lub informatyka. Wydział prowadzi studia inżynierskie wieczorowe trwające 4,5 roku oraz uzupełniające studia magisterskie 2,5-letnie. Ponadto Wydział prowadzi studia podyplomowe w zakresie — Elektroniczne Cyfrowe Układy Scalone i Systemy Mikrokomputerowe. Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w biurach projektowych, zakładach przemysłowych i organizacjach przemysłowych.

INSTYTUT AUTOMATYKI

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Elektronika w specjalności: Automatyka.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady.

- Teorii Sterowania,
- Automatyzacji Procesów Przemysłowych,
- Urządzeń i Układów Automatyki,
- Automatyzacji Procesów Dyskretnych i Robotroniki,
- Konstrukcji Urządzeń Automatyki,
- Systemów Pomiarowych.

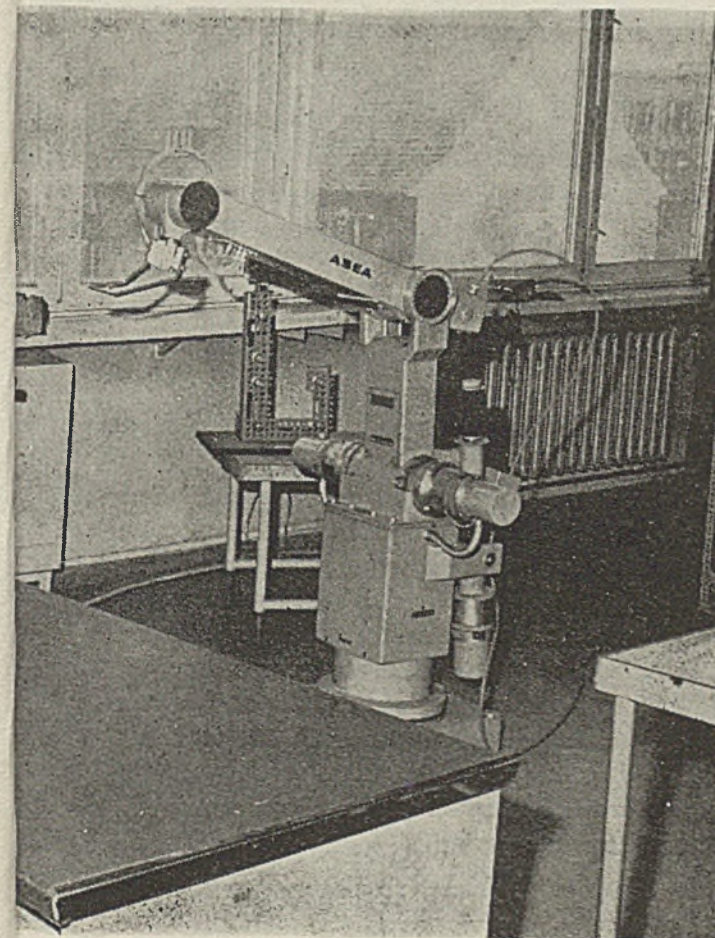
Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- automatyzację ciągłych i dyskretnych procesów przemysłowych,
- identyfikację, regulację i sterowanie układów dynamicznych,
- robotronikę,
- miernictwo i systemy pomiarowe,
- analizowanie, projektowanie i konstrukcję elementów i układów automatyki.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia rozwiązywania teoretycznych i praktycznie ważnych zagadnień z zakresu:

- automatyzacji ciągłych i dyskretnych procesów przemysłowych, w tym również zagadnień związanych z zastosowaniem do automatyzacji tych procesów systemów komputerowych lub mikroprocesorowych i robotów przemysłowych.

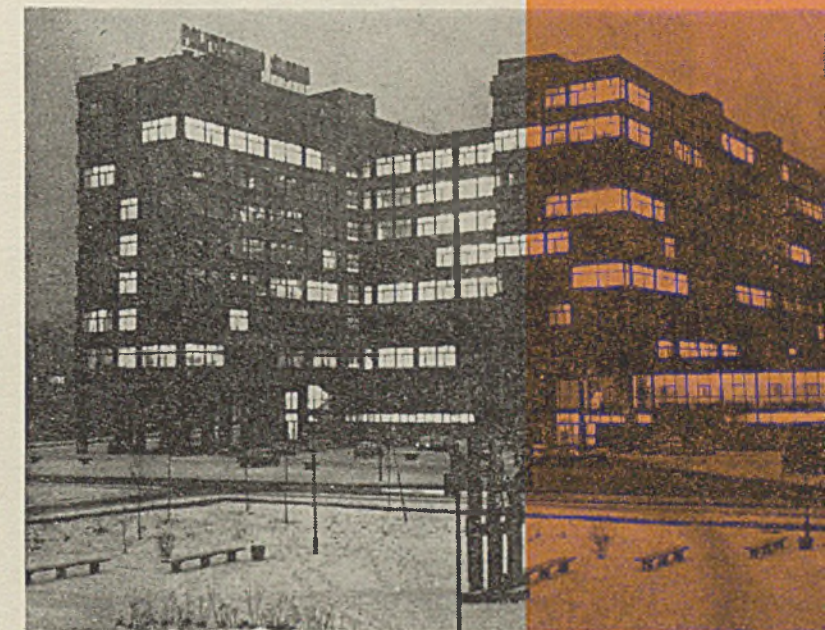
- metrologii, miernictwa przemysłowego, miernictwa wielkości nieelektrycznych metodami elektrycznymi, telemetrii i komputerowych systemów pomiarowych,

- konstrukcji elementów i urządzeń automatyki.

Przedstawiona tematyka obejmuje również problemy aplikacyjne w przemyśle energetycznym, hutniczym, chemicznym i maszynowym.

Instytut zatrudnia ogółem 94 pracowników, w tym 4 profesorów, 5 docentów, 23 adiunktów.

INSTYTUT INFORMATYKI CZASU RZECZYWISTEGO

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Informatyka w spe-

cialności: Budowa i oprogramowanie maszyn matematycznych.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Podstaw i Metod Informatyki,
- Urządzeń Informatyki.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

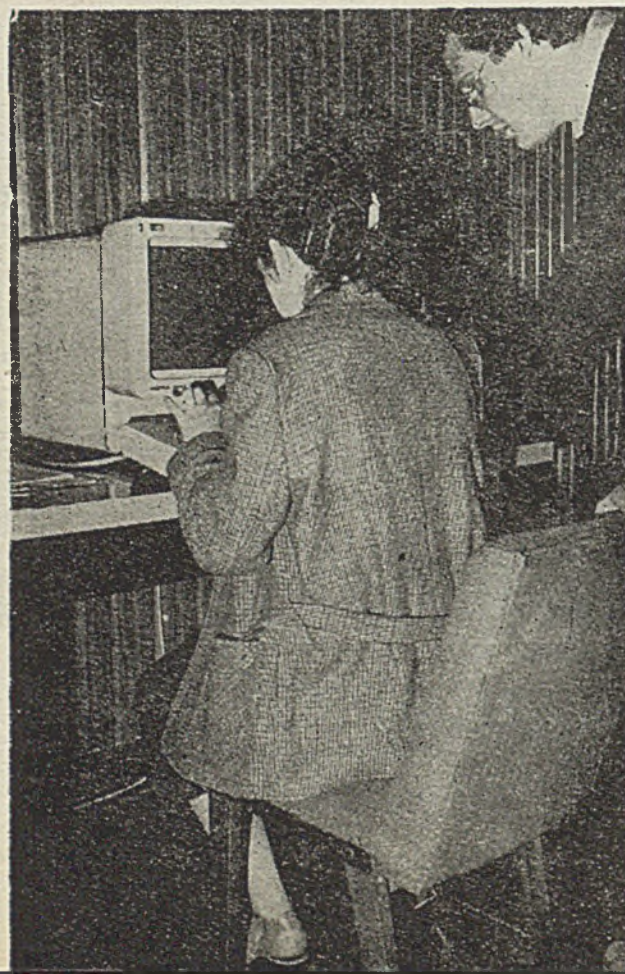
- teoretyczne podstawy informatyki,
- teorię układów cyfrowych,
- architekturę komputerów,

- teorię algorytmów,
- języki i systemy oprogramowania,
- podstawy budowy maszyn cyfrowych i konstrukcji urządzeń informatyki,
- mikroinformatykę,
- sieci i systemy komputerowe,
- inżynierię programowania i komputeryzację prac inżynierskich.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na: projektowanie i oprogramowanie systemów mikrokomputerowych ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk rozwojowych, komputerów personalnych, systemów skrośnego oprogramowania dla minikomputerów, baz danych, komputerowych węzłów komunikacyjnych, sieci komputerowych, komputerowych sieci lokalnych i niektóre wybrane zastosowania, jak np. komputerowe systemy zarządzania w czasie rzeczywistym sieciami gazowymi i sieciami transportowymi.

Instytut zatrudnia ogółem 53 pracowników, w tym 2 profesorów i 18 adiunktów.

INSTYTUT ELEKTRONIKI

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Elektronika w specjalnościach: Aparatura elektroniczna i Technologia elektronowa.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Teorii Obwodów i Sygnałów,
- Podstaw Elektroniki,
- Układów Cyfrowych i Mikroprocesorów,
- Elektroniki Biomedycznej.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- analizę i syntezę obwodów elektrycznych i elektronicznych,
- teorię przesyłu sygnałów,
- teorię informatyki,
- podstawy elektroniki,
- układy elektroniki,
- elektronikę przemysłową,
- miernictwo elektroniczne,
- układy analogowe,
- układy cyfrowe,
- mikroprocesory,
- zagadnienia konstrukcji i technologii układów elektronicznych,
- technologię grubowarstwową i hybrydową.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- komputerowej analizy i syntezy obwodów elektrycznych i elektronicznych, liniowych i nieliniowych,

- problemów teoretycznych z zakresu przetwarzania i przesyłu sygnałów, teorii informatyki i kodowania,
- analizy, syntezy i modelowania elementów i układów elektronicznych,
- obliczania i projektowania, w tym także projektowania komputerowego wybranych układów elektronicznych,
- projektowania i realizacji elektronicznych urządzeń pomiarowych; komputerowej analizy wyników pomiarowych,
- obliczania, projektowania i realizacji specjalizowanych układów i urządzeń opartych na technice analogowej,
- obliczania, projektowania i realizacji układów i urządzeń cyfrowych, w tym także mikroprocesorowych, w zastosowaniu do periferii maszyn cyfrowych i urządzeń sterujących przetwarzania danych i miernictwa.
- projektowania i realizacji obwodów i układów scalonych w technologii grubowarstwowej; technologia wyspecjalizowanego montażu,
- aparatury analitycznej oraz elektromedycznej.

Instytut zatrudnia ogółem 80 pracowników, w tym 2 profesorów, 4 docentów i 27 adiunktów.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

Kierunek naukowy: Budownictwo.

Specjalności:

- Konstrukcje budowlane i inżynierskie,
- Technologia i organizacja budownictwa,
- Drogi, ulice i lotniska,
- Drogi żelazne.

Studia stacjonarne trwają 4,5 roku. Absolwenci otrzymują stopień magistra inżyniera budownictwa. Studia inżynierskie zaoczne trwają 4,5 roku. Wydział prowadzi ponadto studia podyplomowe w zakresie „Miejskie budowle podziemne na terenach górniczych”. Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w biurach projektowych oraz wykonawstwie i produkcji budowlanej.

INSTYTUT KONSTRUKCJI BUDOWLANYCH

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Budownictwo w specjalności: Konstrukcje budowlane.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Konstrukcji Budowlanych,
- Konstrukcji Metalowych,

- Mechaniki Budowli,
- Inżynierii Miejskiej i Wytrzymałości Materiałów.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje dyscypliny teoretyczne: mechanika teoretyczna, wytrzymałość materiałów, mechanika budowli, teoria sprężystości i plastyczności oraz dyscypliny techniczne: konstrukcje metalowe, konstrukcje betonowe i konstrukcje sprężone a także problematykę dotyczącą dziedziny aktualnie określanej jako inżynieria miejska. Problematyka ta dotyczy przede wszystkim zagadnień związanych z:

- analizą ekonomicznych i technicznych potrzeb rozwojowych miast,
- potrzebami gospodarki komunalnej,
- infrastrukturą podziemną miast.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- teorii konstrukcji, w szczególności budowli narażonych na działanie wpływów eksploatacji górniczej,
- budownictwa szkieletowego i wielkopłytkowego,
- przestrzennych konstrukcji metalowych,
- konstrukcji z tworzyw sztucznych oraz
- kompleksowego planowania rozwoju miast, ze szczególnym ukierunkowaniem na pro-

blematykę inżynierską oraz technicznego wyposażenia miast,

- miejskich konstrukcji podziemnych związanych z transportem, komunikacją i zaopatrzeniem w wodę, ciepło, gaz, energię, odprowadzenie odpadów — w zakresie konstrukcyjno-budowlanego projektowania, wykonawstwa i eksploatacji,
- tworzenia naukowych podstaw eksploatacji, renowacji, remontów istniejącego budownictwa i urządzeń technicznego wyposażenia miast, badania nad ekonomicznymi zasadami bilansowania, reprodukcji i amortyzacji istniejących zasobów budownictwa, badanie

nad wpływami powodującymi procesy destrukcji zasobów budowlanych.

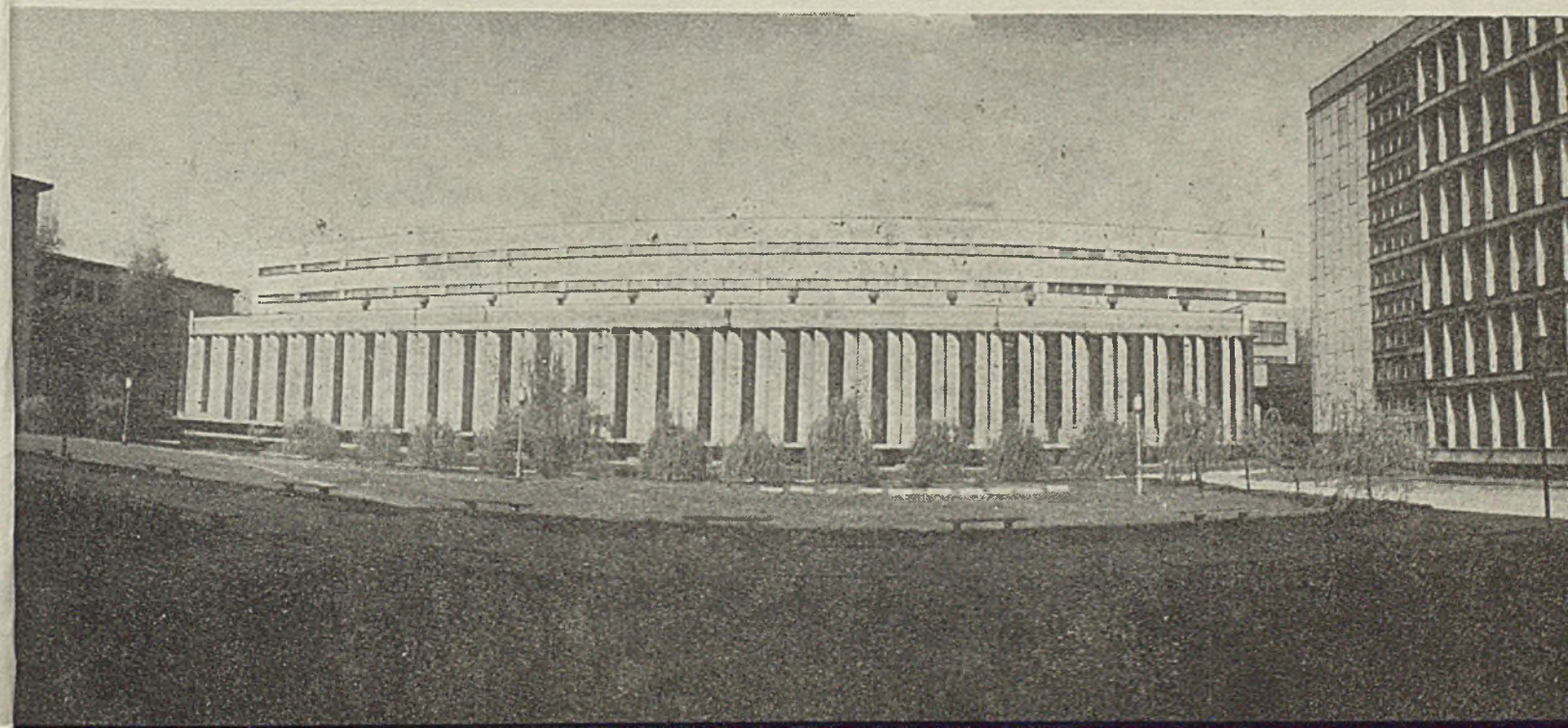
Instytut zatrudnia ogółem 67 pracowników, w tym 3 profesorów, 7 docentów, 24 adiunktów.

INSTYTUT BUDOWY DRÓG

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: budownictwo lądowe, w specjalnościach: Drogi, ulice i lotniska; Drogi żelazne.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Geotechniki,
- Geodezji,

- Budowy Dróg i Ulic,
- Podstaw Budownictwa na Terenach Górniczych.

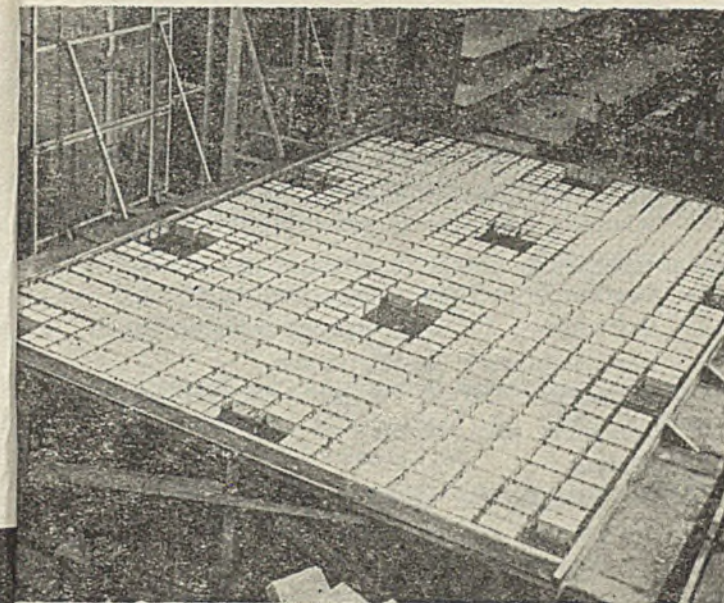
Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- wykłady, ćwiczenia i laboratoria prowadzone na Wydziałach: Architektury, Budownictwa oraz Inżynierii Sanitarnej,
- zajęcia prowadzone z przedmiotów kierunkowych i podstawowych (geodezja, mechanika gruntów) oraz specjalnościowych (drogi, ulice i węzły drogowe, inżynieria ruchu drogowego, komunikacje miejskie, drogi żelazne, stacje i węzły kolejowe i in.),

- seminaria dyplomowe i prowadzenie prac dyplomowych z zakresu budowy dróg i budowy dróg żelaznych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- nowych technologii budowy i utrzymania dróg żelaznych,
- badań nad przepustowością układów torowych i węzłów,
- badań potoków ruchu drogowego,
- badań i pomiarów nawierzchni drogowych,
- badań gruntów i fundamentów budowli,
- budownictwa na terenach górniczych.

Instytut Budowy Dróg zatrudnia ogółem 50 pracowników, w tym 5 docentów oraz 14 adiunktów.

INSTYTUT TECHNOLOGII I ORGANIZACJI BUDOWNICTWA

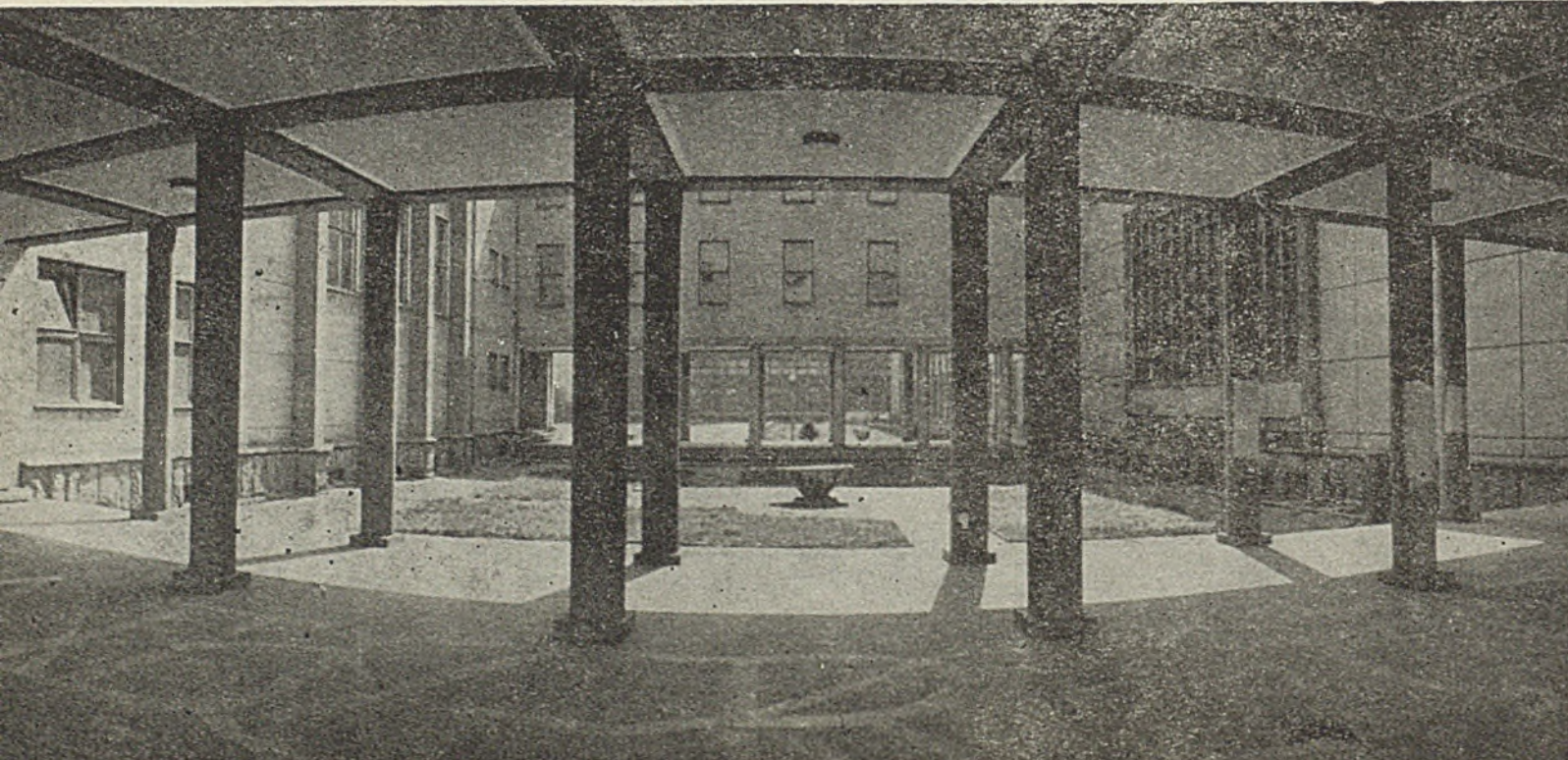
Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunkach: Budownictwo lądowe, Architektura oraz Inżynieria Sanitarna. Instytut prowadzi ponadto specjalność: Technologia i organizacja budownictwa ze specjalizacjami: „technologia i organizacja budowy” oraz „technologia i organizacja prefabrykacji”.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Technologii Materiałów Budowlanych,
- Podstaw Budownictwa i Procesów Budowlanych,
- Organizacji i Ekonomiki Budownictwa,
- Technologii Produkcji Budowlanej,
- Ekonomiki i Organizacji Budownictwa.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- materiały budowlane z technologią betonów,
- podstawy budownictwa z fizyką budowli,
- technologię zmechanizowanych robót budowlanych,
- teorię mechanizmów i części maszyn,
- technologię produkcji prefabrykatów budowlanych,
- montaż konstrukcji budowlanych,
- ekonomikę projektowania architektonicznego i urbanistycznego,
- podstawy organizacji i zarządzania,
- informatykę przy zarządzaniu w budownictwie,
- ekonomikę budownictwa z kosztorysowaniem,
- organizację i wykonawstwo robót instalacyjnych,
- technologię i realizację inwestycji produkcyjnych,
- organizację i ekonomikę przedsiębiorstw budowlanych,
- prawo budowlane.

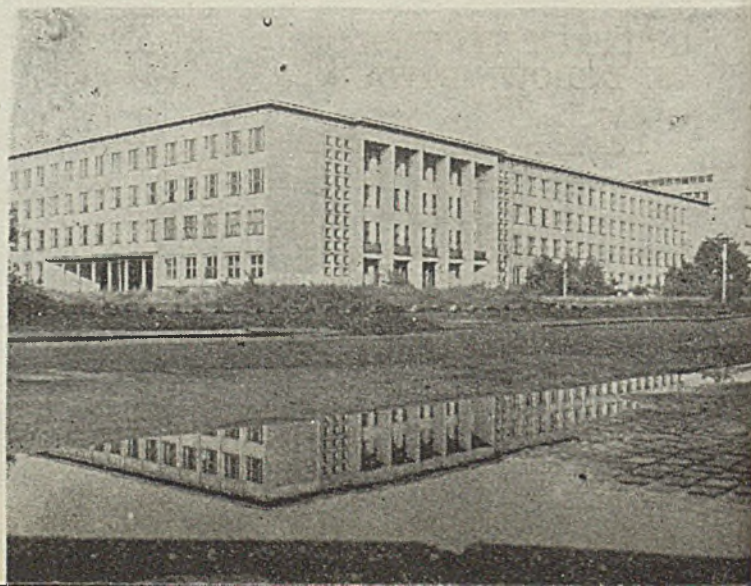

Działalność naukowo-badawcza jest ukierunkowana na zagadnienia:

- wykorzystania odpadów przemysłowych do produkcji materiałów dla budownictwa mieszkaniowego, przemysłowego, komunikacyjnego i wodnego,
- technologii betonów zwykłych, lekkich i specjalnych,
- konstrukcji podłóg pływających, stropodachów, przegród zewnętrznych narażonych na złożone wpływy fizyczne, wytrzymałości materiałów kruchych w złożonych stanach naprężeń i podwyższonych temperaturach,
- rewaloryzacji i wzmocnienia obiektów zabytkowych oraz przedwcześnie technicznie zużytych, szczególnie przez zjawiska korozji,
- akustyki budowli, ochrony przeciwhałasowej istniejących pomieszczeń przemysłowych i nowo projektowanych,
- zjawisk cieplno-wilgotnościowych w przegrodach budowlanych, zastosowań nowych materiałów, spełniających wymagania odpowiednich własności akustycznych i cieplno-wilgotnościowych,
- technologii budownictwa monolitycznego,
- technologii i organizacji montażu konstrukcji budowlanych, szczególnie w zakresie metody montażu konstrukcji zintegrowanych,
- mechanizacji kompleksowych procesów podstawowej produkcji budowlanej,

- metodyki opracowań przepisów i kart technologicznych,
- nowoczesnych technologii produkcji prefabrykatów budowlanych,
- adaptacji teorii organizacji zarządzania do specyficznych warunków produkcji budowlanej i działalności przedsiębiorstw budowlanych,
- uogólnień metody pracy równomiernej,
- systemów informatyczno-decyzyjnych przedsiębiorstw budowlanych,
- metod graficznych i komputerowych w organizacji, planowaniu i ekonomice budownictwa,
- kompleksowych analiz realizacyjno-eksploatacyjnych efektywności rozwiązań projektowych obiektów budowlanych oraz systemów budowania.

Instytut zatrudnia ogółem 41 pracowników, w tym 2 profesorów, 2 docentów, 14 adiunktów.

KATEDRA BUDOWY MOSTÓW

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Budownictwo lądowe w specjalności: Budowa mostów. W skład Katedry wchodzi następujące jednostki wewnętrzne:
Zespoły:

- Teorii Mostów i Metod Komputerowych,
- Mostów Betonowych,
- Mostów Stalowych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- podstawy informatyki dla wszystkich specjalności budowlanych,
- zagadnienia macierzowych metod obliczania konstrukcji mostowych,
- podstawy projektowania mostów,
- analizę statyczną stalowych i betonowych mostów o nieregularnych kształtach,
- projektowanie i wykonawstwo drogowych i kolejowych mostów betonowych,
- projektowanie budowli podziemnych,
- zagadnienia projektowania, obliczanie i konstruowanie drogowych i kolejowych mostów metalowych,
- zagadnienia wykonawstwa mostów metalowych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- tworzenia otwartego systemu komputerowego metody elementów skończonych do obliczania konstrukcji inżynierskich,

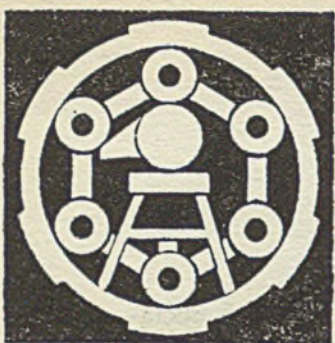
- badań nad stochastycznym modelem obciążania mostów,
- wprowadzenia nowych technologii budowy wieloprzęsłowych mostów betonowych,
- wdrażania betonów o różnych cechach fizycznych do budowy mostów,
- analizy statyczno-wytrzymałościowej obiektów mostowych położonych na terenach eksploatacji górniczej,
- doskonalenia konstrukcji mostów stalowych,
- koordynacja działań zmierzających do wdrożenia stali trudno rdzewiejącej do budowy mostów w Polsce.

Katedra zatrudnia ogółem 21 pracowników, w tym 1 profesora i 5 adiunktów.

LABORATORIUM BUDOWNICTWA

Laboratorium Budownictwa umożliwia i ułatwia Instytutom Wydziału działalność w zakresie dydaktyki laboratoryjnej i badań naukowych. W skład Laboratorium wchodzi następujące pracownice: cech mechanicznych materiałów, statyki i dynamiki modelowej, tworzyw sztucznych i badań fizykochemicznych, konstrukcji budowlanych, mechaniki gruntów, dróg, dróg żelaznych, geodezji i fotogrametrii, technologii materiałów budowlanych, technologii robót budowlanych, fizyki budowli, badań obiektów budowlanych i mostów. Działalność pracowni wspierają warsztaty pomocnicze: mechaniczny, stolarski oraz kopiarnia.

Laboratorium zatrudnia 5 pracowników, w tym jednego adiunkta.

WYDZIAŁ CHEMICZNY

Kierunek naukowy: Chemia.

Specjalności:

- Technologia przemysłu organicznego i petrochemicznego,
- Technologia przemysłu nieorganicznego i elektrochemicznego,
- Technologia materiałów budowlanych,
- Technologia polimerów i tworzyw sztucznych,
- Inżynieria chemiczna i procesowa,
- Technologia chemiczna węgla i ropy naftowej,

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: matematyka, fizyka (lub chemia) i język obcy.

Studia stacjonarne trwają 5 lat. Absolwenci otrzymują stopień magistra inżyniera chemika. Studia inżynierskie wieczorowe trwają 4,5 roku, uzupełniające studia magisterskie 2 lata. Wydział prowadzi ponadto studia podyplomowe w zakresie:

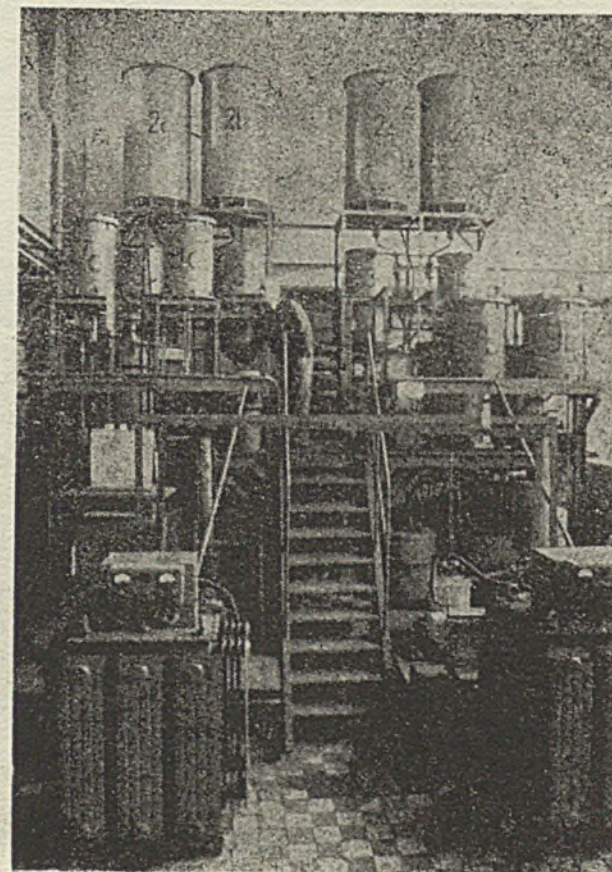
- chemii i technologii organicznych powłok ochronnych,
- nowoczesnej przemysłowej syntezy organicznej.

Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w przemyśle chemicznym i pokrewnych instytutach

naukowych, biurach projektowych, zakładach przemysłowych, jednostkach organizacji i kierowania.

INSTYTUT CHEMII I TECHNOLOGII ORGANICZNEJ

Działalność dydaktyczna i naukowo-badawcza realizowana jest na kierunku: Chemia w specjalności: Technologia przemysłu organicznego i petrochemicznego.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Przemysłowych Materiałów Wybuchowych,
- Chemii Organicznej,
- Technologii Organicznej Petrochemicznej,
- Przemysłu Syntezy Organicznej.

Działalność dydaktyczna obejmuje: chemię organiczną, technologię organiczną petrochemiczną, surowce podstawowej syntezy organicznej, chemię i technologię materiałów wybuchowych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- syntez związków heterocyklicznych,
- przerobu surowców petro- i karbochemicznych,
- termicznych i katalitycznych przemian węglowodorów, ze szczególnym uwzględnieniem teorii i praktyki pirolizy olefinowej,
- utleniania związków organicznych w fazie ciekłej,
- syntezy zastosowań związków powierzchniowo-czynnych i modernizacji produkcji przemysłowych materiałów wybuchowych.

Instytut zatrudnia ogółem 53 pracowników, w tym 2 profesorów, 4 docentów, 19 adiunktów (w tym 2 doktorów habilitowanych).

INSTYTUT CHEMII I TECHNOLOGII NIEORGANICZNEJ

Działalność dydaktyczna i naukowo-badawcza realizowana jest na kierunku: Chemia w specjalnościach: Technologia przemysłu nieorganicznego i elektrochemicznego oraz Technologia materiałów budowlanych.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Elektrochemii Przemysłowej,
- Chemii Nieorganicznej,
- Chemii Fizycznej,
- Technologii Nieorganicznej,
- Chemii Krzemianów, Technologii Materiałów Budowlanych.

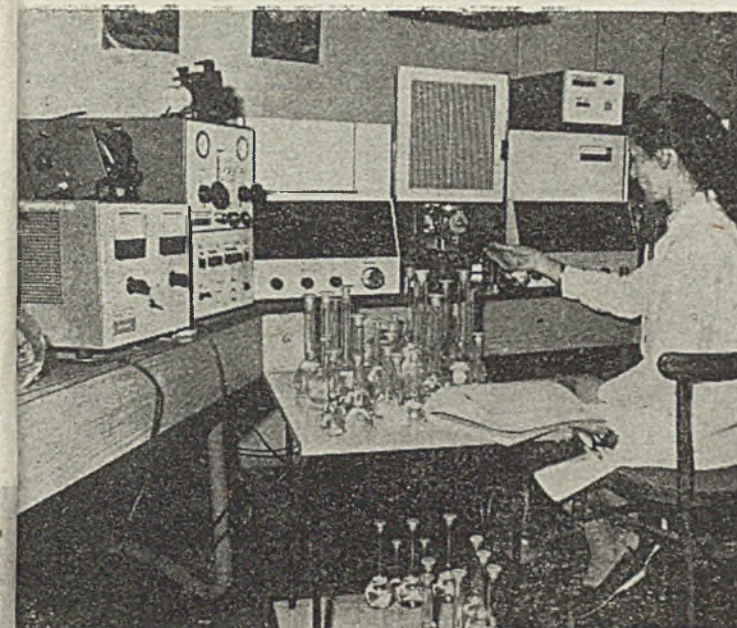
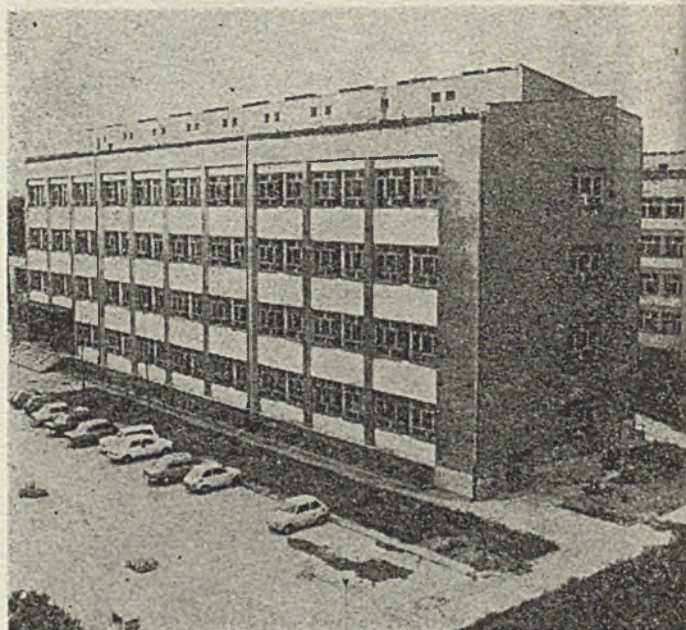
Działalność dydaktyczna obejmuje:

- chemię nieorganiczną,
- chemię fizyczną,
- technologię nieorganiczną,
- surowce dla przemysłu włókien mineralnych,
- korozję materiałów budowlanych i zabezpieczenia antykorozyjne,
- chemię i technologię materiałów budowlanych i zabezpieczenia antykorozyjne,
- chemię i technologię materiałów budowlanych i elektrochemię stosowaną.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- chemii nieorganicznej,

- technologii otrzymywania związków nieorganicznych wysokiej czystości,
- chemii fizycznej (ze szczególnym uwzględnieniem kinetyki procesów elektrodowych i sorpcji w układach ciało stałe — ciecz),
- technologii nieorganicznej,
- statyki i kinetyki złożonych procesów chemicznych,
- badań struktury i własności włókien mineralnych,
- chemii i technologii materiałów budowlanych,
- tworzyw aparaturowych,

- korozji i zabezpieczeń antykorozyjnych,
- teoretycznych podstaw elektrochemii stosowanej,
- elektrochemicznej syntezy związków organicznych i nieorganicznych.

Instytut zatrudnia ogółem 91 pracowników, w tym 5 profesorów, 2 docentów i 27 adiunktów.

INSTYTUT CHEMII ANALITYCZNEJ I OGÓLNEJ

Działalność dydaktyczna i naukowo-badawcza realizowana jest na kierunku: Chemia.

W skład Instytutu wchodzi Zakłady:

- Chemii Analitycznej,
- Chemii Ogólnej.

Działalność dydaktyczna obejmuje: chemię analityczną i chemię ogólną.

Działalność naukowo-badawcza skierowana jest na zagadnienia:

- wykorzystania nowych związków w chemii analitycznej,
- chemii i technologii związków fluoru,
- opracowania metod rozdziału,
- zateżania i oznaczania substancji w oparciu o metody kinetyczne, spektrofotometryczne, i elektrometryczne.

Instytut zatrudnia ogółem 34 pracowników, w tym 1 profesora, 2 docentów i 17 adiunktów.

INSTYTUT FIZYKOCHEMII I TECHNOLOGII POLIMERÓW

Działalność dydaktyczna i naukowo-badawcza realizowana jest na kierunku: Chemia w specjalności: Technologia polimerów i tworzyw sztucznych.

W skład Instytutu wchodzi Zakład:

- Chemii i Technologii Polimerów.

Działalność dydaktyczna obejmuje:

- podstawy chemii fizycznej,
- kinetykę i katalizę,
- chemię fizyczną polimerów,
- chemię polimerów,

- technologię syntezy i przetwarzania polimerów w zakresie tworzyw sztucznych i powłok ochronnych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- nowych termoodpornych polimerów epoksydowych i poliestrowych,
- polimeryzacji jonowej i rodnikowej,
- polikondensacji,
- antykorozyjnych zabezpieczeń obiektów przemysłowych,
- dyfuzji substancji małocząsteczkowych w membranach polimerowych,
- sorpcji par i gazów w polimerach.

Institut zatrudnia ogółem 26 pracowników, w tym 2 profesorów, 1 docenta, 11 adiunktów.

INSTYTUT INŻYNIERII CHEMICZNEJ I BUDOWY APARATURY

Działalność dydaktyczna i naukowo-badawcza realizowana jest na kierunku: Chemia w specjalności: Inżynieria chemiczna i procesowa.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Inżynierii Chemicznej i Procesowej,
- Budowy Aparatury Chemicznej.

Działalność dydaktyczna obejmuje:

- inżynierię chemiczną i procesową,
- kinetykę procesową,
- optymalizację procesową,

- elektroniczną technikę obliczeniową,
- specjalne metody rozdziału,
- podstawy budowy aparatury chemicznej,
- projektowanie i budowę aparatury chemicznej.

Działalność naukowo-badawcza skierowana jest na zagadnienia:

- wymiany ciepła,
- dyfuzyjnego ruchu masy,
- filtracji,
- krystalizacji,
- sedymentacji,
- teorii odpylania urządzeń odpylających,
- wytrzymałości w projektowaniu aparatury chemicznej.

Institut zatrudnia ogółem 26 pracowników, w tym 4 profesorów, 1 docenta i 10 adiunktów.

INSTYTUT TECHNOLOGII CHEMICZNEJ WĘGLA I ROPY NAFTOWEJ

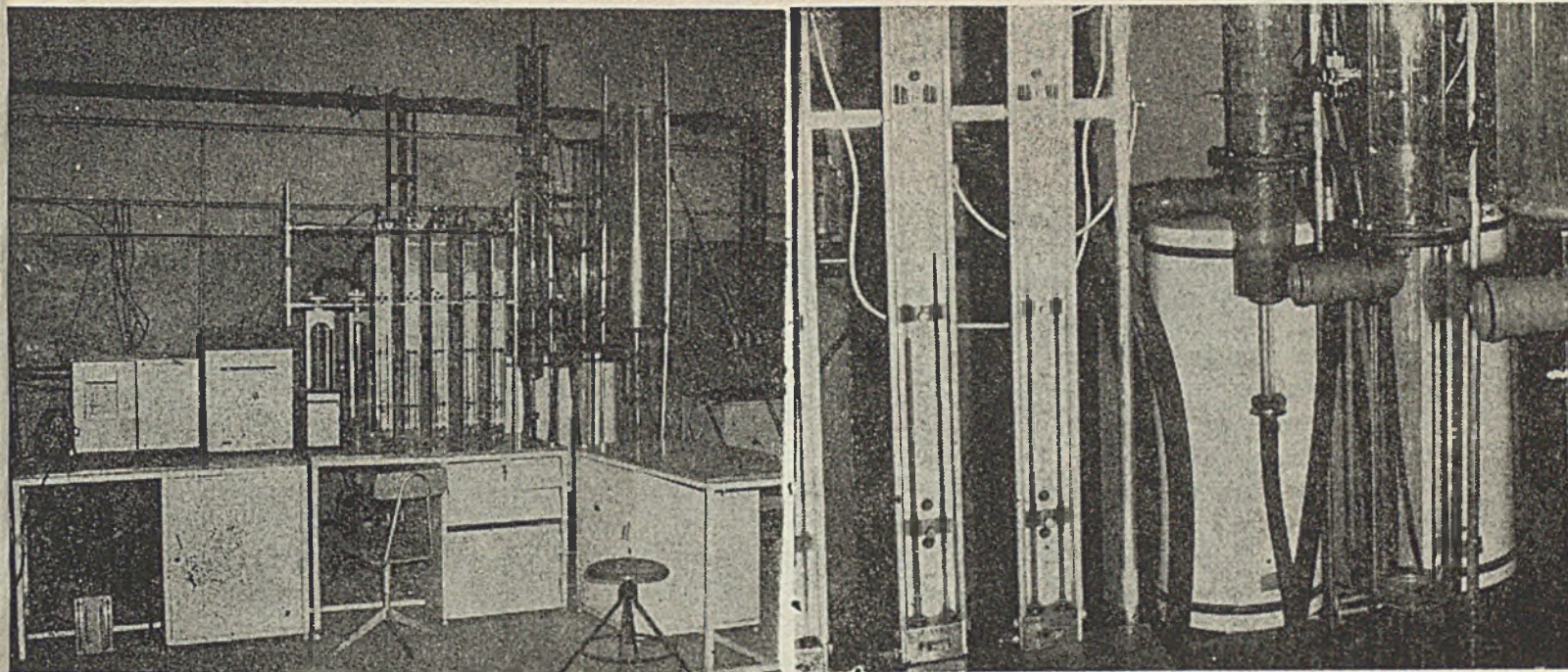
Działalność dydaktyczna i naukowo-badawcza realizowana jest na kierunku: Chemia w specjalności: Technologia chemiczna węgla i ropy naftowej.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Technologii Chemicznej Węgla,
- Technologii Ropy Naftowej.

Działalność dydaktyczna obejmuje:

- technologię koksownictwa,

- technologię ciekłych węglowodnorodnych,
- technologię przeróbki zachowawczej i destrukcyjnej ropy naftowej,
- własności użytkowe paliw i środków smarowych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- technologii procesów koksownictwa,
- technologii rozdziału ciekłych węglowodnorodnych z procesów przetwarzania węgla,
- z zakresu analizy i zastosowań frakcji z przerobu ropy naftowej.

Institut zatrudnia ogółem 39 pracowników, w tym 3 profesorów, 2 docentów, 6 adiunktów,

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

Kierunek naukowy: Elektrotechnika.

Specjalności:

- Elektroenergetyka,
 - Metrologia elektryczna,
 - Przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej,
 - Trakcja elektryczna,
- specjalność nauczycielska:

- Budowa maszyn i urządzeń elektrycznych.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: matematyka, fizyka, język obcy. Studia stacjonarne trwają 5 lat, zaoczne 4,5 roku, uzupełniające studia magisterskie 2,5 ÷ 3 lat.

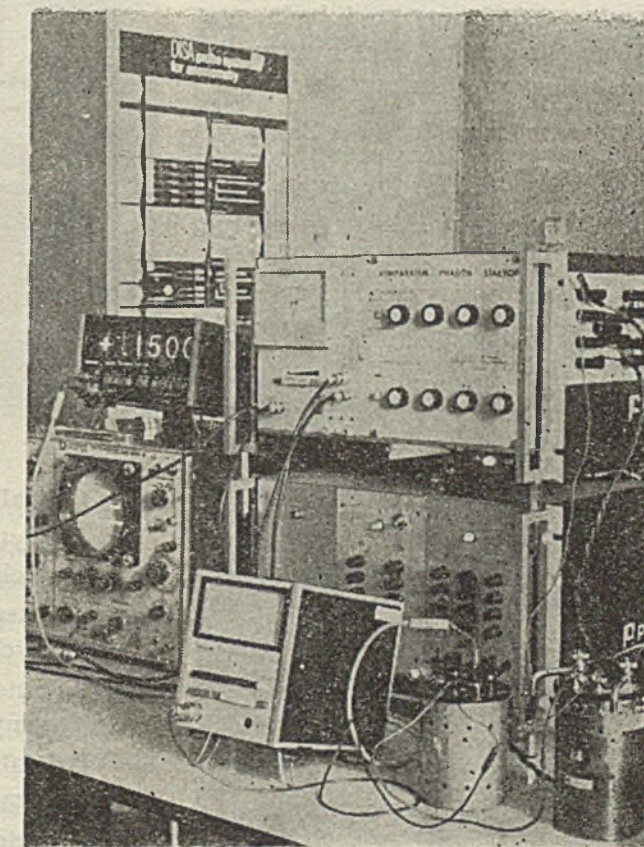
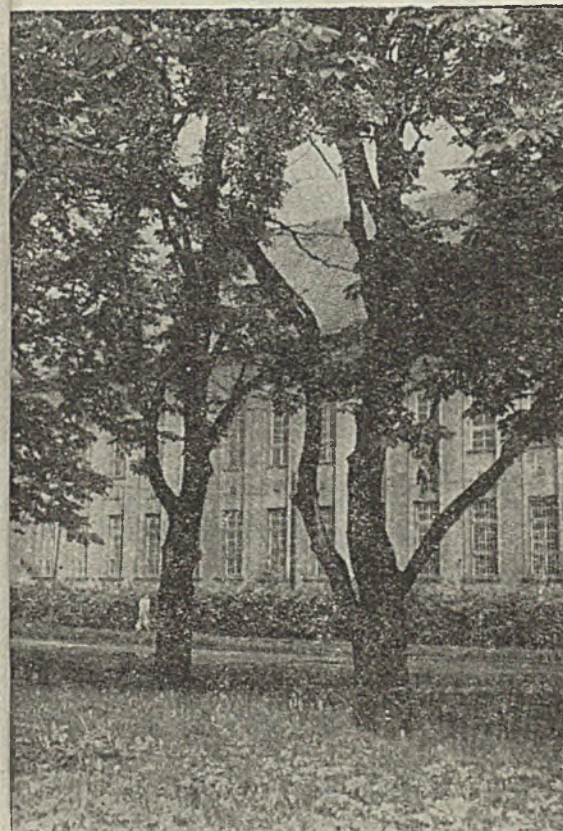
Wydział prowadzi ponadto studia podyplomowe w zakresie:

- Eksploatacja i budowa urządzeń elektroenergetycznych,
- Automatyka napędu i energoelektronika,
- Studia podyplomowe z zakresu elektrotechniki dla nauczycieli.

Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w:

- energetyce zawodowej i przemysłowej, zakładach produkujących urządzenia elektroenergetyczne, biurach studiów i projektów elektroenergetycznych, przedsiębiorstwach elektromontażowych i budowy sieci elektry-

- cznych, elektrowniach, zakładach pomiarowo-badawczych resortu energetyki,
- zakładach wytwarzających elektryczną i elektroniczną aparaturę kontrolno-pomiarową, laboratoriach przemysłowych i naukowo-badawczych,
- górnictwie, hutnictwie, przemyśle maszynowym, chemicznym i budowlanym w zakresie budowy, montażu, eksploatacji i konserwacji zautomatyzowanych napędów elektrycznych oraz energoelektronicznych układów przemysłowych,
- przedsiębiorstwach zajmujących się projektowaniem, budową, naprawami i eksploatacją taboru trakcji elektrycznej oraz podstacji i sieci trakcyjnych,
- zakładach wytwórczych maszyn elektrycznych i transformatorów różnorodnych mocy, biurach projektowych zakładów resortu maszyn i urządzeń elektrycznych oraz zakładach przemysłowych stosujących przekształtnikowe układy zasilania i automatycznej regulacji maszyn elektrycznych,
- szkolnictwie średnim i zawodowym w zakresie nauczania elektrotechniki i przedmiotów pokrewnych.

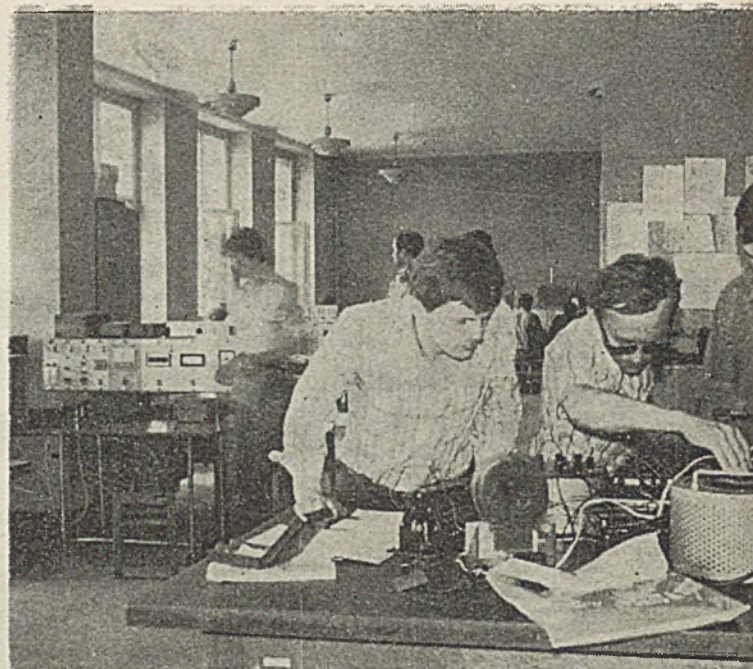

INSTYTUT ELEKTROENERGETYKI I STEROWANIA UKŁADÓW

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Elektrotechnika w specjalności: Elektroenergetyka.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Sieci i Urządzeń Elektrycznych,
- Elektrowni i Gospodarki Elektroenergetycznej,
- Eksploatacji i Automatykacji Systemów Elektroenergetycznych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- wytwarzanie, przesył i rozdział energii elektrycznej,
- eksploatację urządzeń elektroenergetycznych,
- automatyzację systemów elektroenergetycznych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- automatyzacji procesu wytwarzania energii elektrycznej oraz systemu elektroenergetycznego,
- niezawodności pracy sieci i jej elementów składowych,

- budowy i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych,
- techniki wielkich mocy,
- elektroenergetyki przemysłowej.

Instytut zatrudnia ogółem 56 pracowników, w tym 4 profesorów, 6 docentów, 17 adiunktów.

INSTYTUT METROLOGII ELEKTRYCZNEJ I ELEKTRONICZNEJ

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Elektrotechnika w specjalności: Metrologia elektryczna.

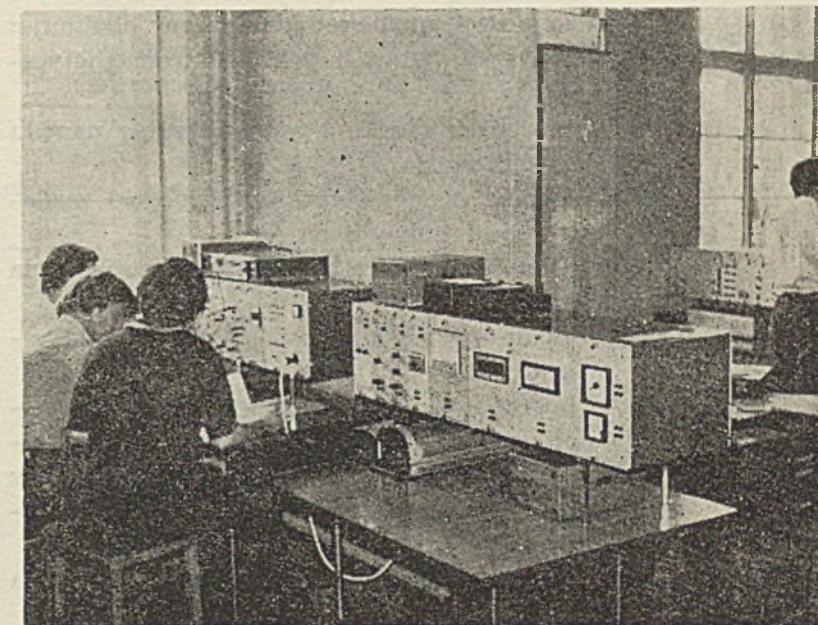
Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- eksploatację i budowę aparatury kontrolno-pomiarowej wielkości elektrycznych i nieelektrycznych,
- systemy pomiarowe.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- pomiarów wielkości elektrycznych i nieelektrycznych oraz pomiarów precyzyjnych,
- dynamicznych i materiałowych oraz programowanych systemów pomiarowych.

Instytut zatrudnia ogółem 32 pracowników, w tym 1 profesora, 4 docentów, 14 adiunktów.

INSTYTUT PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW ELEKTROTECHNIKI I ENERGOELEKTRONIKI

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Elektrotechnika w specjalnościach: Przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej, Trakcja elektryczna, specjalność nauczycielska.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Teorii Elektrotechniki,
- Napędu Elektrycznego i Energoelektroniki,
- Trakcji Elektrycznej.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- teorię obwodów i pola elektromagnetycznego,
- energoelektronikę i automatyzację napędu elektrycznego,
- automatyzację taboru trakcyjnego i zasilanie sieci trakcyjnych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- teorii obwodów i pola elektromagnetycznego,
- budowy elektronicznych przyrządów pomiarowych dla potrzeb energetyki oraz mikroprocesorowych podzespołów dla układów pomiarowych i cyfrowych systemów sterujących,
- automatyzacji taboru trakcyjnego i zasilania sieci trakcyjnych,
- prac badawczych nad tyrystorowymi przekształtnikami napięcia i prądu,
- zastosowania układów przekształtnikowych w elektrometrii,
- automatyzacja układów napędowych.

Instytut zatrudnia ogółem 73 pracowników, w tym 2 profesorów, 3 docentów i 25 adiunktów.

INSTYTUT MASZYN I URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH

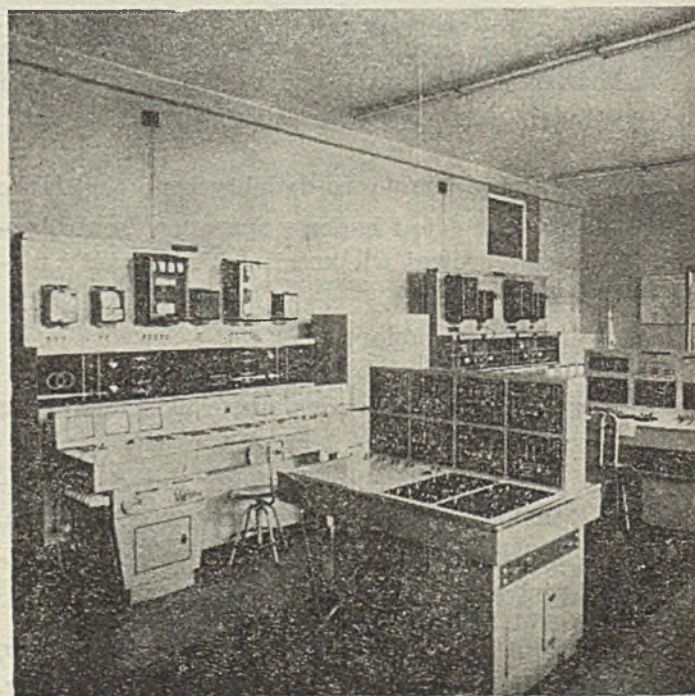
Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Elektrotechnika

w specjalności: Budowa maszyn i urządzeń elektrycznych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- projektowanie,
- prowadzenie badań i pomiarów w zakresie maszyn elektrycznych ogólnego zastosowania, wyposażenia i układów regulacji maszyn elektrycznych oraz maszyn elektrycznych małej mocy.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- konstrukcji i eksploatacji maszyn elektrycznych ogólnego zastosowania przy uwzględnieniu wpływu półprzewodnikowych źródeł zasilania,
- konstrukcji maszyn elektrycznych małej mocy przeznaczonych do napędu urządzeń gospodarstwa domowego,

- układów regulacji napięcia i prędkości obrotowej maszyn elektrycznych przy zastosowaniu przekształtników tyrystorowych,
 - nowych rozwiązań maszyn elektrycznych.
- Instytut zatrudnia ogółem 28 pracowników, w tym 1 profesora, 3 docentów, 12 adiunktów.

WYDZIAŁ GÓRNICZY

Kierunek naukowy: Górnictwo i geologia.

Specjalności:

- Technika eksploatacji złóż,
- Projektowanie i budowa kopalń,
- Przeróbka kopalin stałych,
- Automatyzacja i elektryfikacja kopalń,
- Maszyny i urządzenia górnicze i wiertnicze.

Studia dzienne trwają 5 lat. Absolwenci otrzymują tytuł: magistra inżyniera górnika, magistra inżyniera elektryka górniczego, magistra inżyniera mechanika górniczego.

Studia inżynierskie wieczorowe i zaoczne trwają 4,5 roku, uzupełniające studia magisterskie oraz eksternistyczne są studiami 2-letnimi.

Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w zakładach górniczych, instytutach naukowo-badawczych i innych jednostkach zaplecza naukowo-badawczego przemysłu oraz biurach projektów.

INSTYTUT ELEKTRYFIKACJI I AUTOMATYZACJI GÓRNICTWA

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Górnictwo i geologia, w specjalności: Automatyzacja i elektryfikacja kopalń.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Podstaw Elektrotechniki i Pomiarów Elektrycznych w Górnictwie,
- Sieci i Napędów Elektrycznych w Górnictwie,
- Automatyki i Telemekhaniki Górniczej.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

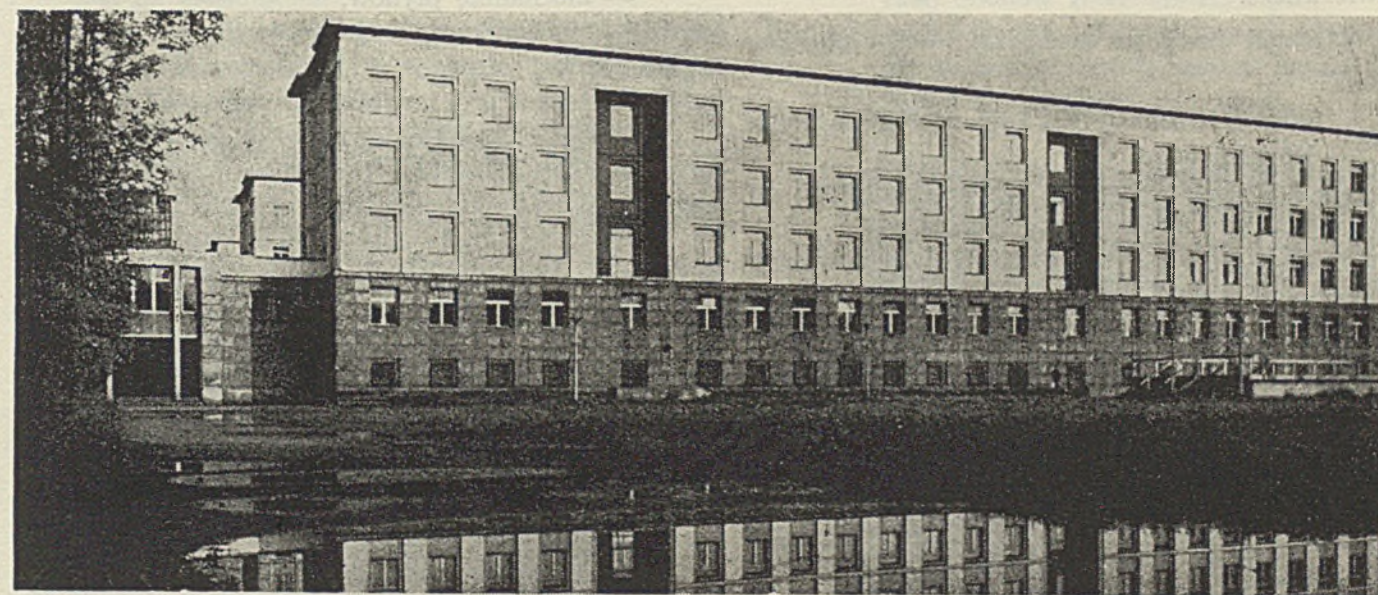
- metrologię elektryczną i elektroniczną dla potrzeb górnictwa,
- energoelektroniczne układy sterowania napędów górniczych,
- sieci i urządzenia elektroenergetyczne górnicze,
- zabezpieczenia kopalnianych sieci i urządzeń elektroenergetycznych,
- oświetlenie wyrobisk górniczych,
- elektryfikację podziemi kopalń,
- bezpieczeństwo i niezawodność sieci i układów elektroenergetycznych w górnictwie,
- trakcję elektryczną w górnictwie,
- napędy elektryczne w górnictwie,
- automatyzację urządzeń górniczych,
- kompleksową automatyzację kopalń,
- automatyzację zakładów wzbogacania węgla,
- łączność i sygnalizację w górnictwie.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- pomiarów elektrycznych dla potrzeb górnictwa,

- przetworników tyrystorowych dla napędów maszyn górniczych,
- optymalizacja zasilania elektrycznego oddziałów górniczych,

- samoczynnej regulacji współczynnika mocy w zakładach przemysłowych,
- doboru i regulacji obciążeń silników dla maszyn górniczych,

- niezawodności zabezpieczeń elektroenergetycznych w górnictwie,
- metod i środków zwalczania zagrożeń elektrycznych w podziemiach kopalń,
- badań źródeł i zwalczania zagrożeń od prądów błędnych w podziemiach kopalń,
- urządzeń trakcji elektrycznej dołowej o zwiększonej zdolności przewozowej,

- optymalizacji sterowania procesów wzbogacania węgla,
- kompleksowej automatyzacji procesów technologicznych w górnictwie,
- badań i zwalczania zakłóceń w górniczych sieciach telekomunikacyjnych.

Instytut zatrudnia ogółem 33 pracowników, w tym 1 profesora, 3 docentów oraz 15 adiunktów.

INSTYTUT MECHANIZACJI GÓRNICTWA

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Górnictwo i geologia w specjalności: Maszyny i urządzenia górnicze i wiertnicze.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Maszyn Górniczych i Systemów Transportu Kopalnianego,
- Maszyn i Systemów Mechanizacyjnych do Podziemnej Eksploatacji,
- Podstaw Konstrukcji i Użytkowania Maszyn Górniczych,
- Zastosowań Mechaniki w Górnictwie.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- maszyny do transportu poziomego,
- urządzenia hydrauliczne i pneumatyczne w górnictwie,
- maszyny i urządzenia górnicze,
- maszyny i urządzenia pomocnicze kopalń,
- maszyny i urządzenia wyciągowe,
- transport kopalniany,
- maszyny i urządzenia górnictwa odkrywkowego,
- teorię maszyn i automatycznej regulacji,
- maszyny i urządzenia górnicze,
- maszyny do urabiania, ładowania i obudowy,
- maszyny i urządzenia wiertnicze,
- maszyny i urządzenia do wybierania kopalni,

- podstawy konstrukcji i eksploatacji maszyn górniczych,
- podstawy konstrukcji maszyn,
- rysunek techniczny,
- wytrzymałość materiałów,
- mechanikę płynów,
- mechanikę ogólną i wytrzymałość materiałów,

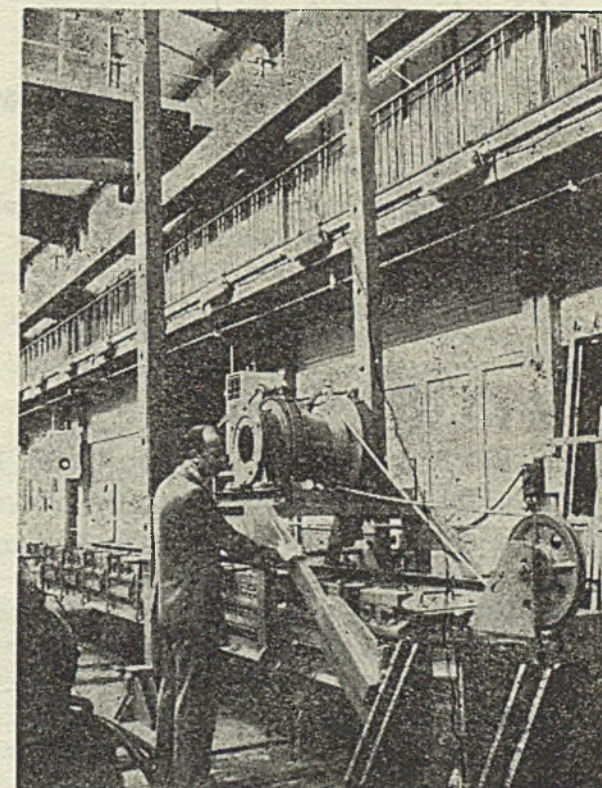

- hydromechanikę,
- mechanikę ciała stałego i cieczy,
- metodykę nauczania przedmiotów górniczych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- badań w zakresie wytrzymałości, trwałości, niezawodności i zjawisk tribologicznych dotyczących maszyn i urządzeń wyciągowych dla dużych głębokości,
- badań zjawisk charakterystycznych i własności użytkowych przenośników zgrzebłowych i taśmowych,
- modyfikacji technologii urabiania kombajnami w kierunku poprawy sortymentów węgla,
- opracowań metod analizy i obliczania systemów mechanizacyjnych,
- rozdziału mocy na poszczególne zespoły napędowe w wielosilnikowych ścianowych przenośnikach zgrzebłowych,
- badań trwałości elementów i zespołów napędowych maszyn, w tym zwłaszcza badań przekładni zębatych w kierunku ich oceny pod względem: wytrzymałościowym, termicznym, wibroakustycznym,
- badań wytrzymałości zmęczeniowej i zmęczeniowo-korozyjnej ciągłych roboczych maszyn górniczych w aspekcie konstrukcyjnym, technologicznym i eksploatacyjnym,
- badań trwałości smarowanych węzłów trybologicznych maszyn, a zwłaszcza ocen

- doświadczalnych węzłów łożyskowych i uszczelniających oraz badań poznawczych nad optymalizacją doboru smaru do podstawowych skojarzeń tarciovych,
- doskonalenia metod projektowania i obliczeń obudów zmechanizowanych,
- dostosowania obudów zmechanizowanych do warunków występowania tapani,
- badań zjawisk tapania i tapani,

- badań i studiów teoretycznych nad zastosowaniem teorii dystrybucji do analizy drgań w maszynach (również górniczych),
- badań nad określeniem stałych sprężystości ośrodków anizotropowych o różnych modelach anizotropii,
- badań obciążeń ruchowych obudów zmechanizowanych.

Instytut zatrudnia ogółem 57 pracowników, w tym 2 profesorów, 5 docentów, 21 adiunktów.

INSTYTUT ORGANIZACJI I EKONOMIKI GÓRNICTWA

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Górnictwo w specjalności: Organizacja i ekonomika górnictwa.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

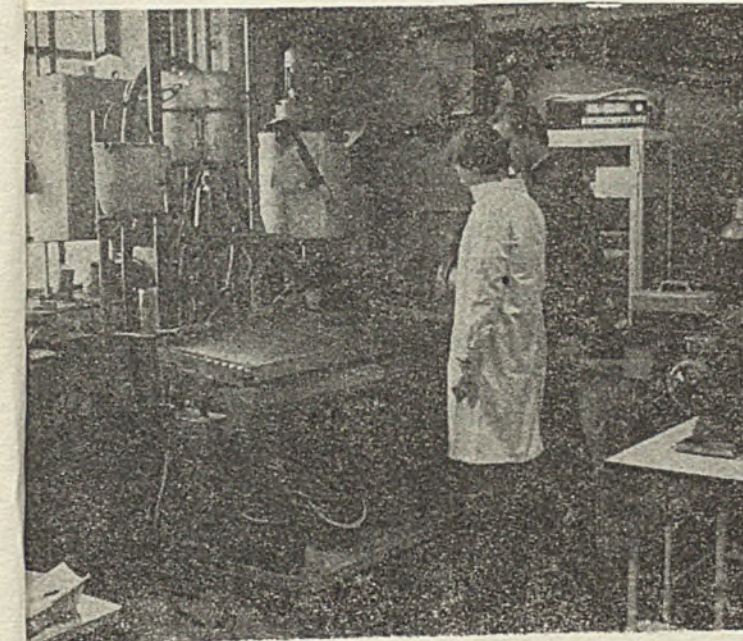
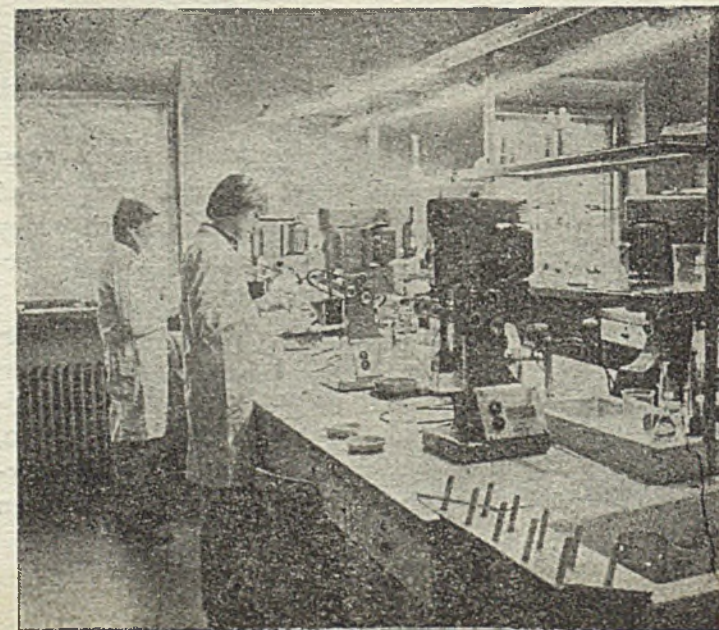
- Organizacji i Zarządzania,
- Ekonomiki i Badań Operacyjnych,
- Zespół Informatyki i Wykorzystania ETO.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- organizację produkcji górniczej i zarządzanie,
- ekonomikę przedsiębiorstw przemysłowych,
- elektroniczną technikę obliczeniową,
- naukę o pracy i ochronę pracy w górnictwie,
- badania operacyjne,
- planowanie i normowanie pracy.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- usprawnienia organizacji i ekonomiki procesów produkcji górniczej,
- zastosowania metod matematycznych w zarządzaniu produkcją górniczą,
- projektowania i diagnostyki procesów produkcyjnych i systemów zarządzania,
- prognozowania podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych kopalń węgla kamiennego oraz ich wewnętrznej optymalizacji,
- modelowania struktur organizacyjnych jednostek gospodarczych przemysłu węglowego,

- badania pracy i ochrony pracy w górnictwie.

Instytut zatrudnia ogółem 22 pracowników, w tym 1 profesora, 1 docenta, 9 adiunktów.

INSTYTUT PROJEKTOWANIA, BUDOWY KOPALŃ I OCHRONY POWIERZCHNI

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Górnictwo i geologia w specjalności: Projektowanie i budowa kopalń.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Materiałoznawstwa i Chemii w Górnictwie,
- Projektowania Kopalń i Budownictwa Podziemnego,
- Mechaniki Górotworu i Ochrony Powierzchni.

Zespół:

- Mechaniki Budowli Podziemnych i Obudowy Wyrobisk.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- realizowanie procesu dydaktycznego z zakresu: materiałoznawstwa górniczego, mechaniki górotworu i ochrony powierzchni, budownictwa podziemnego kopalń, projektowania kopalń,
- prace doktorskie i habilitacyjne związane z rozwojem młodej kadry naukowej.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- opracowania optymalnych materiałów dla zabezpieczenia wyrobisk górniczych,
- opracowania nowych technologii wykonywania wyrobisk górniczych,
- opracowania podstaw naukowych określania stateczności górotworu wokół wyrobisk górniczych,
- badań własności wytrzymałościowych skał w ujęciu reologicznym dla potrzeb prognozowania stateczności wyrobisk górniczych,
- kierowania pracami nad wdrożeniem obudowy wyrobisk korytarzowych narażonych na deformacyjne ciśnienie górotworu,

szczególnie w warunkach wpływu dużych głębokości,

- prognozowania wpływów podziemnej eksploatacji złóż na obiekty podziemne i powierzchniowe,
- modelowania struktur głębokich kopalń dla potrzeb projektowania górniczego,
- projektowania nowych kopalń i rekonstrukcji istniejących.

Instytut zatrudnia ogółem 52 pracowników, w tym 2 profesorów, 2 docentów, 14 adiunktów.

INSTYTUT PRZERÓBKI KOPALIN

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Górnictwo w specjalności: Przeróbka kopaliny stałej.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Maszyn i Technologii Procesów Przerobczych,
- Fizykochemii Procesów Przerobczych,
- Procesów Wzbogacania Kopaliny Metodami Fizycznymi.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje problemy:

- rozdrabniania i klasyfikacji,
- wzbogacania grawitacyjnego,
- wzbogacania magnetycznego i elektrycznego,
- wzbogacania fizykochemicznego,
- gospodarki wodno-mułowej.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia wzbogacania i utylizacji kopaliny stałej.

Instytut zatrudnia ogółem 40 pracowników, w tym 1 profesora, 2 docentów, 9 adiunktów.

INSTYTUT TECHNIKI EKSPLOATACJI ZŁÓŻ

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Górnictwo i geologia w specjalności: Technika eksploatacji złóż.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

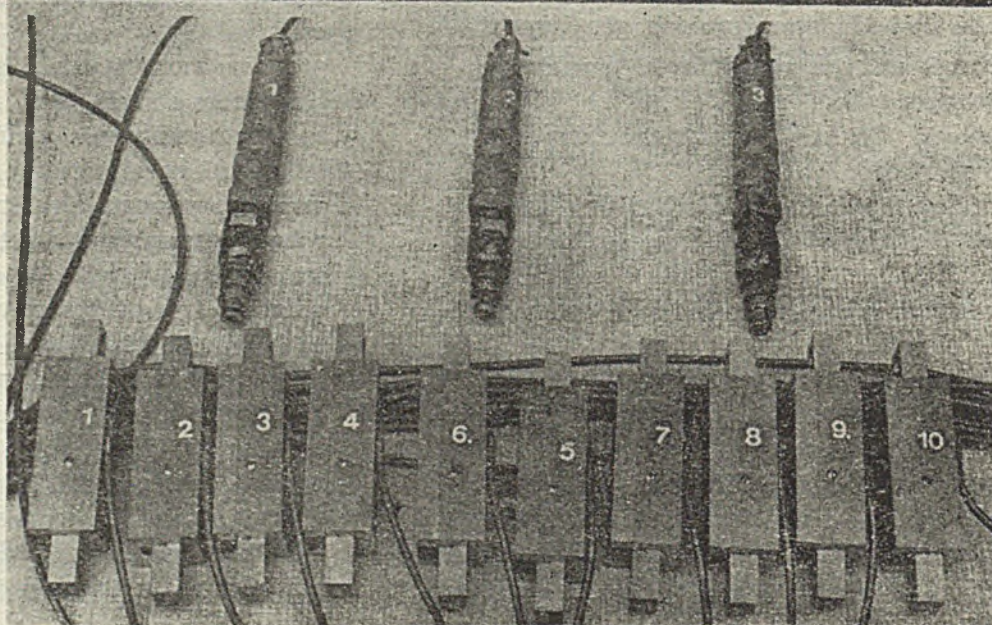
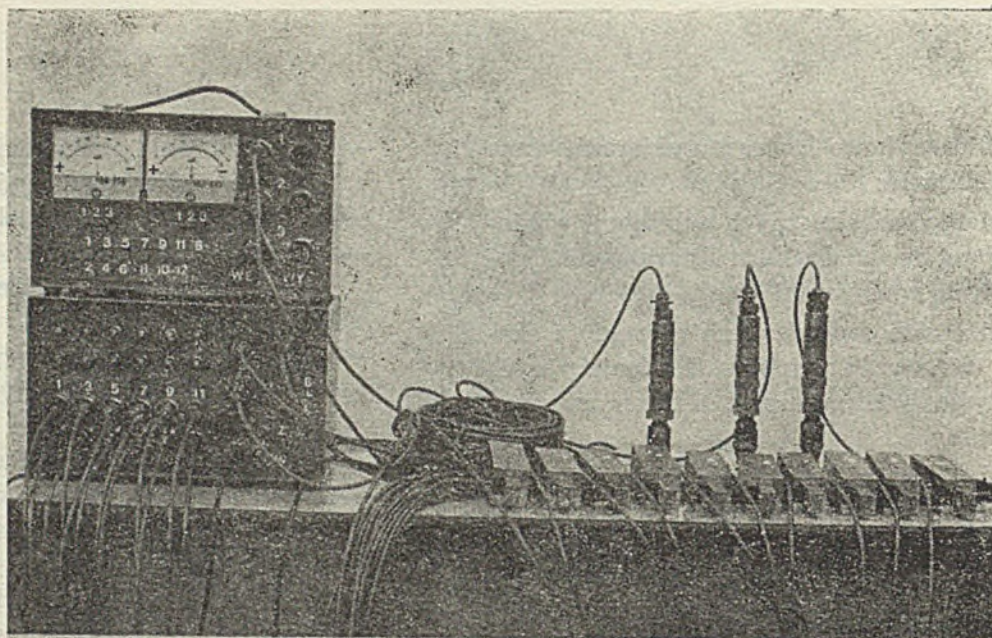
- Eksploatacji Niekonwencjonalnej Górnictwa Rud i Surowców Skalnych,
- Podszadzenia Wyrobisk,
- Sejsmologii Górniczej i Eksploatacji Złóż pod Obiektami,
- Eksploatacji Podziemnej Złóż i Zwalczania Zagrożeń Górniczych,
- Bezpieczeństwa i Higieny Pracy w Górnicztwie,
- Aerologii Górniczej,
- Miernictwa Górniczego Gospodarki Złożem i Szkód Górniczych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje zagadnienia związane z projektowaniem, uruchomieniem, eksploatacją i likwidowaniem złóż zalegających na różnych głębokościach.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- badań fizykochemicznych substancji węglowej oraz badań cech strukturalnych i pozostałych właściwości węgla,
- badań zmian zachodzących w węglu i skałach w wyniku robót eksploatacyjnych i wpływu tych zmian na powstanie zagrożeń naturalnych,
- badań możliwości i poszukiwania sposobów ingerencji w złoża w celu niedopuszczenia do zrodzenia się źródła zagrożenia,
- zastosowań metod geofizycznych w prognozowaniu zagrożeń górniczych,
- techniki podszadzenia wyrobisk górniczych,
- likwidacji starych wyrobisk i pustek w górotworze,
- technologii hydro- i pneumatycznego transportu przemysłowego,
- optymalizacji procesu podszadzenia w górotworze i projektowania technologii podszadzenia,
- odprowadzania i gospodarki wodą podszadzką,
- technologii wybierania złóż w warunkach zagrożenia tąpnięciami, zagrożenia wodnego i zagrożeniami gazowymi,
- nowych systemów wybierania złóż podziemnych i sposobów kierowania stropem w partiach o zwiększonej koncentracji naprężeń,

- prognozowania deformacji górotworu pod wpływem eksploatacji górniczej,
- technologii wybierania złóż pod obiektami,
- określania syntetycznych wskaźników tąpności pokładów na podstawie badań laboratoryjnych,
- eksploatacji złóż na dużych głębokościach,
- badań rentgenograficznych i mikroskopowych skał skłonnych do tępnięć i wyrzutów,
- wybierania resztek pokładów,
- zwalczania zagrożeń pyłowych i gazowych ze szczególnym uwzględnieniem zagrożenia metanowego,
- prognozowania gazowości budowanych poziomów i rejonów oraz klasyfikacji pomieszczeń,
- prognozowania i zwalczania wyrzutów węgla, gazów i skał,
- techniki zwalczania pyłów respirabilnych,
- inżynierii strzelniczej,
- zarysu prawnego górnictwa,
- ochrony pracy w górnicztwie,
- socjologii i psychologii pracy w górnicztwie,
- ochrony środowiska naturalnego na terenach górniczych,
- przewietrzania i klimatyzacji kopalń głębokich węgla i rud w warunkach intensywnej wymiany ciepła,
- przewietrzania kopalń w czasie prowadzenia akcji przeciwpożarowych,
- efektywności i niezawodności przewietrzania kopalń,

- racjonalnej gospodarki zasobami złóż podstawowych surowców mineralnych,
- określania wpływów eksploatacji górniczej na powierzchnię i górotwór,
- geometryzacji złóż i pomiarów ruchów górotworu,
- geodezyjnych pomiarów w górnictwie.

Instytut zatrudnia ogółem 57 pracowników, w tym 4 profesorów, 4 docentów, 19 adiunktów.

INSTYTUT GEOLOGII STOSOWANEJ

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Górnictwo.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Geologii Złóż,
- Hydrogeologii Górniczej i Geologii Inżynierskiej,
- Geologii i Petrografii Węgla,
- Mineralogii i Petrografii.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

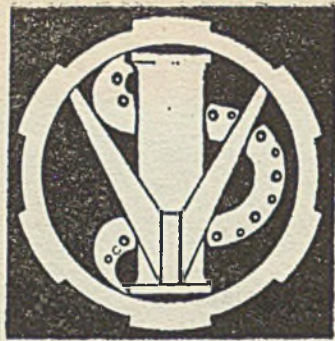
- prowadzenie wykładów, ćwiczeń laboratoryjnych i projektowych ze studentami Wy-

działu Górniczego wszystkich specjalności, Wydziału Budownictwa, Inżynierii Sanitarnej i Chemii, na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych z następujących przedmiotów: geologia ogólna, geologia złóż, geologia dynamiczna, geologia i petrografia techniczna, geologia inżynierska i petrografia, geotermika, geochemia i mineralogia, geochemia i surowce mineralne, hydrogeologia górnicza, mineralogia i petrografia, odwadnianie i zagrożenia wodne.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- petrografii węgla oraz skał i kopalin towarzyszących pokładom węgla,
- mineralogii i petrografii surowców izolacyjnych materiałów budowlanych,
- geologii złóż i własności geotermicznych skał i kopalin,
- hydrogeologicznego i geologiczno-inżynierskiego rozpoznawania złóż oraz ochrony zasobów wodnych.

Instytut zatrudnia ogółem 28 pracowników, w tym 3 profesorów, 2 docentów, 10 adiunktów, 2 starszych asystentów.

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Kierunek naukowy: Inżynieria Środowiska.

Specjalności:

- Urządzenia ciepłone, zdrowotne i ochrony powietrza,
- Zaopatrzenie w wodę i unieszkodliwianie ścieków i odpadów.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: matematyki, fizyki oraz języka obcego.

Studia stacjonarne trwają 4,5 roku. Absolwenci otrzymują stopień magistra inżyniera środowiska. Studia inżynierskie wieczorowe i zaoczne trwają 4,5 roku. Wydział prowadzi ponadto studia podyplomowe w zakresie ciepłownictwa oraz urządzeń ochrony powietrza.

Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w specjalistycznych przedsiębiorstwach montażowo-budowlanych i biurach projektowych, w przedsiębiorstwach energetyki ciepłej, przedsiębiorstwach wodociągowo-kanalizacyjnych, w zakładach przemysłowych jako specjaliści ds. ochrony środowiska w dziale głównego energetyka, placówkach naukowo-badawczych oraz szkolnictwie technicznym.

INSTYTUT OGRZEWNICTWA, WENTYLACJI I OCHRONY POWIETRZA

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Inżynieria środowiska w specjalności: Urządzenia ciepłone, zdrowotne i ochrony powietrza.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Ogrzewnictwa i Ciepłownictwa,
- Wentylacji i Aerodynamiki Środowiska,
- Systemów Ochrony Powietrza,
- Urządzeń Ochrony Powietrza i Mechaniki Aerozoli.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje następujące specjalizacje:

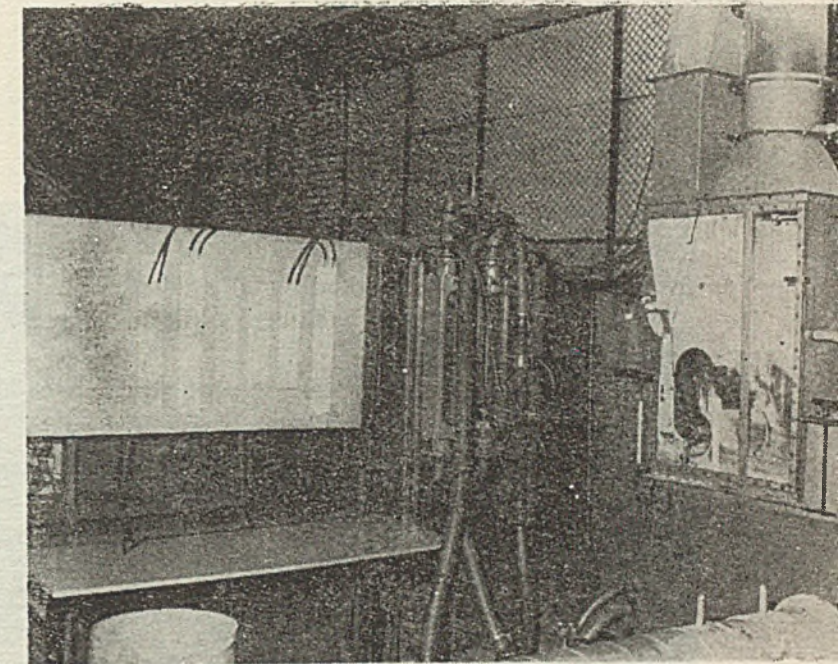
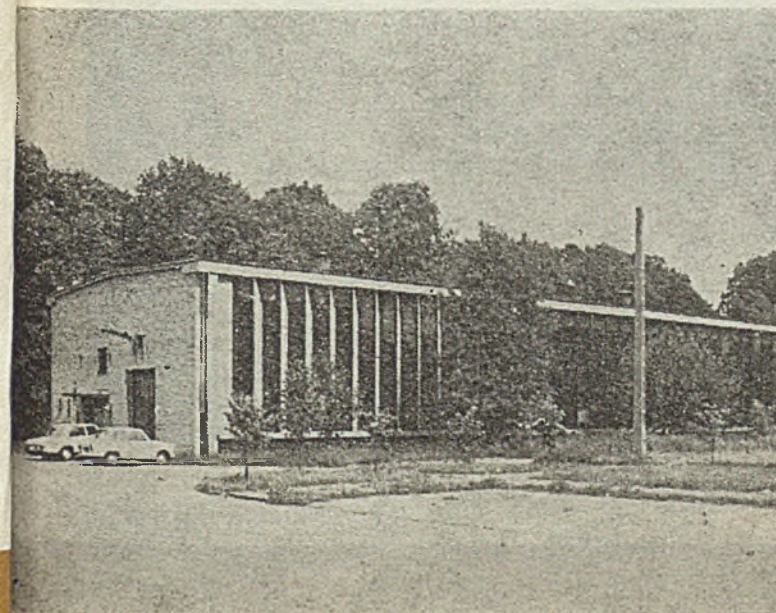
- ogrzewnictwo i wentylację,
- urządzenia ochrony powietrza.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- racjonalizacji użytkowania energii w ciepłownictwie i ogrzewnictwie, obejmującą badania nad identyfikacją odbiorców ciepła

i nad poprawą regulacji układów ciepłowniczych w przemyśle oraz gospodarce komunalnej,

- analiz układów grzewczych oraz ciepłych charakterystyk budynków,
- aerodynamiki wentylacji i odpylania, obejmując badanie strumieni nawiewnych i konwekcyjnych w aspekcie wykorzystania i zwiększenia skuteczności procesów wentylacji,
- aerodynamicznej optymalizacji konstrukcji i procesów odpylania gazów oraz hermetyzacji przemysłowych źródeł pylenia,
- rozwoju metod oraz aparatury w anemometrii elektrycznej i laserowej analizy zanieczyszczeń powietrza,
- badań i obliczania rozkładu stężeń zanieczyszczeń w otoczeniu zakładów przemysłowych.

Instytut zatrudnia ogółem 47 pracowników, w tym 2 profesorów, 1 docenta, 12 adiunktów.

INSTYTUT INŻYNIERII I TECHNOLOGII WODY, ŚCIEKÓW I ODPADÓW

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Inżynieria środowiska w specjalności: Zaopatrzenie w wodę i unieszkodliwianie ścieków i odpadów.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Wodociągów i Kanalizacji,
- Biotechnologii Środowiskowej,
- Technologii Wody i Ścieków,
- Gospodarki Odpadami.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje następujące specjalizacje:

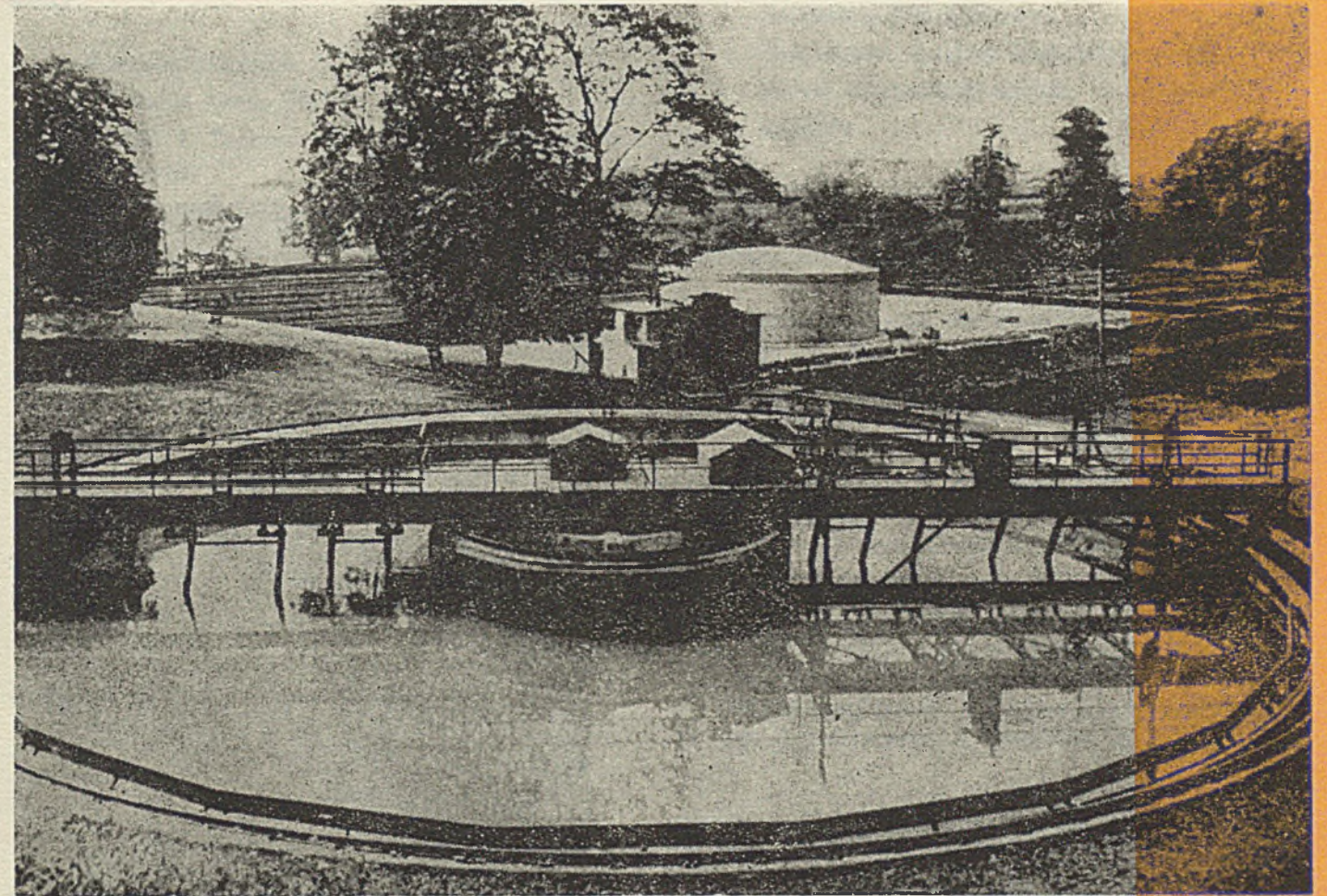
- wodociągi i kanalizacja,
- technologia wody i ścieków,
- technologia unieszkodliwiania odpadów.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- strefy ochrony sanitarnej ujęć wodociągowych,
- zmienności zużycia wody w aglomeracjach miejsko-przemysłowych,

- optymalizacji obiektów i urządzeń wodociagowych,
- technologii uzdatniania wody,
- technologii oczyszczania ścieków,
- badania toksyczności i podatności na biodegradację substancji zanieczyszczających środowisko,
- przerobu i utylizacji odpadów stałych.

Instytut zatrudnia ogółem 67 pracowników, w tym 1 profesora, 2 docentów, 32 adiunktów.

WYDZIAŁ MATEMATYCZNO-FIZYCZNY

Kierunek naukowy: Podstawowe problemy techniki.

Specjalności:

- Fizyka techniczna,
- Matematyka stosowana,
- Mechanika stosowana.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: fizyka, matematyka, język obcy.

Studia stacjonarne trwają 5 lat. Absolwenci otrzymują stopień magistra inżyniera podstawowych problemów techniki w zakresie odpowiedniej specjalności.

Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w zapleczu naukowo-badawczym przemysłu, instytutach resortowych, ośrodkach obliczeniowych, laboratoriach przemysłowych, w szkolnictwie.

INSTYTUT FIZYKI

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Podstawowe problemy techniki w specjalności: Fizyka techniczna.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Akustoelektroniki,
- Akustyki Ciała Stałego,
- Badań i Technologii Materiałów Elektronicznych,
- Zastosowań Radioizotopów.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje nauczanie fizyki na wszystkich kierunkach studiów w Uczelni i przedmiotów specjalistycznych na fizyce technicznej i technologii elektronowej.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- akustyki fizycznej,
- technologii elektronowej,
- fizyki jądrowej technicznej.

Instytut zatrudnia ogółem 80 pracowników, w tym 1 profesora, 5 docentów, 23 adiunktów.

INSTYTUT MATEMATYKI

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Podstawowe problemy techniki w specjalności: Matematyka stosowana.

W skład Instytutu wchodzi Zakłady:

- Geometrii Różniczkowej,
- Zastosowań Analizy Matematycznej,
- Metod Probabilistycznych,
- Algebry.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje nauczanie matematyki na wszystkich Wydziałach Politechniki Śląskiej.

Badania naukowe pracowników Instytutu Matematyki obejmują następujące tematy:

- zastosowania geometrii różniczkowej,
- zastosowania analizy matematycznej,
- metody iteracyjne dla równań operatorowych i skalarnych,
- zastosowanie równań różniczkowych,
- wybrane problemy algebraiczne,
- przestrzenie funkcyjne i aproksymacja,
- jakościowa teoria równań różniczkowych.

Instytut zatrudnia ogółem 82 pracowników, w tym 2 profesorów, 4 docentów, 35 adiunktów.

INSTYTUT MECHANIKI TEORETYCZNEJ

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Podstawowe problemy techniki w specjalności: Mechanika.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Dynamiki Układów Mechanicznych,
- Mechaniki Ośrodków Ciągłych,
- Metod Analogowych i Cyfrowych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- teorię płyt i powłok,
- numeryczne metody rozwiązywania problemów brzegowych,
- zagadnienia lepkosprężystości (teoria liniowa),
- teorię plastyczności,
- ośrodki nieliniowo-sprężyste,
- zagadnienia różne (matematyka, optymalizacja, wymiana ciepła),
- modelowanie procesów cieplnych,
- problemy statyki i dynamiki powłok walcowych,
- problemy statyki i dynamiki bębnow i kół napędowych,
- dynamikę układów lepkosprężystych,
- drgania stochastyczne w dyskretnych układach dynamicznych,
- drgania stochastyczne w układach dynamicznych o stałych rozłożonych,
- stabilność stochastyczną,
- zastosowania metod probabilistycznych w chemii.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- szeroko rozumianej dynamiki układów mechanicznych,
- modelowania procesów cieplnych, w tym problemów teorii cieplnej,
- procesów odlewniczych oraz numerycznego modelowania problemów brzegowych.

Instytut zatrudnia ogółem 17 pracowników, w tym 3 profesorów, 1 doktora habilitowanego i 9 adiunktów.

INSTYTUT GEOMETRII WYKREŚLNEJ

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na wszystkich specjalnościach kierunków: architektura, budownictwo, mechanika, metalurgia, inżynieria materiałowa, górnictwo, ochrona środowiska, transport, nauki podstawowe.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Teorii Rzutów i Przekształceń Geometrycznych,
 - Grafiki Inżynierskiej
- oraz
- Laboratorium Światła, Barwy i Perspektywy.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- geometrię wykreślną,
- rysunek techniczny budowlany i sanitarny,
- perspektywę środkową oraz naukę o barwie.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- odwzorowań perspektywicznych i aksometrycznych obiektów budowlanych i górniczych,

- projektów i wykonawstwa planów graficznych,
- projektów i wykonawstwa informacji wizualnej,
- projektów kolorystyki wnętrz i elewacji,
- poradnictwa w zakresie barwy.

Instytut zatrudnia ogółem 29 pracowników, w tym 1 profesora, 1 docenta, 3 adiunktów.

WYDZIAŁ MECHANICZNY ENERGETYCZNY

Kierunek naukowy: Mechanika.

Specjalności:

- Ciepłe systemy energetyczne,
- Maszyny i urządzenia energetyczne,
- Maszyny i urządzenia przemysłu chemicznego i spożywczego.

Kandydaci na studia zdają egzamin wstępny z następujących przedmiotów: matematyka, fizyka, język obcy.

Studia stacjonarne trwają 5 lat. Absolwenci Wydziału otrzymują stopień magistra inżyniera — mechanika z zakresu studiowanej specjalności. W zależności od aktualnych potrzeb, wynikających ze strony jednostek gospodarki narodowej, prowadzone są studia podyplomowe z zakresu wymienionych specjalności. Studia doktoranckie są prowadzone w ramach specjalności: Ciepłe systemy energetyczne oraz Maszyny i urządzenia energetyczne.

Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie jako: pracownicy instytutów naukowo-badawczych, użytkownicy urządzeń energetycznych, projektanci różnego rodzaju systemów energetycznych, projektanci różnego rodzaju maszyn i urządzeń energetycznych, takich jak: silniki spalinowe, sprężarki tłokowe i wirnikowe, turbiny parowe i spalinowe, pompy wyporowe i wirnikowe, kotły

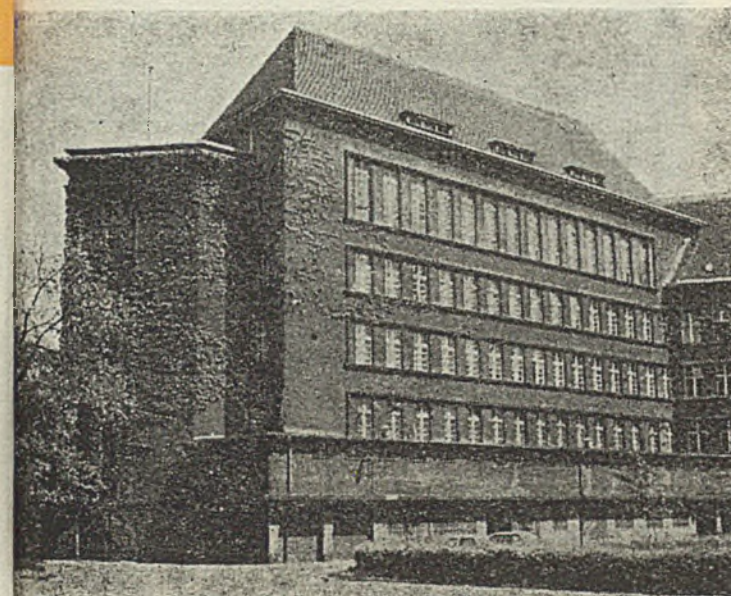
i wytwornice pary, napędy i sterowania hydrauliczne, siłownie ciepłe, projektanci różnego rodzaju maszyn i urządzeń dla przemysłu chemicznego i spożywczego oraz do utylizacji substancji odpadkowych, pracownicy instytutów naukowo-badawczych oraz ośrodków badawczo-rozwojowych różnych gałęzi przemysłu, w tym chemicznego i spożywczego, użytkownicy różnego rodzaju maszyn i urządzeń energetycznych, użytkownicy różnego rodzaju maszyn i urządzeń przemysłu chemicznego i spożywczego.

INSTYTUT TECHNIKI CIEPLNEJ

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza Instytutu realizowana jest na kierunku: Mechanika, w specjalności: Ciepłe systemy energetyczne z dwoma kierunkami dyplomowania: Energetyka cieplna i Energetyka jądrowa.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Silników Spalinowych, który realizuje działalność naukowo-dydaktyczną i badawczą na kierunku Mechanika, w specjalności Maszyny i urządzenia energetyczne i na kierunku dyplomowania Silniki spalinowe,

- Urządzeń Chemicznych Energetycznego Wykorzystania Odpadów, który realizuje działalność naukowo-dydaktyczną i badawczą na kierunku Mechanika, w specjalności Maszyny i urządzenia przemysłu chemicznego i spożywczego i na kierunku dyplomowania, którego nazwa odpowiada nazwie specjalności,
- Zakład Termodynamiki,
- Zakład Przepływu Ciepła,
- Zakład Gospodarki Ciepłej,

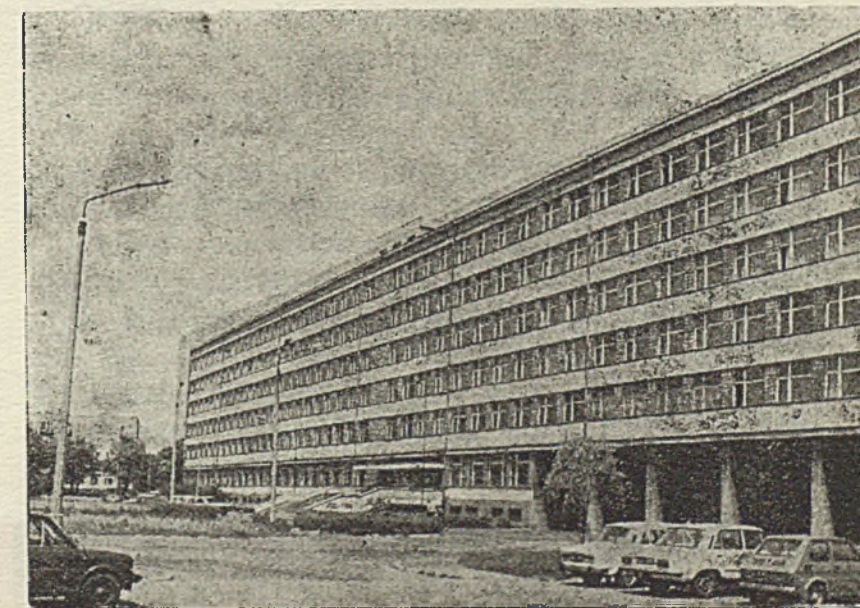
- Zakład Techniki Spalania,
- Zakład Inżynierii Jądrowej.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- wykłady,
- ćwiczenia audytoryjne,
- ćwiczenia laboratoryjne,
- seminaria,
- ćwiczenia projektowo-konstrukcyjne.

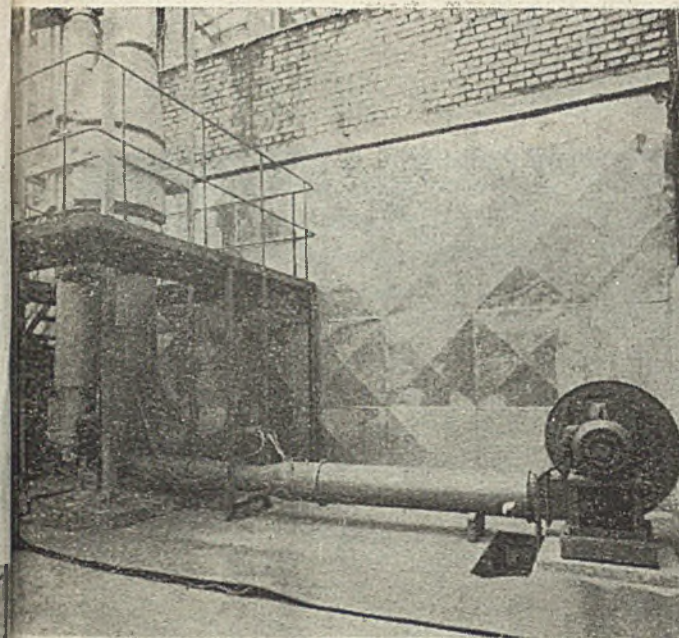
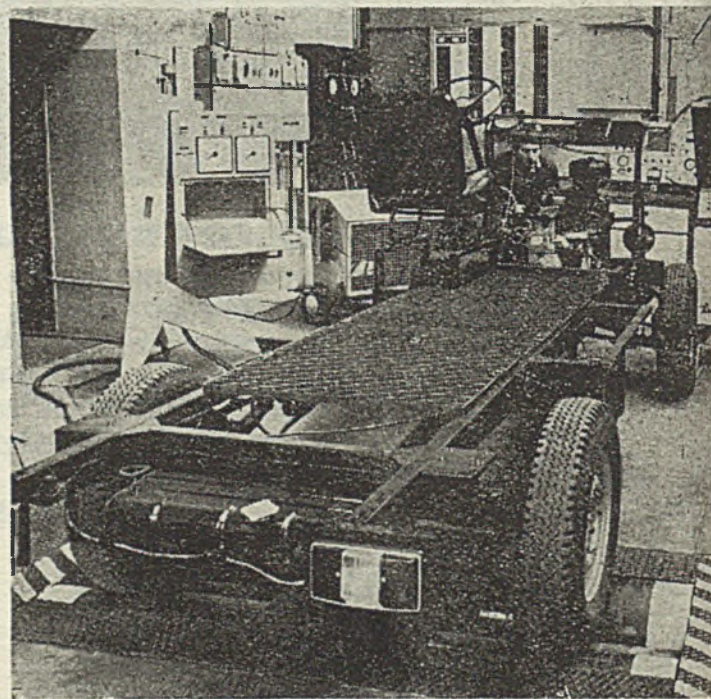
Wymienione zajęcia dydaktyczne prowadzone są w ramach przedmiotów: podstawowych — technicznych, specjalnościowych i specjalizacyjnych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest m.in. na zagadnienia:

- bilansowania ciepłych procesów technologicznych,
- analizy egzergetycznej,
- przepływu płynów ściśliwych,
- modelowania termodynamicznego procesów karbochemicznych,
- metod analitycznych i numerycznych obliczania pól temperatur,
- modeli matematycznych przepływu ciepła w piecach przemysłowych,
- badań przepływu ciepła przez promieniowanie,
- badań przepływu ciepła w regeneratorach,
- modelowania matematycznego przepływów międzygałęziowych w gospodarce materiałowo-energetycznej,
- optymalizacji techniczno-ekonomicznej procesów ciepłych,
- zagadnień energetycznych procesu wielkopieczowego,
- doskonalenia gospodarki cieplnej zakładów przemysłowych,
- spalania zawieszin pyłowo-ciekłych,
- rozwiązania paliw ciekłych,
- obliczania pól temperatur w elementach reaktora,
- obliczania osłon biologicznych,
- badania możliwości zmniejszenia emisji toksycznych składników gazów wylotowych z silników spalinowych,

- projektowania i badania prototypowych stanowisk badawczych dla potrzeb przemysłu motoryzacyjnego,
- badań procesów spalania odpadów w warstwie fluidalnej,
- badań procesów suszenia odpadów w warstwie nieruchomej,
- badań pirolizy substancji odpadowych,
- badań hydrodynamicznych warstwy fluidalnej utworzonej z ziarn o niezidentyfikowanej średnicy.

Instytut zatrudnia ogółem 68 pracowników, w tym 3 profesorów, 7 docentów i 19 adiunktów.

INSTYTUT MASZYN I URZĄDZEŃ ENERGETYCZNYCH

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza Instytutu realizowana jest na kierunku: Mechanika, w specjalności: Maszyny i urządzenia energetyczne z dwoma kierunkami dyplomowania: Ciepłe maszyny przepływowe oraz Maszyny i Urządzenia hydrauliczne.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Miernictwa i Automatyki Procesów Energetycznych,

- Ciepłych Maszyn Wirnikowych,
- Maszyn i Urządzeń Hydraulicznych,
- Kotłów i Wytwornic Pary,
- Podstaw Konstrukcji Maszyn Energetycznych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

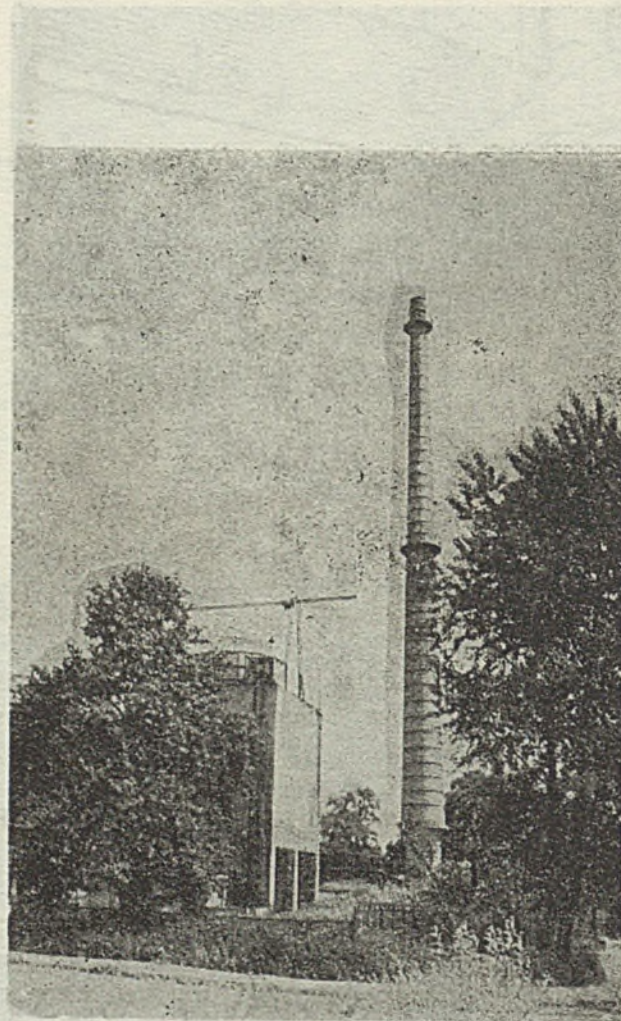
- wykłady,
- ćwiczenia audytoryjne,
- ćwiczenia laboratoryjne,
- seminaria,
- ćwiczenia projektowo-konstrukcyjne.

Wymienione zajęcia dydaktyczne prowadzone są w ramach przedmiotów: podstawowych — technicznych, specjalnościowych i specjalizacyjnych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest m.in. na zagadnienia:

- metod obliczeń aerodynamicznych turbin, sprężarek i wentylatorów,
- analizy zjawisk charakterystycznych dla przepływów zdyfuzowanych w turbinach,
- badań ciepłych i wytrzymałościowych maszyn przepływowych,
- diagnostyki wibroakustycznej maszyn przepływowych,
- projektów systemów diagnostycznych niezbędnych dla racjonalizacji eksploatacji, zwiększenia dyspozycyjności oraz trwałości,

- Wyznaczania charakterystyk maszyn przepływowych,
- zastosowania turbin rozprężnych w racjonalizacji gospodarki ciepłej,
- optymalizacji rozwiązań konstrukcyjnych pomp do hydraulicznego transportu ciał stałych,
- badań nad erozją i kawitacyjną odpornością tworzyw konstrukcyjnych i napoin regeneracyjnych stosowanych w budowie maszyn wodnych,

- optymalizacji konstrukcji pomp o niskich wyróżnikach szybkobieżności,
- badań i projektów dotyczących automatyzacji pompowni,
- badań nad podniesieniem zdolności ssawnych pomp wirowych,

- metod pomiaru strumienia masy oraz temperatur szczególnie wysokich,
- metod identyfikacji urządzeń energetycznych jako obiektów regulacji,
- badań układów regulacji procesów cieplnych,
- badań nad opracowaniem podstaw teoretycznych i metod obliczeń urządzeń kotłowych z uwzględnieniem spalanych paliw,
- badań i optymalizacji procesów wymiany ciepła w kotłowych wymiennikach ciepła,
- badań nad zastosowaniem palenisk fluidalnych w urządzeniach kotłowych,

- badań nad zastosowaniem produktów zgazowania węgla w wytwornicach pary,
- badań nad metodologią projektowania i konstruowania maszyn,
- badań doświadczalnych maszyn i urządzeń środkami i technikami wibroakustycznymi,
- badań trwałościowych przekładni zębatych.

Instytut zatrudnia ogółem 87 pracowników, w tym 3 profesorów, 7 docentów i 19 adiunktów.

WYDZIAŁ MECHANICZNY TECHNOLOGICZNY

Kierunek naukowy: Mechanika.

Specjalności:

- Maszyny robocze ciężkie, obrabiarki i urządzenia technologiczne,
- Technologia maszyn.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: matematyka, fizyka, język obcy.

Studia stacjonarne trwają 5 lat. Absolwenci otrzymują stopień magistra inżyniera mechanika w zakresie prowadzonej przez Wydział specjalności. Studia inżynierskie wieczorowe i zaoczne trwają 4,5 roku. Wydział prowadzi ponadto studia podyplomowe w zakresie:

- niezawodności w eksploatacji maszyn roboczych,
- drgań i hałasu w układach maszynowych,
- spawalnictwa,
- metaloznawstwa i obróbki cieplnej,
- materiałów konstrukcyjnych,
- automatyzacji procesów technologicznych oraz studia doktoranckie w zakresie technologii budowy maszyn.

Absolwenci Wydziału mogą być zatrudnieni

jako konstruktorzy lub pracownicy badawczy w centralnych i zakładowych ośrodkach projektowo-konstrukcyjnych i badawczych przemysłu produkującego obrabiarki, maszyny odlewnicze w zakładach i centralnych biurach konstrukcyjnych, ośrodkach badawczo-rozwojowych i instytutach przemysłowych oraz przy pracach modernizacyjnych w działach głównego mechanika dużych zakładów i wszelkich innych działach przemysłu elektromaszynowego, w zakładach przemysłu hutniczego i maszynowego oraz we wszystkich zakładach stosujących podstawowe technologie budowy maszyn, a mianowicie: obróbkę skrawaniem, obróbkę plastyczną, odlewnictwo, spawalnictwo, obróbkę cieplną i przetwórstwo tworzyw sztucznych.

Absolwenci mogą być zatrudnieni na stanowiskach technologów i projektantów procesów technologicznych, specjalistów w dziedzinie wprowadzania systemów automatyzacji produkcji i uruchamiania nowych technik wytwarzania oraz inżynierów ruchu kierujących procesem technologicznym, a także specjalistów ds. postępu technicznego.

INSTYTUT BUDOWY MASZYN

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Mechanika w specjalnościach: Technologia maszyn oraz Obrabiarki i urządzenia technologiczne.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje zagadnienia:

- budowy obrabiarek do metali,
- napędu i sterowania hydraulicznego obrabiarek,

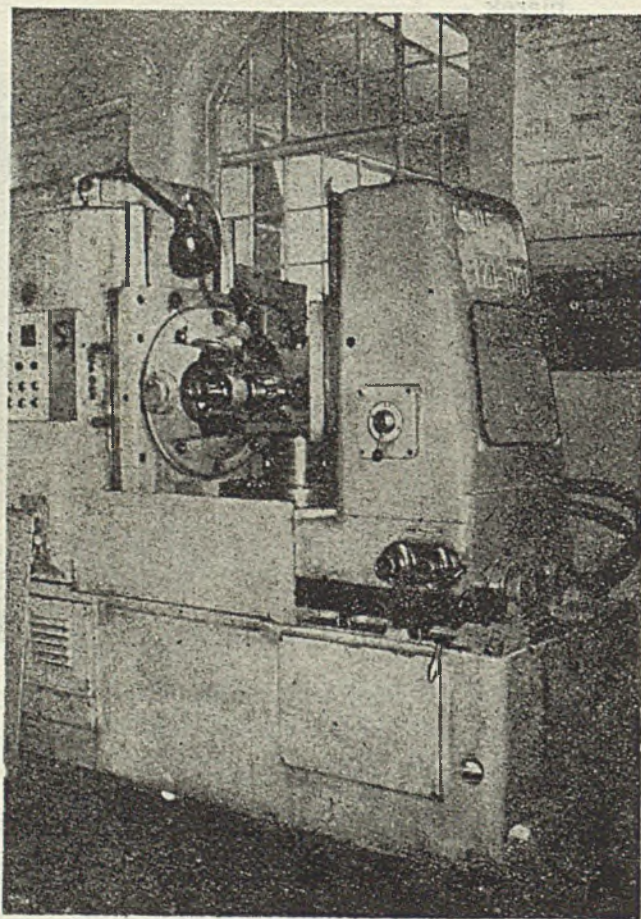

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Obrabiarek,
- Obróbki Skrawania i Metrologii,
- Przeróbki Plastycznej Metali i Tworzyw Sztucznych,
- Technologii Budowy Maszyn.

- urządzeń i technologii przeróbki plastycznej metali,
- technologii budowy maszyn,
- automatyzacji projektowania technologii maszyn,
- automatyzacji obróbki ubytkowej,

- ręcznego i automatycznego programowania oraz eksploatacji obrabiarek sterowanych numerycznie,
- technologii montażu,

- projektowania przyrządów i uchwytów obróbkowych,
- teorii skrawania materiałów,
- optymalizacji parametrów obróbki ubytkowej,
- projektowania narzędzi skrawających,
- podstaw metrologii technicznej i kontroli jakości,
- technologii przetwórstwa tworzyw sztucznych,
- projektowania maszyn, urządzeń i narzędzi do przetwórstwa tworzyw sztucznych,
- stosowania tworzyw sztucznych w różnych gałęziach techniki.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

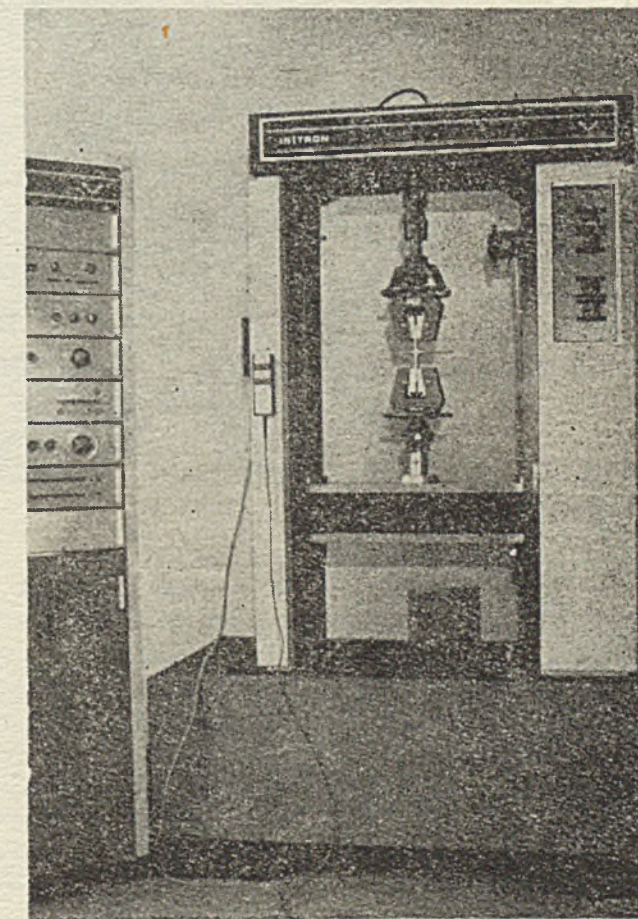
- teoretycznych podstaw konstrukcji obrabiarek i ich głównych węzłów konstrukcyjnych,
- badania eksploatacyjnych obrabiarek (statyczne i dynamiczne),
- badań teoretycznych i doświadczalnych elementów i układów hydraulicznych z uwzględnieniem zagadnień dynamiki,
- sterowania adaptacyjnego optymalizującego proces skrawania,
- badań plastometrycznych,
- badań w zakresie kucia w kowarkach,
- metod dokładnej obróbki plastycznej

- projektowania i badania nowych maszyn do przeróbki plastycznej,
- badań w zakresie nowych technologii obróbki plastycznej i projektowania nowych maszyn dla tych technologii,
- projektowania, badania i optymalizacji procesów technologicznych obróbki ubytkowej i montażu,
- automatyzacji projektowania procesów technologicznych,
- automatyzacji programowania obrabiarek sterowanych numerycznie za pomocą mini-komputerów,
- projektowania komputerowo prowadzonej produkcji w gniazdach obrabiarek sterowanych numerycznie z udziałem robotów przemysłowych,
- badań skrawalności materiałów,
- badań skrawalności narzędzi,
- badań metrologicznych w budowie maszyn,
- konstrukcji specjalnych przyrządów i narzędzi pomiarowych,
- technologii przetwórstwa tworzyw sztucznych oraz prac projektowych ze szczególnym uwzględnieniem laminatów poliestrowo-epoksydowo-szklanych, polimerowych powłok ochronnych oraz tworzyw fluorowych.

Instytut zatrudnia ogółem 61 pracowników, w tym 3 profesorów, 1 docenta, 22 adiunktów.

INSTYTUT ODLEWNICTWA

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Mechanika, w specjalności: Odlewnictwo.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Krzepnięcia i Krystalizacji Stopów,
- Teorii Zużycia i Technologii Materiałów Odpornych na Ścieranie,
- Maszyn, Urządzeń Odlewniczych i Transportu Pneumatycznego.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje odlewnictwo.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- krzepnięcia i krystalizacji,
- tworzyw odpornych na ścieranie,
- transportu pneumatycznego.

Instytut zatrudnia ogółem 60 pracowników, w tym 4 profesorów, 3 docentów, 7 adiunktów

INSTYTUT METALoznawstwa I Spawalnictwa

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Mechanika w specjalności: Technologia maszyn.

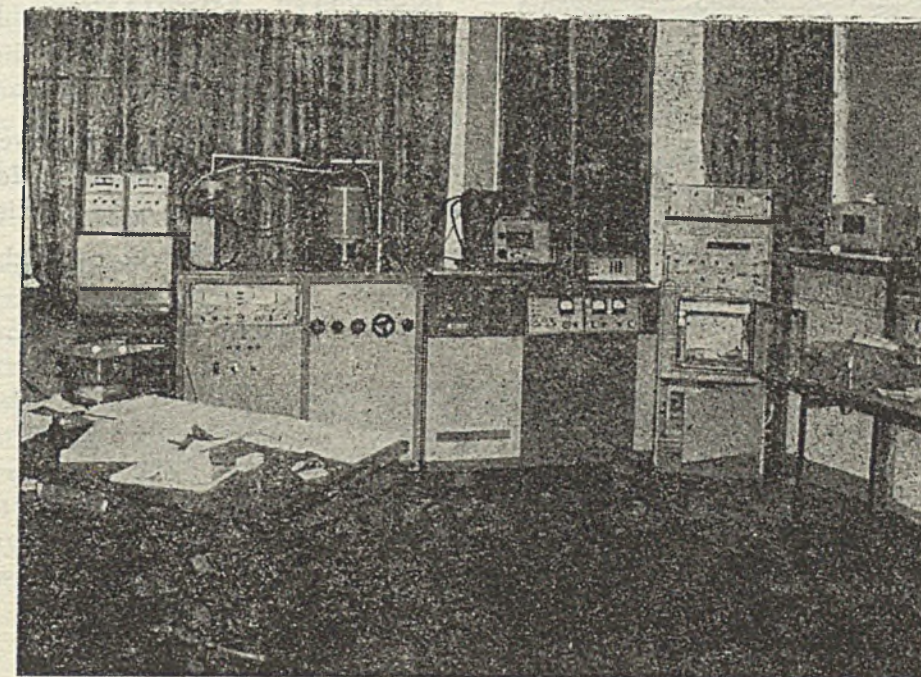
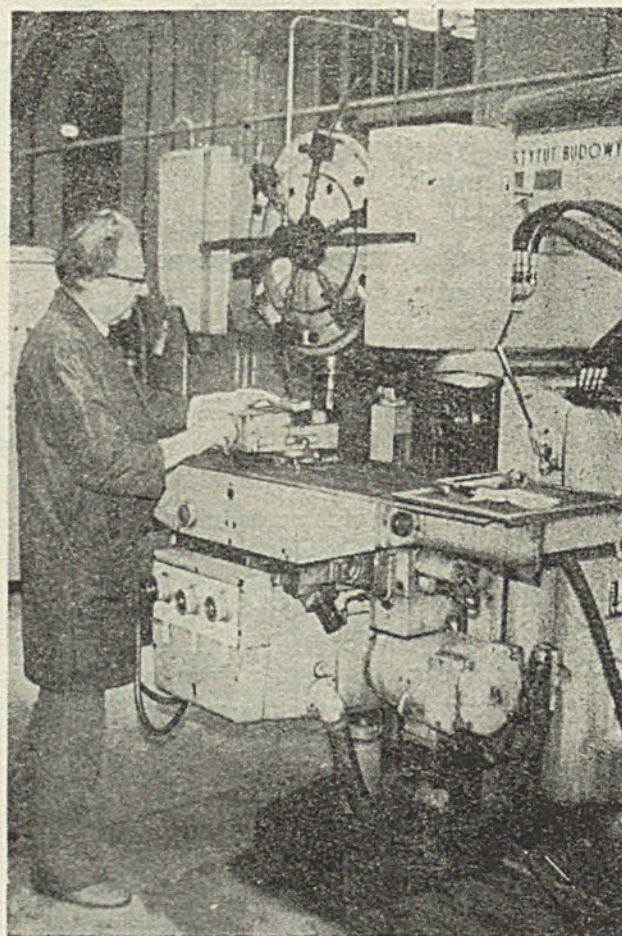
Instytut posiada specjalizację:

- Metaloznawstwo i obróbka cieplna,
- Spawalnictwo.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Spawalnictwa,
- Metaloznawstwa.

Działalność naukowo-dydaktyczna Instytutu obejmuje wykłady i ćwiczenia laboratoryjne z Metaloznawstwa na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych na Wydziałach: Mechanicznym

Technologicznym, Mechanicznym Energetycznym, Górniczym, Matematyczno-Fizycznym.

Instytut prowadzi dwie specjalizacje: Metaloznawstwo i Obróbka cieplna oraz specjalistyczne studia podyplomowe.

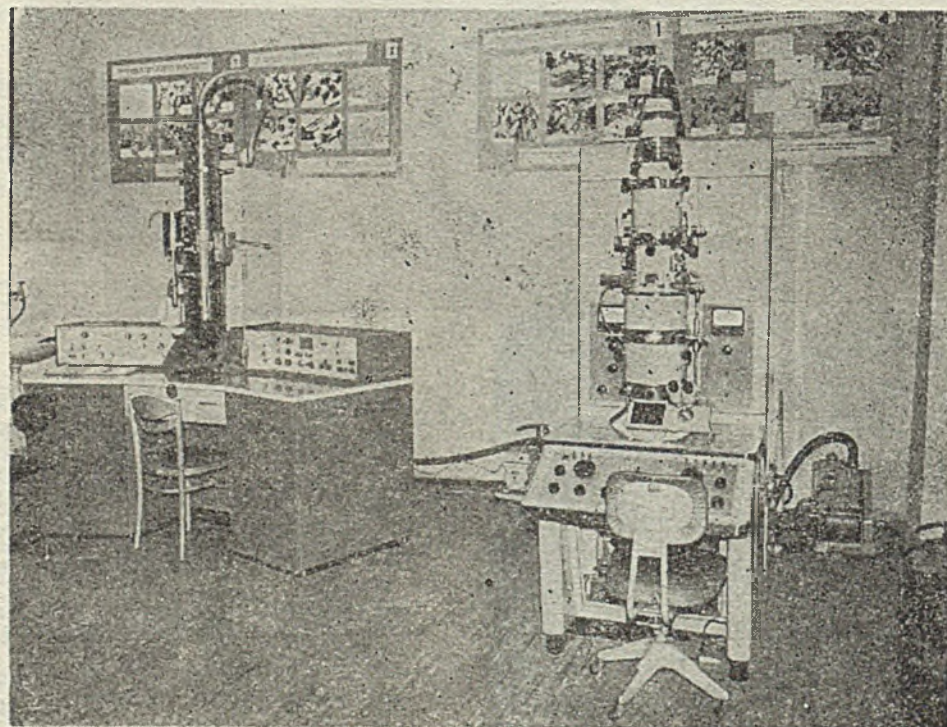
Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- technologii obróbki cieplnej, cieplno-chemicznej, cieplno-plastycznej metali i stopów,
- stali konstrukcyjnych, narzędziowych i specjalnych,

- przemian fazowych i ich wpływ na właściwości użytkowe stopów specjalnych,
- korozji naprężeniowej metali i stopów,
- technologii spawania i zgrzewania stali i stopów metali nieżelaznych,
- technologii regeneracji elementów maszyn przez napawanie,
- badania spawalności stali i innych tworzyw metalowych,
- technologii wytwarzania proszków do napawania,

- zastosowania przyspieszonego nagrzewania w obróbce cieplnej,
- wytwarzania i zastosowania stopów amorficznych,
- tworzyw metalicznych stosowanych w chirurgii kostnej.

Instytut zatrudnia ogółem 41 pracowników, w tym 4 profesorów, 4 docentów, 18 adiunktów.

INSTYTUT MECHANIKI I PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Mechanika w specjalności: Maszyny robocze ciężkie.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Mechaniki Ogólnej,
- Mechaniki i Mechanicznej Teorii Maszyn,
- Wytrzymałości Materiałów,
- Podstaw Konstrukcji Maszyn,
- Maszyn Roboczych Ciężkich.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- mechanikę ogólną,
- wytrzymałość materiałów,
- teorię mechanizmów i maszyn,
- dynamikę maszyn,
- podstawy konstrukcji maszyn,
- przedmioty specjalizacyjne z maszyn roboczych ciężkich (wykłady, ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne, prace przejściowe, projekty konstrukcyjne, prace dyplomowe na wszystkich rodzajach studiów).

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- podstaw teoretycznych i zastosowań teorii grafów,
- drgań w maszynach, wibroizolacji,
- dynamiki maszyn ciężkich,
- wytrzymałości i sztywności maszyn i urządzeń przemysłu hutniczego, górniczego i energetycznego,
- rozwoju metod komputerowych w mechanice układów odkształcalnych,
- diagnostyki wibroakustycznej,
- wspomaganie komputerowego w projektowaniu maszyn,
- problemach normalizacji i unifikacji.

Instytut zatrudnia ogółem 43 pracowników, w tym 2 profesorów, 3 docentów, 23 adiunktów.

WYDZIAŁ METALURGICZNY

Kierunki naukowe: Hutnictwo, Inżynieria materiałowa, Mechanika, Organizacja i zarządzanie przemysłem.

Specjalności:

- Metalurgia surówki i stali,
- Metalurgia metali nieżelaznych,
- Przeróbka plastyczna,
- Odlewnictwo,
- Systemy i urządzenia energetyczne,
- Maszyny i urządzenia hutnicze i ceramiczne.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: matematyka, fizyka, język obcy. Studia stacjonarne trwają 5 lat. Absolwenci otrzymują stopień mgra inż. hutnika (dla kierunku Hutnictwo) i mgra inż. technologa materiałów (dla kierunku Inżynieria materiałowa). Studia uzupełniające magisterskie dla kierunku Hutniczego trwają 2 lata. Wydział prowadzi ponadto studia podyplomowe w zakresie:

- stalownictwa,
- modernizacji i remontów obiektów hutniczych,
- kontroli technicznej i prac laboratoryjnych,
- przeróbki plastycznej na zimno,
- zagospodarowania surowców wtórnych i odpadów metali nieżelaznych.

Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie we wszystkich zakładach hutniczych, zakładach prze-

mysłu maszynowego, instytutach naukowych i biurach konstrukcyjnych, jak również w zakładach wytwórczych przemysłu terenowego i spółdzielczego (np. odlewnia).

INSTYTUT METALURGII

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Hutnictwo w specjalności: Metalurgia surówki i stali.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Metalurgii Stali,
- Metalurgii Żelaza,
- Elektrometalurgii.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- przygotowanie tworzyw,
- metalurgię żelaza,
- metalurgię stali,
- żelazostopy.

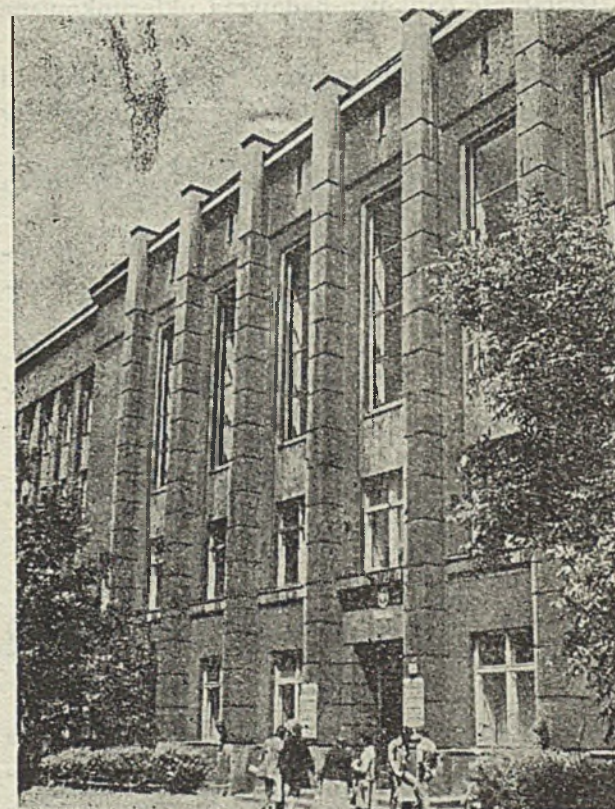
Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- prac teoretycznych i użytkowych w zakresie metalurgii żelaza, metalurgii stali i stopów, żelazostopów.

Instytut zatrudnia ogółem 54 pracowników, w tym 3 profesorów, 2 docentów, 18 adiunktów.

INSTYTUT INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunkach: Inżynieria mate-

riałowa i Hutnictwo w specjalnościach: Przeróbka plastyczna i odlewnictwo.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Materiałoznawstwa,
- Mechaniki Materiałów,
- Przeróbki Plastycznej,
- Odlewnictwa,
- Stopów Specjalnych i Warstw Ochronnych,
- Ceramiki,
- Kompozytów i Tworzyw Sztucznych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje realizację pełnego cyklu kształcenia w zakresie kierunku Inżynieria materiałowa oraz Hutnictwo na specjalnościach: Odlewnictwo i Przeróbka plastyczna. Ponadto w zakresie reprezentowanych dyscyplin w Instytucie przeprowadzane są zajęcia o charakterze ogólnym i specjalistycznym dla pozostałych specjalności kierunku Hutnictwo jak również dla kierunków: Transport oraz Organizacja i zarządzanie przemysłem.

Inżynieria Materiałowa jako dziedzina wiedzy technicznej o charakterze interdyscyplinarnym stwarza warunki do pełnej integracji w procesie dydaktycznym i badawczym specjalistów reprezentujących komplementarny układ dyscyplin naukowych w zakresie teorii i technologii materiałów oraz metod badawczych.

Uczestnicząc we wspólnych dla całego Instytutu programach badawczych zespoły osobowe poszczególnych laboratoriów rozwijają właściwy sobie warsztat naukowy w zakresie teorii oraz metod i technik badawczych.

Działalność naukowo-badawcza Instytutu koncentruje się głównie na tematyce objętej koordynowanym w skali kraju międzyresortowym

problemem badań podstawowych: „Materiały na urządzenia energetyczne i technologiczne pracujące w podwyższonych temperaturach”. W zakresie tego problemu realizowano zadania badawcze w czterech grupach tematycznych, a mianowicie:

- nowe tworzywa metaliczne,
- nowe tworzywa ceramiczne,
- zjawiska fizykochemiczne i przemiany strukturalne,
- metody i techniki badania.

Instytut zatrudnia ogółem 122 pracowników, w tym 6 profesorów, 5 docentów, 33 adiunktów.

INSTYTUT METALI NIEŻELAZNYCH

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Hutnictwo w specjalności: Metalurgia metali nieżelaznych.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Podstaw Procesów Metalurgicznych,
- Metalurgii i Surowców Wtórnych.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje:

- chemię ogólną,
- chemię fizyczną,
- teorię procesów metalurgicznych,
- metalurgię Cu, Ni i metali szlachetnych,
- metalurgię Zn, Pb i metali rzadkich,
- ochronę środowiska,
- metalurgię metali nieżelaznych,
- metalurgię metali wtórnych,

- metalurgię metali lekkich,
- prace przejściowe,
- seminarium dyplomowe,
- metody i techniki badań materiałów.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- badań podstawowych z zakresu kinetyki procesów utleniania, redukcji związków metali i niemetali,
- badań wykorzystania surowców wtórnych metali nieżelaznych,
- badań nad opracowaniem nowych technologii przerobu surowców metali nieżelaznych.

Instytut jest koordynatorem problemu resortowego MNSzWiT pt.: „Doskonalenie sposobów kompleksowego wykorzystania surowców odpadowych metali nieżelaznych”.

Instytut zatrudnia ogółem 30 pracowników, w tym 4 docentów, 10 adiunktów.

INSTYTUT ENERGETYKI I URZĄDZEŃ HUTNICZYCH

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Mechanika w specjalnościach: Systemy, maszyny i urządzenia energetyczne oraz Maszyny i urządzenia hutnicze i ceramiczne i obejmuje zagadnienia:

- termodynamiki technicznej,
- wymiany ciepła i masy,

- techniki spalania,
- automatyki,
- metrologii,
- systemów gazowych,
- pieców przemysłowych,
- zgazowania węgla,
- teorii konstrukcji maszyn i urządzeń hutniczych i ceramicznych,
- projektowania maszyn i urządzeń łącznie z doбором tworzyw konstrukcyjnych,
- podstawowych technik wytwarzania w hutnictwie i przemyśle ceramicznym,
- funkcji technologicznych i eksploatacyjnych maszyn i urządzeń,
- diagnostyki maszyn hutniczych i ceramicznych,
- techniki odnowy maszyn (konserwacje, przeglądy i remonty),
- napędów i układów sterowania maszyn,
- transportu poziomego i pionowego w przemyśle hutniczym i ceramicznym.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Pieców Metalurgicznych,
- Maszyn Hutniczych,
- Energetyki Paliwowej.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- modernizacji, optymalizacji i opracowania nowych konstrukcji maszyn,
- badań eksploatacyjnych maszyn hutniczych i ceramicznych,

INSTYTUT
TRANSPORTU

- technik odnowy maszyn i urządzeń,
 - badań oraz projektowania napędów i układów sterowania maszyn,
 - zagadnień engonometrii w problematyce budowy maszyn i urządzeń hutniczych i ceramicznych,
 - użytkowanie paliw w przemyśle,
 - zgazowania węgla,
 - spalania węgla,
 - techniki fluidalnej,
 - automatyki urządzeń gazowych,
 - wymiany ciepła w piecach przemysłowych.
- Instytut zatrudnia ogółem 70 pracowników, w tym 2 profesorów, 2 docentów, 18 adiunktów.

KATEDRA ORGANIZACJI PRODUKCJI

Działalność naukowo-dydaktyczna i badawcza realizowana jest na kierunku: Organizacja i zarządzanie przemysłem.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje przedmioty teoretyczne i specjalistyczne z dziedziny organizacji i zarządzania produkcją.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- organizacji produkcji,
- organizacji pracy,
- organizacji i zarządzania w przedsiębiorstwach i branżach przemysłu.

Katedra zatrudnia 46 pracowników, w tym 2 docentów, 8 adiunktów.

INSTYTUT TRANSPORTU

Kierunek naukowy: Transport.

Specjalności:

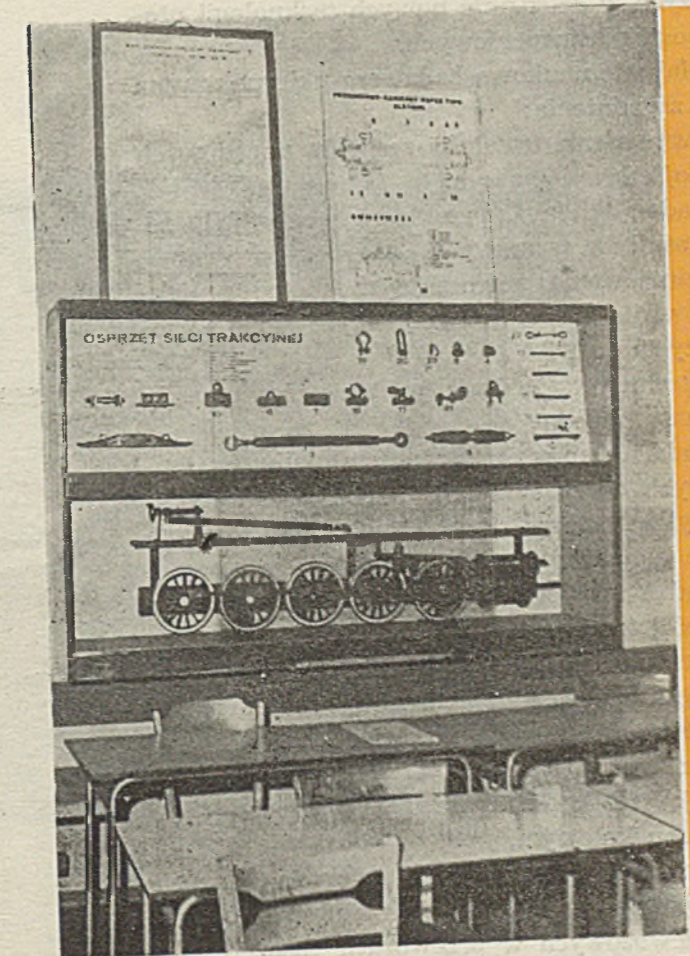
- Eksploatacja i utrzymanie pojazdów,
- Organizacja i technika transportu.

Kandydaci zdają egzamin wstępny z przedmiotów: matematyka, fizyka i język obcy. Studia stacjonarne trwają 5 lat. Absolwenci otrzymują stopień magistra inżyniera transportu. Studia inżynierskie wieczorowe trwają 4,5 roku. Absolwenci Wydziału znajdują zatrudnienie w przedsiębiorstwach transportu samochodowego, zaplecza technicznego, motoryzacji, przedsiębiorstwach przemysłowych na wydziałach utrzymania ruchu lub transportu wewnątrzzakładowego, w biurach konstrukcyjnych lub technologicznych. Absolwenci mogą być również zatrudnieni w zarządach ruchu DOKP i oddziałach ruchowo-handlowych PKP, Centralnym Ośrodku Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Kolejowego jak również w Centralnym Zarządzie Przewozów Ministerstwa Komunikacji.

W skład Instytutu wchodzi następujące Zakłady:

- Zakład Podstaw Konstrukcji Maszyn,
- Techniki Samochodowej,
- Eksploatacji,
- Mechaniki,
- Techniki Kolejowej.

Działalność naukowo-dydaktyczna obejmuje kształcenie specjalistów w zakresie: opracowywania kompleksowych procesów technologicznych obsługi technicznej i napraw pojazdów samochodowych, projektowania, organizowania i kierowania pracą zakładów technicznych eksploatacji, opracowywania projektów konstrukcyjnych urządzeń do badań diagnostycznych, mechanizowania pracochłonnych czynności w transporcie samochodowym oraz prowadzenia prac badawczych w zakresie trwałości pojazdów samochodowych, stosowania nowych metod oceny ich stanu technicznego jak i nowych metod technologii obsługi technicznej i napraw oraz organizowania procesów transportowych i sterowania, mechanizacji pracochłonnych czynności w transporcie kolejowym, opracowywa-

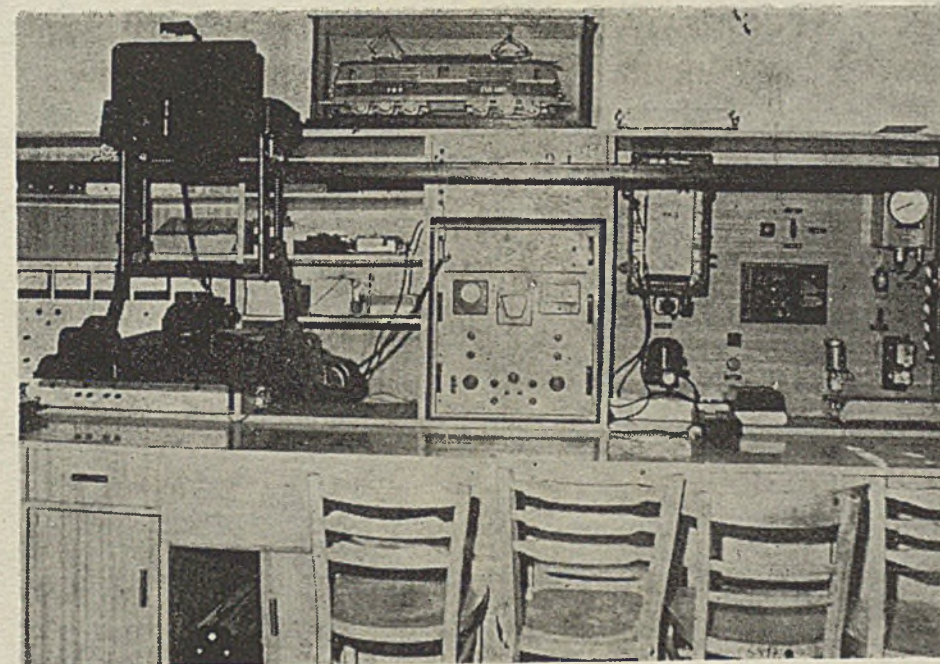
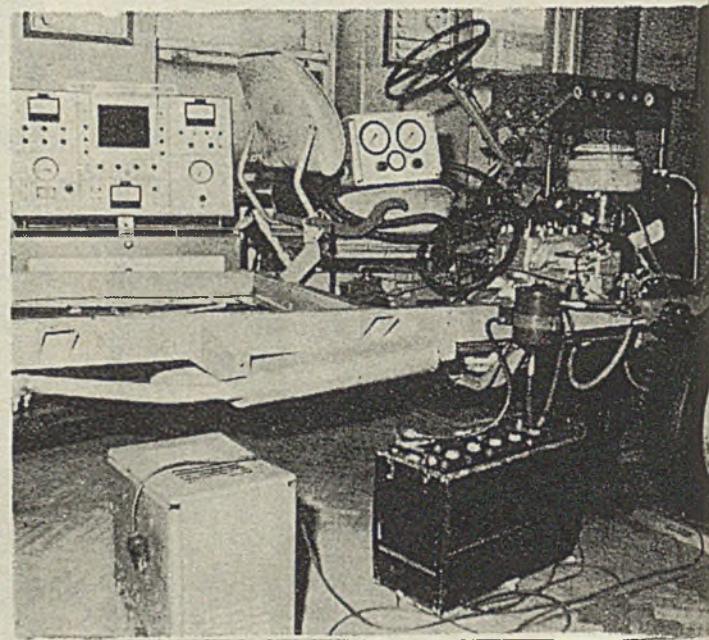

nia kompleksowych procesów technologicznych węzłów kolejowych i rejonów, prowadzenia prac badawczych w dziedzinie nowych technologii pracy jednostek transportowych.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- zwiększenia trwałości zespołów napędowych pojazdów i maszyn,
- badań dynamiki przekładni zębatych i przenośników taśmowych,
- opracowania nowoczesnych metod projektowania zespołów napędowych przy wykorzystaniu ETO,
- ograniczenia zużycia paliwa przez pojazdy samochodowe,
- badań nad wykorzystaniem paliw zastępczych do zasilania silników spalinowych,
- wykorzystania metod wibroakustycznych do diagnostyki maszyn i pojazdów,
- badań przyczyn nadmiernej energochłonności transportu samochodowego,
- metod i środków sterowania ruchem drogowym ze szczególnym uwzględnieniem minimalizacji energochłonności ruchu,
- konstrukcji specjalistycznych urządzeń sterujących oraz aparatury pomiarowej w ruchu kołowym,
- sposobów zmniejszenia zużycia energii i paliw w oparciu o integrację technik przewozowych w przewozach pasażerskich.

Instytut zatrudnia ogółem 68 osób, w tym 1 profesora, 5 docentów, 17 adiunktów.

JEDNOSTKI

POZAWYDZIAŁOWE

W POLITECHNICE ŚLĄSKIEJ DZIAŁALNOŚĆ PODSTAWOWYCH JEDNOSTEK
DYDAKTYCZNYCH, WYCHOWAWCZYCH I BADAWCZYCH — WYDZIAŁÓW I INSTY-
TUTÓW WSPIERANA JEST PRZEZ JEDNOSTKI POZAWYDZIAŁOWE.

INSTYTUT NAUK SPOŁECZNYCH

Działalność dydaktyczna:

Instytut prowadzi zajęcia ze wszystkimi studentami Uczelni od roku I do IV w zakresie przedmiotów: filozofia i socjologia, nauka o polityce, ekonomia polityczna, wiedza o pracy oraz fakultatywnych wykładów z nauk społecznych.

Instytut prowadzi także dokształcanie pedagogiczne asystentów Uczelni oraz przygotowuje doktorantów do egzaminów z ekonomii i filozofii.

Jednostki wewnętrzne Instytutu:

- Zakład Ekonomii Politycznej,
- Zespół Filozofii,

- Zespół Nauk Politycznych,
- Zespół Wiedzy o Pracy.

Działalność naukowo-badawcza:

- teoria i polityka podziału oraz płac,
- międzynarodowe stosunki ekonomiczne i polityczne,
- zatrudnienie,
- teoria i metodyka nauk politycznych,
- problematyka niemcoznawcza.

Instytut zatrudnia ogółem 60 osób, w tym 1 profesora, 2 docentów, 17 adiunktów, 5 doktorów.

STUDIUM PRAKTYCZNEJ NAUKI JĘZYKÓW OBCYCH

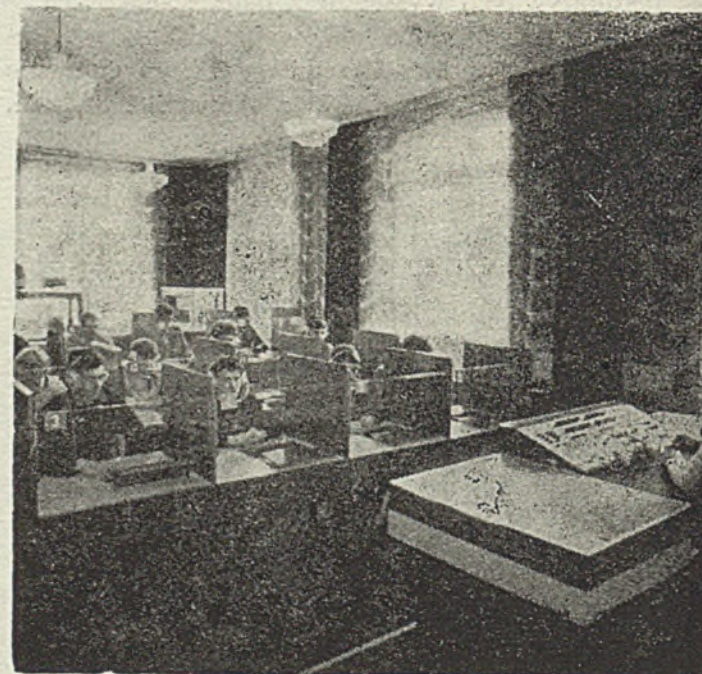
Działalność dydaktyczna Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych obejmuje nauczanie 6 języków obcych (rosyjskiego, angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego, niemieckiego i włoskiego) oraz języka polskiego dla obcokrajowców. Studium podzielone jest na 4 podstawowe zespoły językowe, które oprócz programowych zadań z zakresu nauczania wykonują tłumaczenia tekstów technicznych dla potrzeb Instytutów naszej Uczelni, jak również dla przemysłu.

Oprócz zajęć ze studentami odbywają się zajęcia językowe dla pracowników dydaktyczno-naukowych, a także w wielu instytucjach na terenie miasta. Od wielu lat lektorzy przeprowadzają egzaminy pracowników instytutów badawczych i służby zdrowia.

Zespoły językowe:

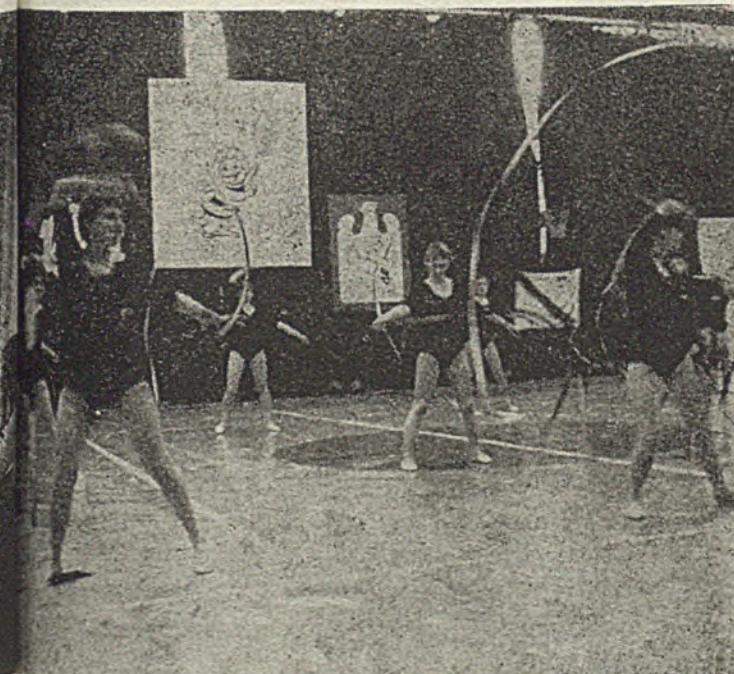
- rusycystów,
- anglistów,
- romanistów,
- germanistów.

Studium zatrudnia ogółem 75 osób, w tym 13 starszych wykładowców, 25 wykładowców, 31 lektorów.

STUDIUM WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu obejmuje swą działalnością wszystkich studentów.

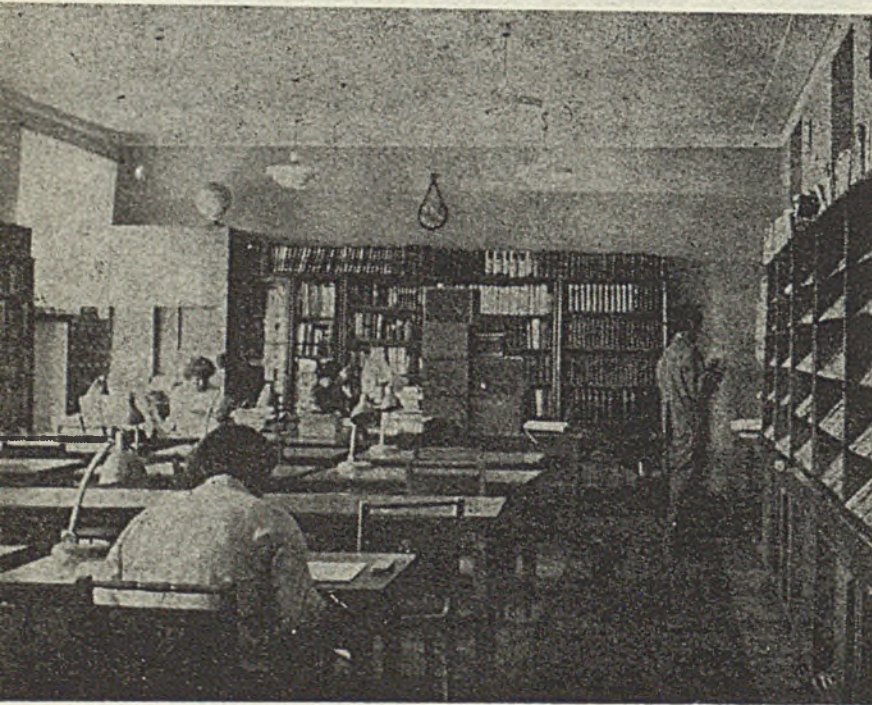
Zajęcia sportowe i wychowanie fizyczne młodzieży w Politechnice Śląskiej są obowiązkowe w okresie czterech pierwszych lat studiów oraz w formie zajęć fakultatywnych na latach wyższych. W okresie letnim i zimowym Studium Wychowania Fizycznego i Sportu organizuje obozy szkoleniowo-kondycyjne. W obozach tych uczestniczą wybijający się sportowcy, reprezentanci Uczelni.

Studium ściśle współpracuje z Akademickim Związkiem Sportowym, prowadzącym działalność w 9 wyczynowych sekcjach sportowych i 22 sekcjach sportu masowego. Program wychowania fizycznego obejmuje ćwiczenia ogólnorozwojowe, szczególnie na pierwszych latach studiów oraz wybrane dyscypliny sportowe na latach wyższych. Młodzież o nieodpowiedniej wydolności fizycznej odbywa zajęcia w grupach specjalnych, gdzie pod okiem specjalistów i lekarzy prowadzone są zajęcia pozwalające osiągać właściwy im stopień sprawności fizycznej.

Studium zatrudnia 33 pracowników, w tym 5 starszych wykładowców, 8 wykładowców i 20 nauczycieli wychowania fizycznego.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA

Biblioteka Główna Politechniki Śląskiej jest ogólnoszkolną jednostką organizacyjną działalności podstawowej o zadaniach usługowych, naukowych i dydaktycznych, pełni funkcję ośrodka informacji naukowej oraz funkcję ogólnodostępnej biblioteki naukowej; jest ogniwem ogólnokrajowej sieci bi-

bliotecznej i ogólnokrajowej sieci informacji naukowej. Powstała równocześnie z Uczelnią w 1945 r.

Pierwszym dyrektorem i organizatorem Biblioteki Głównej był w latach 1945—1955 inż. Tytus Laskiewicz, uprzednio długoletni dyrektor Biblioteki Politechniki Lwowskiej. Biblioteka Główna początkowo mieściła się na II piętrze budynku Politechniki przy ulicy Marcina Strzody 21, a w 1952 r. przeniesiono ją do części gmachu Wydziału Górniczego, jej obecnej siedziby.

Księgozbiór biblioteczny zaczęto gromadzić od podstaw. Składały się nań książki kupowane w Krakowie, gdzie początkowo mieściła się Politechnika Śląska, następnie zbiory zabezpieczone na terenach Śląska oraz liczne dary zagraniczne. Już w pierwszym roku akademickim Biblioteka posiadała 3 tys. woluminów książek oraz prenumerowała 126 tytułów czasopism.

W 1968 r. utworzono przy filiach Politechniki Śląskiej trzy filie Biblioteki Głównej: w Katowicach, Dąbrowie Górniczej i Rybniku.

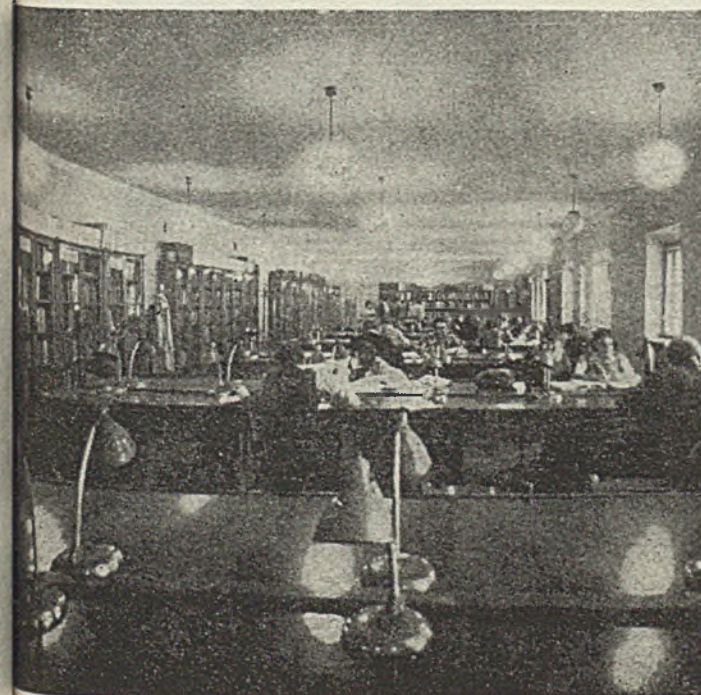
Obecnie księgozbiór Biblioteki Głównej wraz z filiami liczy 325 tys. woluminów książek, 70 tys. woluminów czasopism i 460 tys. jednostek inwentarzowych zbiorów specjalnych, głównie norm i patentów. Zakres treściowy gromadzonych zbiorów jest zgodny z profilem naukowym uczelni.

Biblioteka dysponuje dużą ilością kartotek tematycznych i zgromadziła ok. 3 miliony kart dokumentacyjnych CİNTE z zakresu techniki i nauk ścisłych.

Prowadzi wymianę wydawnictw z 95 instytucjami krajowymi i 110 zagranicznymi.

Czytelnikom udostępnia zbiory na miejscu w trzech czytelniach oraz wypożycza na zewnątrz w wypożyczalni miejscowej i międzybibliotecznej.

Prowadzi przysposobienie biblioteczne dla studentów I roku studiów, a także wykłady z informacji naukowej dla studentów IV roku.

Rejestruje na bieżąco zakończone prace naukowo-badawcze oraz publikacje pracowników Uczelni. Dotychczas wydała drukiem 6 tomów „Bibliografii publikacji pracowników Politechniki Śląskiej” za okres od 1945 r. do 1977 r.

Ponadto Biblioteka Główna sprawuje nadzór merytoryczny i koordynuje pracę 48 bibliotek zakładowych Uczelni, działających przy poszczególnych instytutach i studiach międzywydziałowych. Biblioteki te posiadają łącznie 260 tys. woluminów książek, czasopism i zbiorów specjalnych.

ZAKŁAD NOWYCH TECHNIK NAUCZANIA

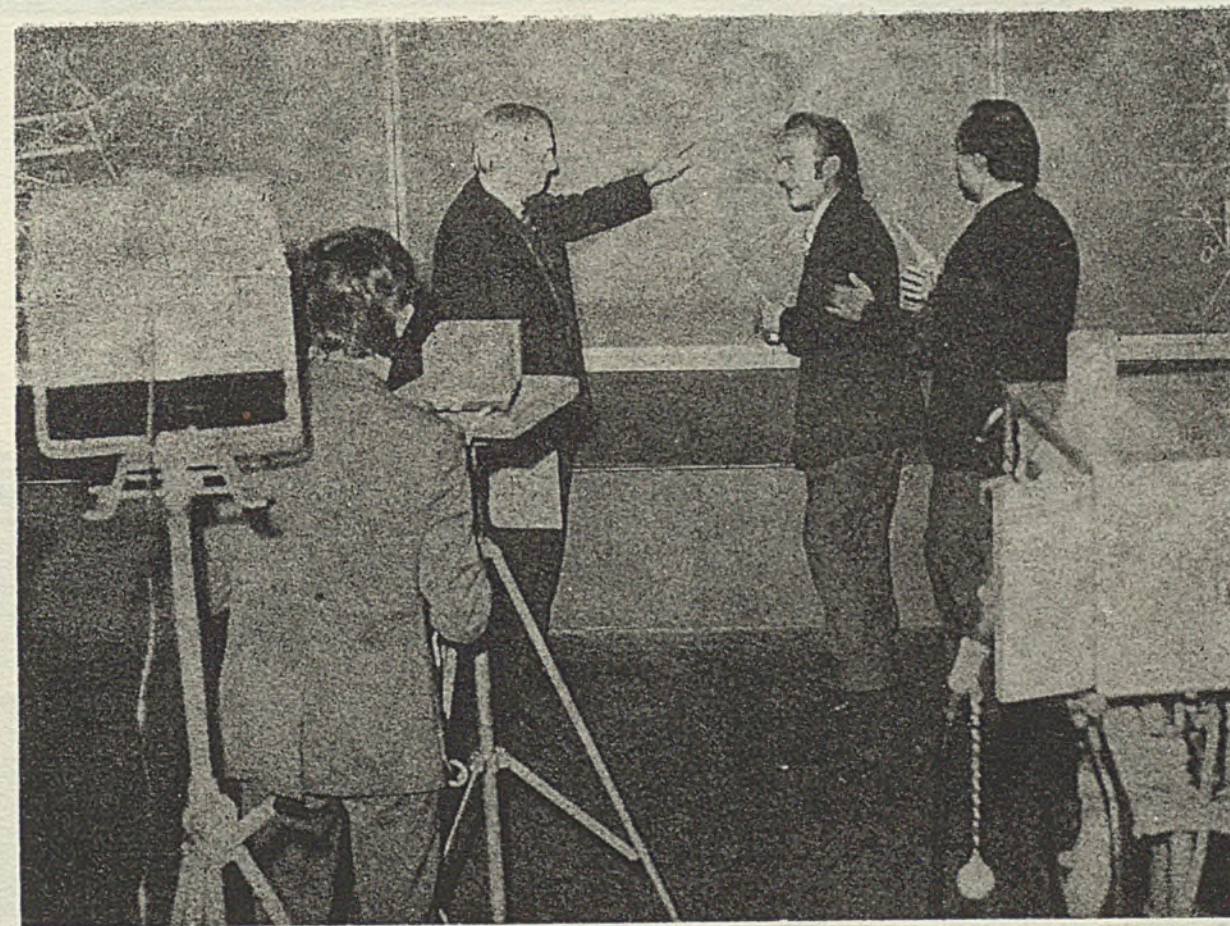

Zadania i działalność Zakładu:

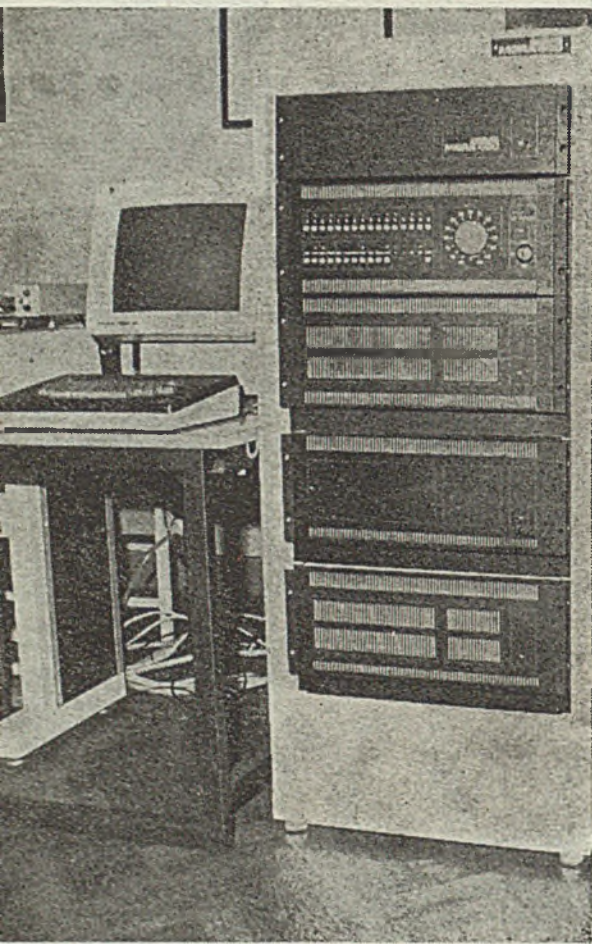
- Badania i adaptacja nowych technicznych środków nauczania,
- Prace usługowe w zakresie:
 - wykonywania filmów dydaktycznych i wstawek filmowych,
 - realizacji teleaudycji dydaktycznych,
 - wykonywania mikropozytywów czarno-białych i kolorowych,
 - kopiowania filmów czarno-białych 16 mm na taśmę magnetowidową,
 - wykonywania zdjęć kamerą ultraszybką (5000 kl/sek).

Zakład współpracuje z Instytutami Uczelni w zakresie badań i realizacji nowych metod dydaktycznych.

Zakład zatrudnia 10 pracowników.

OŚRODEK ELEKTRONICZNEJ TECHNIKI OBLICZENIOWEJ

Działalność dydaktyczna obejmuje:

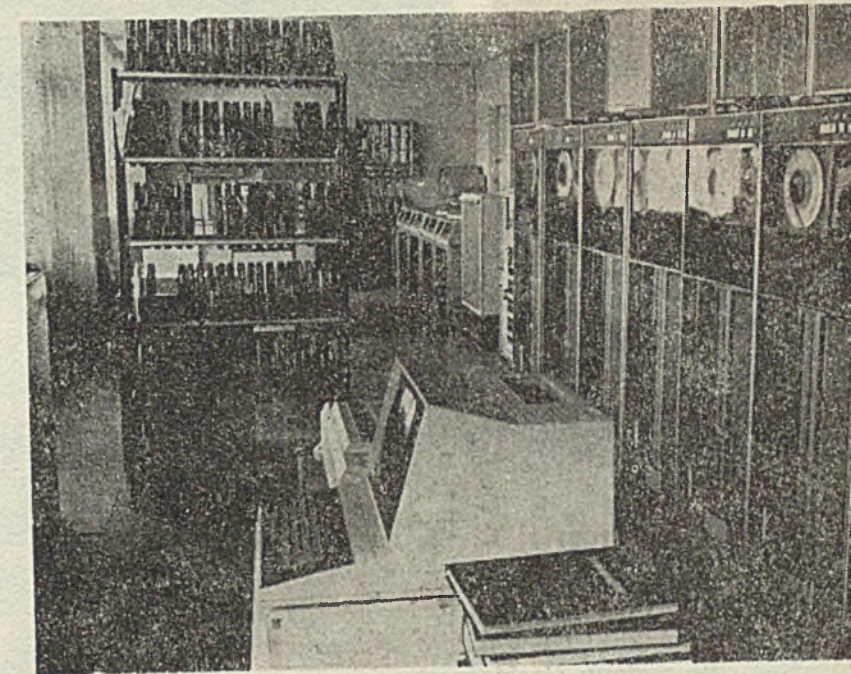
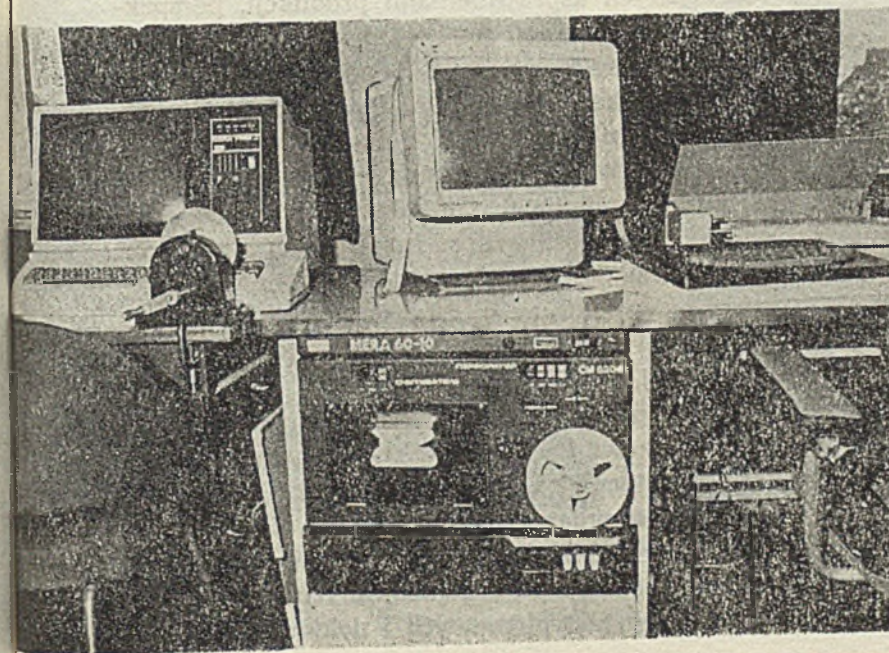
- prowadzenie ćwiczeń z elektronicznej techniki obliczeniowej,
- udostępnianie aparatury i pomocy technicznych innym jednostkom dydaktycznym Uczelni.

Działalność naukowo-badawcza ukierunkowana jest na zagadnienia:

- teoretycznych metod numerycznych,
- zastosowań elektronicznej techniki obliczeniowej w obliczeniach naukowych oraz w zakresie prac nad rozwojem i oprogramowaniem Ośrodka.

Działalność usługowa obejmuje prace na rzecz Uczelni z zakresu eksploatacji systemów PESTO i FK oraz systemu gospodarki aparaturą, a także prace usługowe w zakresie udostępniania czasu maszynowego pracownikom i jednostkom organizacyjnym Uczelni, udzielania konsultacji i pomocy oraz opracowań i eksploatacji programów, przygotowania maszynowych nośników informacji.

Ośrodek zatrudnia 35 pracowników, w tym 1 docenta oraz 4 adiunktów.

WSPÓŁPRACA Z PRZEMYSŁEM

Politechnika Śląska ze względu na posiadany potencjał badawczy jest poważnym kontrahentem i zapleczem naukowo-technicznym dla jednostek badawczych i gospodarczych, szczególnie dla makroregionu śląskiego.

Współpraca z tymi jednostkami ma już wieloletnie tradycje i wypróbowane formy działania.

Dominującą formą bezpośredniej współpracy szkoły z przemysłem stanowią prace o charakterze użytecznym, zapewniające aktywniejszy udział potencjału badawczego Uczelni w kształtowaniu postępu technicznego i ekonomicznego w gospodarce.

Podstawową formą tej współpracy jest realizacja prac naukowo-badawczych w oparciu o konkretne umowy zlecenia.

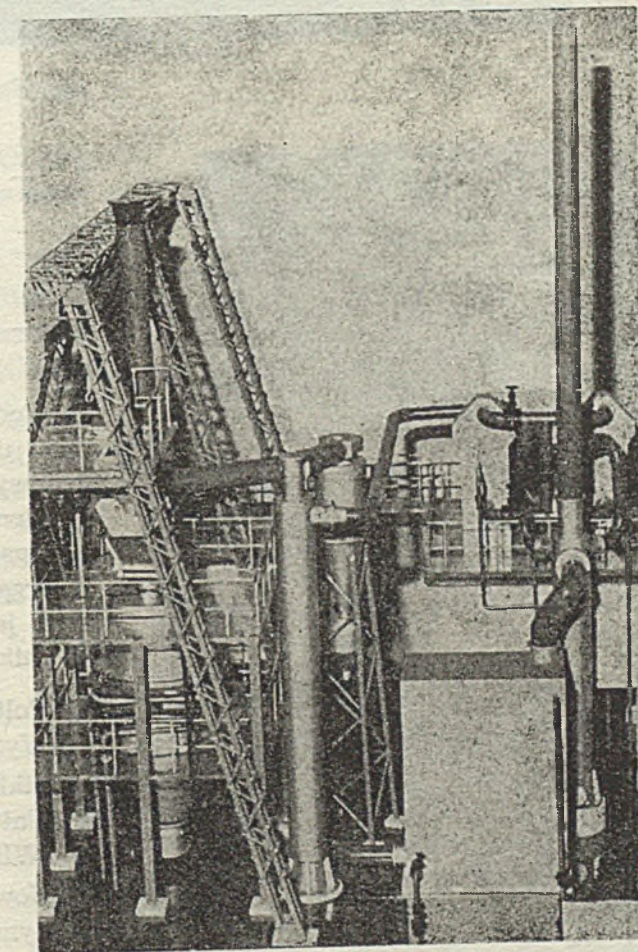
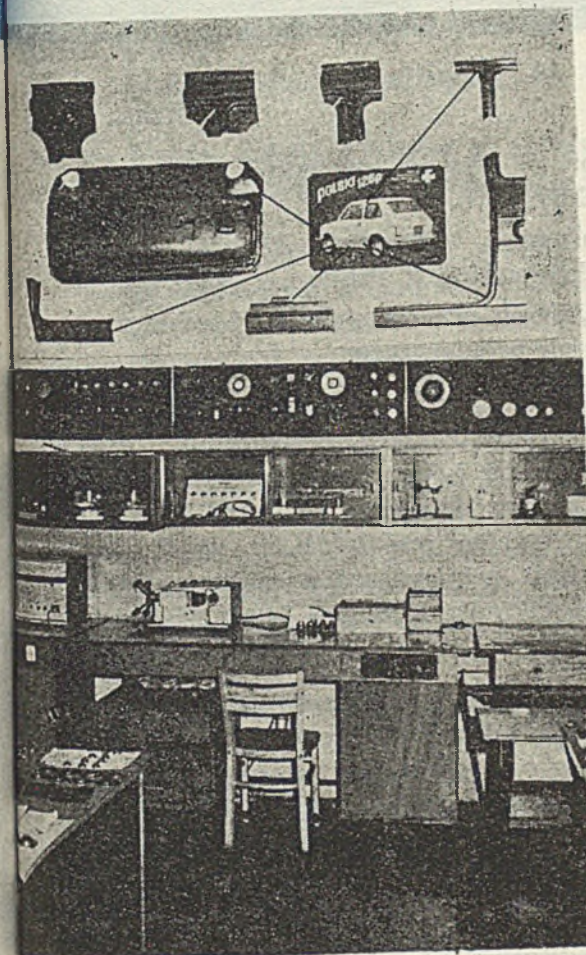
Współpraca z jednostkami gospodarki przybiera również poza pracami naukowo-badawczymi inne formy współpracy — od szeregu lat pracownicy naukowcy Politechniki Śląskiej pełnią funkcję stałych lub doraźnych konsultantów i doradców w

instytutach, biurach projektowych i dużych zakładach przemysłowych.

Konsultacje te mają bardzo różnorodny charakter. Związane są z opracowaniem rozwiązań technicznych usprawnieniami produkcji, perspektywicznymi planami rozwoju produkcji, zmianami organizacyjno-technicznymi, nadzorem i doskonaleniem produkcji ekonomiki i oszczędności materiałowej lub doradztwem technicznym. Konsultacje te odnawiane są rokrocznie w formie umów, w których zadania te są ściśle sprecyzowane i regulowane wyłącznie zapotrzebowaniem przemysłu.

Uczelnia zawiera również porozumienia o wieloletniej współpracy w dziedzinie naukowej i dydaktycznej z dużymi jednostkami gospodarki narodowej.

Obejmują one, poza współpracą w dziedzinie prac naukowo-badawczych, postanowienia dotyczące wzajemnej wymiany informacji i doświadczeń, udostępniania aparatury n-b i stanowisk badawczych, udziału pracowników w seminariach i konferencjach oraz organizowanych przez Uczelnię studiów podyplomowych i doktoranckich.

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

Współpraca naukowa i techniczna z zagranicą realizowana w Politechnice Śląskiej obejmuje:

- badania naukowe wykonywane wspólnie z partnerami zagranicznymi lub w drodze podziału zadań,

- import i eksport osiągnięć naukowych i technicznych,
- kształcenie i doskonalenie kadr za granicą i cudzoziemców w Polsce,
- wymianę informacji naukowej i technicznej oraz ich popularyzację.

Podstawę współpracy stanowią przede wszystkim umowy o współpracy bezpośredniej oraz umowy kulturalne i naukowe zawarte między Rządem PRL i rządami innych państw. W wielu przypadkach wynika ona także ze współpracy z organizacjami międzynarodowymi (np. ONZ) oraz jako efekt indywidualnych kontaktów pracowników.

Politechnika Śląska współpracuje z:

- Wyższą Szkołą Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Pilźnie (CSRS),
- Uniwersytetem Chemicznym w Veszprem (WRL),
- Nowosybirskim Instytutem Elektrotechnicznym (ZSRR),
- Słowacką Wyższą Szkołą Techniczną w Bratysławie (CSRS),
- Wyższą Szkołą Techniczną w Magdeburgu (NRD),

- Donieckim Instytutem Politechnicznym (ZSRR),
- Wyższą Szkołą Chemiczną w Merseburgu (NRD),
- Wyższą Szkołą Techniczną w Merseburgu (NRD),
- Wyższą Szkołą Górniczą w Ostrawie (CSRS),
- Uniwersytetem Politechnicznym w Hawanie (Kuba),
- Uniwersytetem w Catanii (Italia),
- Wyższą Szkołą Techniczną w Brnie (CSRS),
- Uniwersytetem Zulia w Maracaibo (Wenezuela),
- Wyższą Szkołą Transportu w Żylinie (CSRS).

Politechnika Śląska utrzymuje także kontakty z wieloma uczelniami, firmami i instytutami naukowo-badawczymi w krajach kapitalistycznych na zasadzie bezumownej. W tym przypadku współpraca oprócz wymiany informacji, wydawnictw, udziału w imprezach naukowych, wystawach obejmuje korzystną formę stażów naukowych i praktyk zawodowych.

Aktualnie w Politechnice Śląskiej kształcą się 40 cudzoziemców: 31 studentów i 9 doktorantów. Dotychczas, tj. do końca 1983 r., ukończyło studia w Politechnice Śląskiej 34 studentów obcokrajowców i 34 uzyskało stopień doktora nauk technicznych.

Sześciu profesorom Uczelni nadano tytuły doktora honoris causa zagranicznych uczelni.

Politechnika Śląska nadała pięć tytułów doktora honoris causa profesorom z zagranicy.

Pod opieką Uczelni pozostaje 71 polskich studentów kształcących się za granicą, głównie w ZSRR.

DZIAŁ WYDAWNICTW NAUKOWYCH

Politechnika Śląska prowadzi własną działalność wydawniczą na podstawie Ustawy o Szkolnictwie Wyższym. Działalność wydawniczą Poli-

techniki Śląskiej organizuje i prowadzi Redakcja Wydawnictw Uczelnianych. Działalność ta ma na celu przekazywanie w jak najkrótszym terminie wyników badań zainteresowanym kręgom odbiorców, ciągłe usprawnianie procesu dydaktycznego, bieżące informowanie o pracy i osiągnięciach Uczelni, umożliwianie jej pracownikom wykazania się publikowanym dorobkiem naukowym, prezentowanie osiągnięć nauki.

Cele te są realizowane poprzez publikowanie skryptów, zeszytów naukowych i monografii. Działalność wydawnicza Uczelni podporządkowana jest:

- potrzebom dydaktycznym,
- potrzebom naukowym,
- potrzebom publikowania materiałów informacyjnych — ogólnouczelnianych.

Wydawnictwa naukowe i dydaktyczne Politechniki Śląskiej zamawiać można poprzez sieć księgarni na terenie woj. katowickiego:

44-100 Gliwice, ul. Konstytucji 14 b, Księgarnia nr 096,

46-950 Katowice, ul. Żwirki i Wigury 33, Księgarnia nr 015,

40-096 Katowice, ul. 3 Maja 12, Księgarnia nr 005,

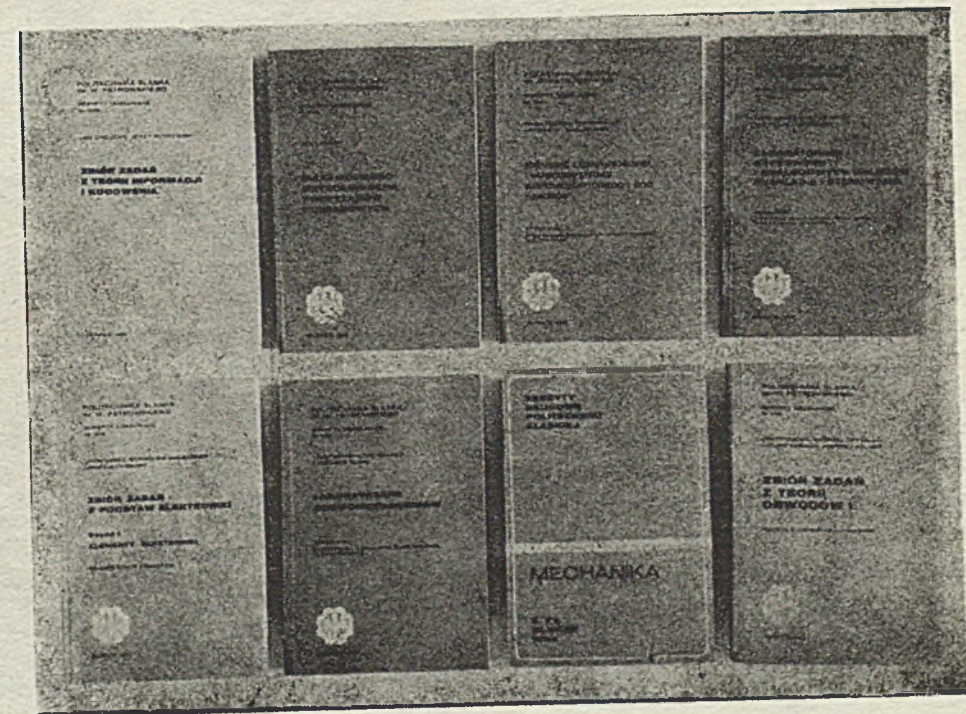
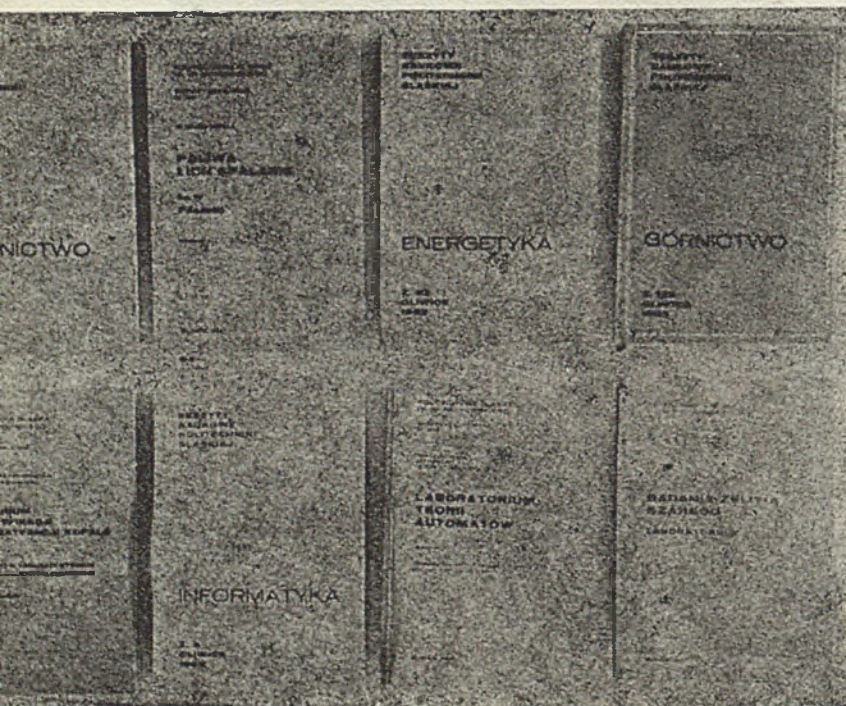
41-500 Chorzów, ul. Wolności 22, Księgarnia nr 063,

41-300 Dąbrowa Górnicza, ul. ZBoWiD-u 2, Księgarnia nr 081,

44-200 Rybnik, Rynek 1, Księgarnia nr 162

oraz Ośrodek Rozpowszechniania Wydawnictw Naukowych PAN 00-901 Warszawa — Pałac Kultury i Nauki,

a także Składnicę Księgarską w Warszawie, ul. Mazowiecka 9.

ŻYCIE STUDENCKIE

Sprawy nauki, socjalno-bytowe oraz szeroko rozumiany wypoczynek (turystyka, kultura, sport) to tradycyjne, o bogatym dorobku pole działania ruchu studenckiego. Osiągnięcia wielu młodzieżowych organizacji działających w historii na Politechnice Śląskiej są ciągle pomnażane, tworząc szeroki wachlarz propozycji dla wszystkich chętnych do współuczestniczenia w ich rozwijaniu.

Współzawodnictwo w nauce i działalność wspomagająca nauczanie, ekonomiczne zabezpieczenie studiów, samorządność na terenie domów studenckich, rozbudzanie lub pogłębianie zainteresowań muzycznych, teatralnych, tanecznych, filmowych nawet dziennikarskich, różnorodna działalność klubowa, turystyka masowa lub kwalifikowana, rekreacja i sport to wdzięczne pola do popisu.

Największą atrakcją stanowi zapewne sieć Studenckich Schronisk Turystycznych zlokalizowana na terenie Beskidu Śląskiego i Żywieckiego. Popularne „chatki” są na Pietraszonce, Lasku, Skalance, Błatniej, w Dolinie Danielki, Sopotni Wielkiej, Wiśle Czarnej, Lachowicach i Szczyrku Biłej. Gospodarzami są studenci poszczególnych Wydziałów lub agend turystycznych.

Rozwijanie zamiłowań turystyczno-krajoznawczych jest możliwe dzięki specjalistycznym klubom. Wymienić należy Akademicki Klub Turystyczny „Watra”, który powstał w 1960 roku, Studenckie Koło Przewodników Górskich „Harnasie”, Śląski Yacht Klub, Akademickie Kluby: Alpinistyczny, Podwodny „Kalmar”, Jeździecki, Narciarski „Firn”.

Za organizację wypoczynku odpowiada Biuro Podróży i Turystyki „Almatur”, które prowadzi także działalność zagraniczną. Różnorodność proponowanych form wypoczynku, bogaty i ciekawy program, sprawna studencka obsługa sprawia, że „Almatur” cieszy się popularnością i uznaniem nie tylko studentów, ale także kadry nauczającej, z którą współpracuje i której również oferuje swoje usługi.

Głównym animatorem w upowszechnianiu sportu i kultury fizycznej jest Akademicki Związek Sportowy. Masowe imprezy sportowe, spartakiady, zawody grup studenckich i wydziałów, szkolenie kadry sędziów oraz organizatorów sportu, a także rozwój akademickiego sportu wyczynowego to podstawowa działalność AZS.

Z całokształtem osiągnięć ruchu studenckiego, a także prezentacją kierunków i warunków studiów prowadzonych na Politechnice Śląskiej zapoznawana jest młodzież regionu w czasie akcji tzw. „dwójek wyjazdowych” i „otwartych drzwi”.

Niebagatelne oddziaływanie na macierzyste i filialne środowisko młodzieży mają kluby studenckie. Prowadzone w nich prelekcje, odczyty,

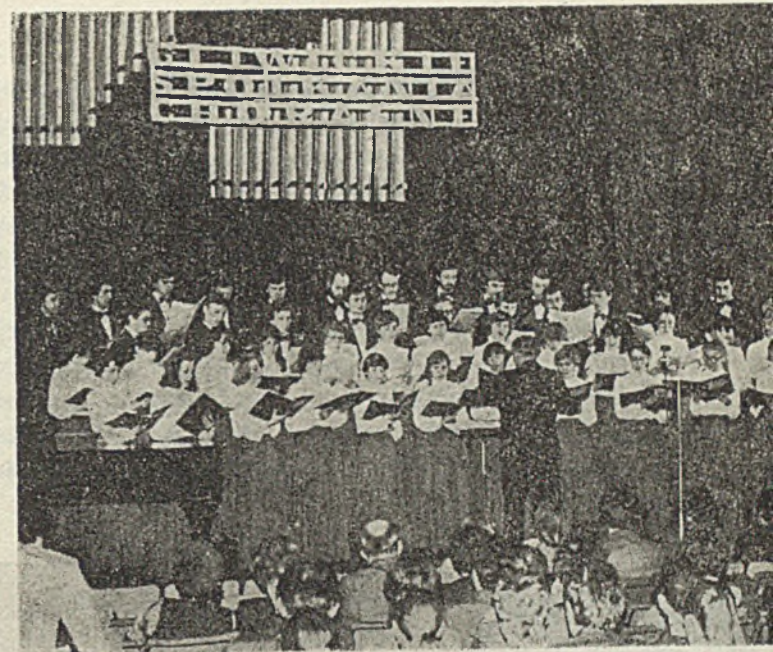
imprezy, działalność rozrywkowa umożliwiają wspólne spotkania i dyskusje w naturalny sposób integrując młodzież przygotowującą się do studiów i już studiującą, a także absolwentów. Najbardziej znane kluby „Spirala” i „Gwarek” zdobywały najwyższe nagrody na Festiwalach Kultury Studentów PRL („Spirala” na piątym festiwalu w 1972 r., a „Gwarek” na trzecim w 1965 r.). Ponadto klub „Gwarek” jest od 1972 r. organizatorem ogólnopolskich Festiwali Filmów Jednominutowych oraz imprez jazzowych „Boom Jazz”. Działają także kluby w Gliwicach „Kropka” i „Program”, w Katowicach „Wahadło”, w Rybniku „Ćwiek”, w Dąbrowie Górniczej „Filius”.

Aby korzystać w pełni z oferty ruchu studenckiego należy się do niego włączyć, co jest możliwe po pomyślnym zdaniu egzaminów. Ułatwić to mogą organizowane corocznie kursy przygotowawcze. W ogóle sprawy nauki i przygotowania do sztuki inżynierskiej leżą w centrum zainteresowania organizacji młodzieżowych.

Współzawodnictwo w nauce, samopomoc koleżeńska, giełdy podręczników, a także współuczestniczenie w pracach naukowych, wykonywanie pomiarów, prowadzenie doświadczeń i obserwacji,

badania i opracowania w ramach obozów naukowo-badawczych organizowanych przez koła naukowe to podstawowa działalność. Rozbudza ona zainteresowania naukowe i sprzyja osiągnięciu jak najlepszych wyników w nauce. Studenckie koła naukowe współpracując ściśle z kadrami dydaktycznymi uczelni umożliwiają członkom wszechstronne rozwijanie zainteresowań problemami współczesnej nauki i techniki. Dorobek tych kół prezentowany jest w licznych publikacjach i wydawnictwach naukowych.

Natomiast agendy kulturalne umożliwiają rozwój zainteresowań pozatechnicznych.

Akademicki Chór Politechniki Śląskiej jest jednym z najbardziej zasłużonych studenckich zespołów chóralnych w Polsce. Bogaty repertuar, wiele nagród i odznaczeń, liczne koncerty krajowe i zagraniczne, ciekawe obozy szkoleniowo-wypoczynkowe to interesująca propozycja dla miłośników muzyki i śpiewu.

Dyskusyjny Klub Filmowy „Iksik” założony w 1956 r. (drugi w kraju) organizuje ciekawe seminaria filmowe, również ogólnopolskie, umożliwia dyskusję po pokazach i spotkania z twórcami oraz współpracuje z Klubem Filmowym w Ostrawie.

STG — Studencki Teatr Gliwice powstał w 1959 r. Przygotowano w nim ponad 30 premier, a wśród tytułów znajdowały się gotowe dramaty, adaptacje i własne scenariusze. Działalność STG prezentuje szeroki wachlarz gatunkowy: kabaret, teatr poezji, pantomima, widowiska muzyczne i plenerowe. STG był wielokrotnie nagradzany.

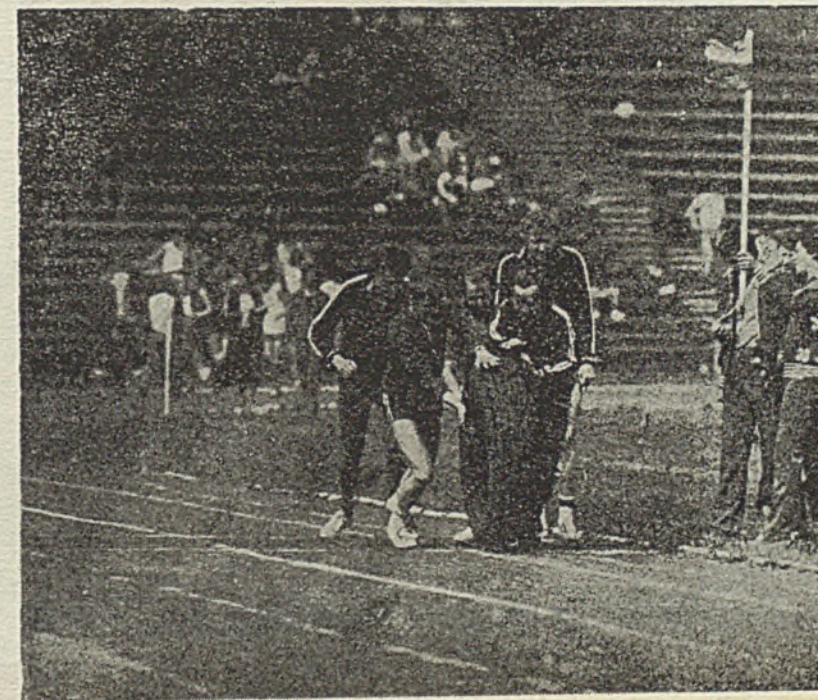
Kursy tańca towarzyskiego wszystkich stopni oraz organizacja turniejów i pokazów tanecznych to domena Studenckiego Klubu Tanecznego. Tańczyć również można w Akademickim Zespole Pieśni i Tańca „Dąbrowiaci”.

skich oraz innych organach szkoły. Ważną rolę odgrywa studencka samorządność w takich dziedzinach, jak: kultura, turystyka i sport. W akademikach powstają koncepcje wielkich imprez typu „Iгры”, które po raz pierwszy odbyły się w maju 1957 r. Wprawdzie igrы żaków trwają zazwyczaj 2—3 dni, ale są one tradycyjnie punktem kulminacyjnym bogatej, obfitującej w rozliczne imprezy i wydarzenia akcji zwanej Studencką Wiosną Kulturalną. A że nie samymi igrыmi student żyje, stąd rozliczne inne działania, choćby udział w pracach Koła Towarzystwa Przyjaciół Dzieci.

Zainteresowania dziennikarskie można rozwijać w gliwickim oddziale „Politechnika” lub w radiowym studio „Centrum”, które emituje codziennie kilka godzin własnego programu do niemalże wszystkich domów akademickich. Redagowane i wydawane są biuletyny uczelniane i wydziałowe. Istnieje Klub Dziennikarzy Studenckich.

W akademikach na forum Studenckich Grup Aktywności kształtuje się samorządność studencka. Dzięki działaniom rady mieszkańców domu studenckiego czy rady osiedla studenci decydują o wszystkich sprawach ich dotyczących. Ponadto studenci biorą udział w opracowywaniu programów naukowych, harmonogramów zajęć, planów sesji i praktyk. Przedstawiciele studentów uczestniczą w pracach kolegów rektorskich i dziekań-

Ważną gałęzią działalności jest ekonomiczne zabezpieczenie studiów realizowane poprzez przyznawanie pomocy materialnej (stypendia, zapomogi, zasiłki itp.), pracę społeczną będącą źródłem

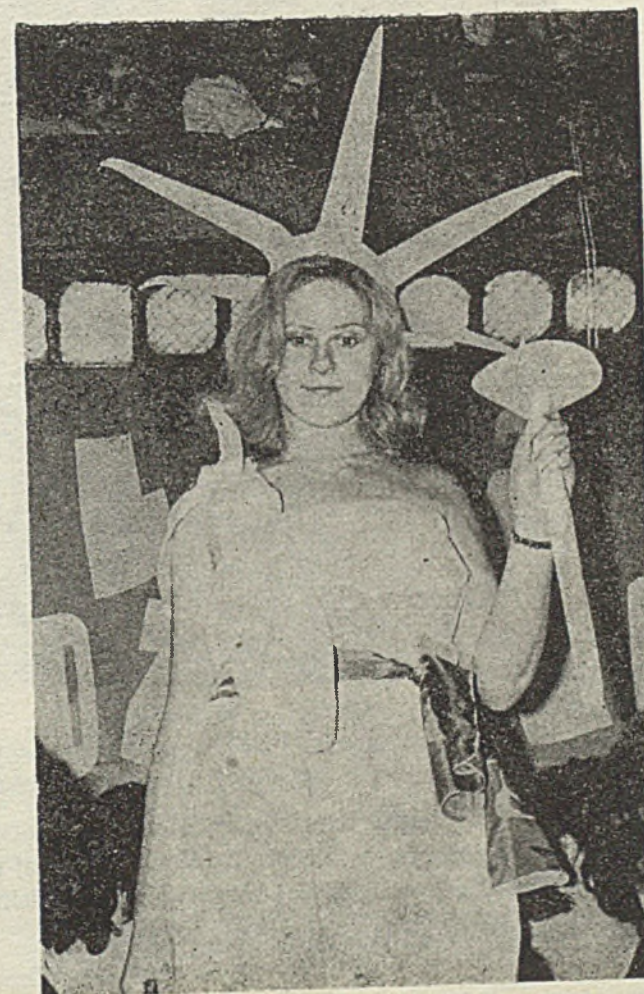

środków Funduszu Akcji Socjalnej Młodzieży i spółdzielczość studencką. Środki wypracowane na rzecz FASM mogą być przeznaczone m.in. na rozbudowę bazy turystyczno-sportowej lub dofinansowanie wycieczek, rajdów, imprez kulturalnych.

Spółdzielczość studencka ma bogatą tradycję. Studencka Spółdzielnia Pracy „Kajtuś” została utworzona w 1963 r. Od 1975 roku działa jako SSP „Alma-Serwice”. Podstawowym celem spółdzielni jest umożliwienie studentom jednorazowego, krótkookresowego zatrudnienia, a tym samym stworzenie możliwości zdobycia dodatkowych środków na uzupełnienie budżetu. Szeroki asortyment usług świadczonych przez spółdzielczość, od prac czystościowo-porządkowych po zleczone prace specjalistyczne, realizowane przy współpracy z Kołami Naukowymi, rzetelność i szybkość wykonania zleceń sprawiły, że spółdzielnia cieszy się dobrą renomą. Chlubną kartą działalności studenckiej na rzecz środowiska, miejscowych zakładów pracy były Studenckie Praktyki Robotnicze.

Inną formą działalności jest sądownictwo koleżeńskie, które stanowi instrument kolektywnego oddziaływania na osoby nieprzestrzegające ogólnie obowiązujących zasad i norm postępowania.

Dużą popularnością cieszy się działalność w zakresie zagranicznej wymiany naukowej, realizowana poprzez praktyki zagraniczne lub pracę w ochotniczych hufcach. Stwarza to możliwość konfrontacji wiedzy teoretycznej z praktyczną działalnością społeczno-gospodarczą i kulturalną innych

krajów, ułatwia pogłębianie znajomości języka obcego, umacnia przyjacielskie kontakty.

W okresie wakacji w niektórych akademikach organizowane są Międzynarodowe Hotele Studenckie, stanowiąc centra międzynarodowej turystyki.

Interesującą działalność prowadzi Studenckie Stowarzyszenie Przyjaciół Organizacji Narodów Zje-

dnoczonych, które propaguje informacje o Polsce i jej polityce zagranicznej oraz prezentuje poglądy polskich studentów wobec zasadniczych proble-

mów międzynarodowych. Uroczyście obchodzony jest Międzynarodowy Tydzień Studenta (10—17 listopada).

Nie sposób wymienić wszystkie formy działalności wypracowane przez ruch studencki. Można

jedynie nadmienić jeszcze o tradycyjnych balach wydziałowych, dni wydziału, o istnieniu Biura Kwater Studenckich, o akcjach: Bank Pomysłów, Studenci — Miastu — Uczelni, Przegląd Sytuacji Studentów Pracujących, Turnieje Młodych Mistrzów Techniki.

**СИЛЕЗСКИЙ ПОЛИТЕХНИЧЕСКИЙ ИНСТИТУТ им. Вин-
цента ПСТРОВСКОГО**

**DIE SCHLEESISCHE WINCENTY PSTROWSKI TECHNISCHE
HOCHSCHULE**

**THE SILESIAN TECHNICAL UNIVERSITY WINCENTY
PSTROWSKI**

**L'ÉCOLE POLYTECHNIQUE SILESIENNE WINCENTY
PSTROWSKI**

Силезский политехнический институт им. Винсента ПСТРОВСКОГО в Гливицах является одним из 18 вузов нашей страны.

Четырнадцать из них — это политехнические институты. Силезский политехнический институт готовит научно-технических работников для нужд науки и промышленности Верхней Силезии у всей страны.

Основными задачами нашего политехнического института являются:

1. подготовка инженерских кадров на 12 факультетах стационарного и заочного отделений, а также на курсах повышения квалификации для выпускников вузов,
2. развитие научных кадров для нужд вуза и других научных технических учреждений,
3. ведение комплексных исследовательских работ как основного характера, так и для нужд народного хозяйства, а также внедрение результатов исследований в практику.

Силезский политехнический институт был основан в 1945 г. как первый польский вуз на силезской земле. Он был учреждён декретом председателя Крайовой Рады Народовой от 24 мая 1945 г.

В то время в институте было четыре факультета: 1. механический, 2. электротехнический, 3. химический и 4. инженерно-строительный. Временным местопребыванием института был Краков, и там с 1-го июня в Горной академии начались занятия для 1200 студентов на вышеупомянутых 4 факультетах, а постоянным местопре-

быванием должен был быть город Катовице. Однако из-за необходимости обеспечения нужной базы для работы и дальнейшего развития института, а также бытовых условий для студентов и научных работников местопребыванием вуза был избран город Гливице. Сначала институт помещался в трёх зданиях на улице М. Стжоды 19, 21 и 23 (тепер ул. Кучевского).

Первым ректором — организатором института был в 1945—1951 гг. проф. Владислав Кучевски, а первыми деканами были избраны на химическом факультете — проф. канд. тех. наук Адольф Ёшта, на электротехническом факультете — проф. канд. тех. наук Казимеж Идашевски, на инженерно-строительном факультете — проф. канд. тех. наук Антони Плямицер, на механическом факультете — проф. канд. тех. наук Зигмунт Цехановски.

Почти одновременно с вузом начала свою деятельность Главная библиотека Силезского политехнического института. Руководство и организацию этого заведения ректор — организатор поручил от 27 июня 1945 года инж. Титусу Ляскевичу — многолетнему директору библиотеки Львовского института.

Торжественное открытие учебного 1945/46 г. состоялось 23 ноября 1945 г. уже в Гливицах. Завершился первый этап работы по организации вуза — были созданы элементарные бытовые и научные основы для научных работников и молодёжи. Начался второй этап — организации лабораторий и научных ячеек, т.е. условий для

начала и развития научной и дидактической деятельности вуза.

Растущие потребности промышленности, особенно Верхней Силезии и всего народного хозяйства вызвали необходимость создания новых факультетов. В 1950 году был открыт горный факультет. В 1953 г. был открыт факультет механико-энергетический. В 1955 г. факультет сантехники. В том же году был переименован инженерно-строительный факультет на факультет гражданского и промышленного строительства. В 1954 г. начали издаваться Научные тетради Силезского политехнического института. В это время вышли две первые тетради: Электричество нр. 1 и Механика нр. 1. В первом десятилетии существования вуза главные силы были направлены на организацию вуза, приспособление его структуры к нуждам промышленности Верхней Силезии, к актуальным задачам народного хозяйства. Наглядным доказательством этих перемен было открытие новых факультетов и специализаций.

С 1962 года начались курсы повышения квалификации для выпускников вуза.

В 1964 г. был организован факультет автоматики. В 1969/70 учебном году начали деятельность, два новых факультета: физико-математический и металлургический, а в 1970/71 г. факультет организации производства.

В 1968 г. были созданы три филиала Силезского политехнического института: в городе Ка-

товице, Домброве Гурничей и Рыбнике с филиалами Главной библиотеки.

В 1968 г. был открыт факультет архитектуры. С 1978/79 г. начал деятельность механико-металлургический факультет в г. Домброва Гурничя, а также Институт карбохимии, имеющий права факультета.

В 1979 г. был создан факультет транспорта в филиале Силезского политехнического института в г. Катовице раньше (с 1974 г.), действующий на правах факультета институт транспорта.

Проведённая в 1970 году реорганизация научных ячеек вуза состояла в объединении существующих тогда кафедр в «институты». До 1970 г. в Силезском политехническом институте работало 140 кафедр, из них было создано в 1971 г. 36 институтов.

В 1979 году Силезский политехнический институт насчитывал 15 факультетов, 44 института и готовил специалистов по 16 направлениям. В институте обучалось около 20-ти тысяч студентов, из них свыше 11 тысяч — это студенты стационарного отделения. Дипломы инженера и магистра получили до сих пор 47 тысяч выпускников.

С 1981 г. значительно меньше молодёжи поступает в вуз. Это явилось причиной введения некоторых изменений в организацию вуза, в результате которых институт карбохимии был присоединён к химическому факультету, а факультеты механико-металлургический и организации производства — к металлургическому факульте-

ту, факультет транспорта опять стал институтом транспорта, работающим на правах факультета.

В настоящее время в Силезском политехническом институте обучается на 12 направлениях 9.862 студента, в том числе 7.882 на стационарном отделений.

В Силезском политехническом институте в настоящее время 11 факультетов и один институт на правах факультета.

Это 1) факультет архитектуры, 2) факультет автоматки и информатики, 3) факультет строительства, 4) электротехнический факультет, 5) горный факультет, 6) факультет сантехники, 7) физико-математический факультет, 8) факультет механико-энергетический, 9) факультет механико-технологический, 10) химический факультет, 11) металлургический факультет, 12) институт транспорта на правах факультета. (Два последние факультета находятся в городе Катовице).

В вузе, в настоящее время работает 4.092 работника, в том числе 1.603 преподавателя.

Силезский политехнический институт им. Винцента Пстровского, как большинство вузов, подведомственен Министерству науки высшего образования и техники, которые ведает всеми вопросами, связанными с функционированием

системы организации и руководства высшим образованием в Польше.

Политехническим институтом руководит ректор совместно с учёным советом вуза, и проректорами по вопросам дидактики, науки и общим вопросам.

Работой же факультетов руководят деканы совместно с советами факультетов и проректорами, которые занимаются студенческими проблемами. Формальные студенческие вопросы на факультете решает декан.

В рамках факультетов существует 49 институтов, а также межфакультетский институт общественных наук.

Дидактико воспитательную работу ведут кроме того: Кафедра иностранных языков, Кафедра военного дела, Кафедра физкультуры и спорта, Главная библиотека, Центр электроинно-вычислительной техники.

Задачей администрации политехнического института является обеспечение условий для выполнения вузом научных, дидактических и воспитательных задач.

Администрацией и хозяйством политехнического института руководит ректор при помощи директора по административной части.

Die Schlesische Wincenty-Pstrowski-Technische Hochschule in Gliwice ist eine der 18 Technischen Hochschulen des Landes, der die Ausbildung wissenschaftlich-technischer Mitarbeiter für die Bedürfnisse der Wissenschaft und Industrie der Region und auch des gesamten Landes zufällt.

Ihre Hauptaufgaben sind:

1. Ausbildung von Ingenieurkader an 12 Fakultäten im Direktstudium, Fernstudium und Postdiplomatstudium.
2. Bildung und Weiterbildung von wissenschaftlichem Personal für die Bedürfnisse der Hochschule und anderer Forschungseinrichtungen technisch-wissenschaftlichen Charakters.
3. Forschungsarbeiten fundamentalen Charakters als auch für die Bedürfnisse der Volkswirtschaft; Einleitung der Forschungsergebnisse in die Praxis.

Die Schlesische Technische Hochschule wurde 1945 als erste auf dem Gebiet Oberschlesiens polnische Hochschule gegründet und eröffnet. Ihre Errichtung wurde mit der Verordnung vom 24 Mai 1945 des Vorsitzenden des Landesvolksrates beschlossen. Sie bestand anfangs aus vier Fachbereichen: 1. Maschinenbau, 2. Elektrotechnik, 3. Chemie, 4. Bauingenieurwesen und hatte ihren vorläufigen Sitz in Kraków. Dort wurde auch am 1. Juni 1945 an der Bergakademie der Lehrbetrieb für 1200 Studenten in den genannten Fachbereichen aufgenommen. Ihren ständigen Sitz sollte die Hochschule ursprünglich in Katowice

haben. Jedoch in Betracht dessen, dass der Hochschule für ihre Tätigkeit, weitere Entwicklung als auch für ihre Studenten und Mitarbeiter notdürftige Lebens-, Wohnungs- und Arbeitsbedingungen gesichert werden mussten, wählte man Gliwice zu ihrem endgültigen Sitz. Die Hochschule wurde anfangs in drei Gebäuden in der Marcina-Strzody-Strasse Nr. 19, 21 und 23 (heute Kuczewskiego-Strasse) lokalisiert.

Der erste Rektor und Organisator der Hochschule war in den Jahren von 1945 bis 1951 Prof. Władysław Kuczewski. Zu den ersten Dekanen wurden erwählt: Der Chemischen Fakultät — Prof. Dr. Adolf Joszt, der Fakultät für Elektrotechnik — Prof. Dr. Kazimierz Idaszewski, der Fakultät für Bauingenieurwesen — Prof. Dr. Antoni Plamitzer, der Fakultät für Maschinenbau — Prof. Dr. Zygmunt Ciechanowski. Fast gleichzeitig mit der Eröffnung der Hochschule hat auch die Hochschulbibliothek ihre Tätigkeit aufgenommen. Ihre Errichtung und Leitung wurde vom Rektor — Organisator dem zuvor langjährigen Leiter der Bibliothek Technischer Hochschule in Lwów Ing. Tytus Laskiewicz am 27. Juni 1945 übertragen.

Die Inauguration des neuen Studienjahres 1945/46 fand am 23. Oktober 1945 schon in Gliwice statt. Mit diesem Augenblick wurde die erste Etappe der Arbeiten an der Organisierung der Hochschule abgeschlossen, während deren den Mitarbeitern und Studierenden die elementaren Existenz- und Lehrvoraussetzungen geschaffen worden waren. Von daher begann die zweite

Phase, in der die Laboratorien und wissenschaftlichen Institute errichtet und somit die Voraussetzungen für die weitere Entwicklung der didaktisch-wissenschaftlichen Tätigkeit der Hochschule geschaffen wurden.

Die wachsenden Bedürfnisse der Industrie Oberschlesiens sowie der gesamten Volkswirtschaft gaben Anlass zur Gründung neuer Fakultäten. 1950 entstand die Fakultät für Bergbau. 1953 wurde die Mechanisch-Energetische Fakultät und 1955 die Fakultät für Sanitärwesen ins Leben gerufen. In demselben Jahr wurde die Fakultät für Bauingenieurwesen zur Fakultät für Industriebau und Allgemeine Baukunde umbenannt. 1954 wurde das Herausgeben von Forschungsheften in die Wege geleitet. Es erschienen damals die ersten Hefte: „Elektrik“ Nr. 1 und „Mechanik“ Nr. 1.

Im dem ersten Jahrzehnt Ihrer Bestehen konzentrierten sich die Bemühungen hauptsächlich auf die Organisierung der Hochschule und ohne Anpassung an die Struktur und Bedürfnisse der regionalen Industrie aber auch der aktuellen Aufgaben der gesamten Volkswirtschaft. Dies fand seinen Ausdruck in der Schaffung weiterer Fakultäten und Spezialisierungen.

Ab 1962 werden an der Hochschule auch Postdiplomstudien betrieben. 1964 entstand die Fakultät für Steuerungs- und Informationstechnik. In den folgenden Studienjahren haben neue Fakultäten ihre Tätigkeit aufgenommen: 1969/70 die Fakultät für Mathematik und Physik, die Fakul-

tät für Metalurgie und 1970/71 die Fakultät für Organisierung der Produktion. 1968 wurden drei Filialen in Katowice, Dąbrowa Górnicza und in Rybnik samt Filialen der Hochschulbibliothek ins Leben gerufen. In den darauffolgenden Jahren wurden eröffnet: 1977 die Fakultät für Architektur, 1978/79 die Fakultät für Hüttenwesen (lokalisiert in Dąbrowa Górnicza), das Institut für Karbochemie auf Rechten einer Fakultät für Verkehrswesen, die ab 1974 bis daher als Institut für Verkehrswesen auf Rechten einer Fakultät in der Filiale Katowice funktionierte.

Die 1970 stattgefundenen organisatorischen Veränderungen beruhten auf der Vereinigung der bestehenden Lehrstühle in Institute. Bis 1970 existierten in der Hochschule 140 Lehrstühle, aus denen man 1971 36 Institute bildete.

1970 zählte die Schlesische Technische Hochschule 15 Fakultäten und 44 Institute. Die Zahl der Studierenden im Rahmen der 16 Fachrichtungen betrug knapp 20 Tausend, wovon 11 Tausend im Direktstudium studierten. Bis jetzt haben 47 Tausend Absolventen den Ausbildungsgrad mit dem Titel des Ingenieurs und Dipl. Ingenieurs erworben.

Seit 1981 stellt man eine bedeutende Verringerung der Zahl von Studienanfänger fest, was den Grund zur Durchführung weiterer organisatorischer Veränderungen gab. Infolge dieser wurde das Institut für Karbochemie der Fakultät Chemie, die Fakultäten für Hüttenwesen und Organisierung der Produktion der Fakultät für Metalurgie

angeschlossen. Die Fakultät für Verkehrswesen wurde nochmals zum Institut mit Rechten einer Fakultät ernannt. Gegenwärtig studieren an der Schlesischen Technischen Hochschule in 12 Fachrichtungen 9.862 Studenten davon 7.882 im Direktstudium.

Es sind zur Zeit 11 folgende Fakultäten und ein Institut auf Rechten einer Fakultät tätig:

1. Fakultät für Architektur
2. Fakultät für Steuerungs- und Informationstechnik
3. Fakultät für Bauwesen
4. Fakultät für Elektrotechnik
5. Fakultät für Bergbau
6. Fakultät für Gesundheitstechnik
7. Fakultät für Mathematik und Physik
8. Fakultät für Mechanik und Energetik
9. Fakultät für Maschinenbau und Verfahrenstechnik
10. Fakultät für Chemie
11. Fakultät für Metalurgie
12. Institut für Verkehrswesen auf Rechten einer Fakultät (die zwei letzten haben ihren Sitz in Katowice).

In der Hochschule sind zur Zeit 4.092 Mitarbeiter angestellt, wovon 1.603 das wissenschaftliche Personal bilden.

Die Schlesische Wincenta-Pstrowski — Technische Hochschule untersteht, wie die meisten Hochschulen des Landes, dem Ministerium für

Wissenschaft, Hochschulwesen und Technik, das die Gesamtheit der Angelegenheiten lenkt, die mit der Funktionierung des Organisations- und Verwaltungssystems vom Hochschulwesen in Polen verbunden sind.

Geleitet wird die Hochschule vom Rektor unter Mitwirkung des wissenschaftlichen Rates und der Prorektoren für Didaktik, Wissenschaft und allgemeine Angelegenheiten.

Die einzelnen Fakultäten werden von den Dekanen unter Mitwirkung von Fakultätsräten und Prodekanen geleitet, denen studentische Angelegenheiten unterstehen.

Formale studentische Angelegenheiten werden vom Dekanen geprüft. In Rahmen der Fakultäten funktionieren gegenwärtig 49 Institute und das zwischen den Fakultäten wirkende Institut für Gesellschaftswissenschaften. Zu den Einrichtungen der Hochschule, die eine didaktisch-erziehende Arbeit leisten gehören ausserdem die Abteilung für Fremdsprachenunterricht, Abteilung für militärische Ausbildung, Abteilung für Körpererziehung und Sport, die Hochschulbibliothek und das Datenverarbeitungszentrum. Die Aufgabe der Hochschulverwaltung ist die Sicherung bester Voraussetzungen für die Realisierung der wissenschaftlichen, didaktischen und erzieherischen Aufgaben der Hochschule. Die Verwaltung und Wirtschaft der Hochschule wird vom Rektor gelenkt bei Unterstützung vom Verwaltungsdirektor.

The Silesian Technical University in Gliwice is one of 18 technical universities in the country, among them 14 institutes of technology, educating research workers for the needs of science and industry of the Upper Silesia and the whole country.

The fundamental purposes of the Silesian Technical University are:

1. The education of scientific workers in 12 faculties of intra- and extra- mural studies, as well as post-graduate courses.
2. The development of scientific workers for the needs of the university and other educational institutions within the scope of technical studies.
3. Engagement in complex scientific research both of fundamental character and for the needs of national economy as well as practical application of the results of investigations.

The Silesian Technical University came into existence in 1945 as the first Polish academy in Silesia. It was brought into being by means of the decree of the Chairman of the National People's Council on 24 th May 1945.

The University consisted then of four faculties:

1. The Faculty of Mechanical Engineering
2. The Faculty of Electrical Engineering
3. The Faculty of Chemistry
4. The Faculty of Civil Engineering.

The temporary abode of the University was Cracov Academy of Mining where lectures for

1200 students in the four above-mentioned faculties have begun since June 1st. The permanent abode of the University was to be in Katowice. However, the necessity of ensuring the University housing and living conditions for the students and research workers indispensable for work and further development, made Gliwice be chosen as the final abode of the Silesian Technical University. The University was at first situated in three buildings in 19, 21, 23 Marcin Strzoda Street (at present Kuczewski Street).

The first rector-organizer of the University was prof. Władysław Kuczewski in 1945—1951, and the first dean elected in Chemical Faculty was prof. Adolf Joszt, in Electrical Engineering Faculty — prof. Kazimierz Idaszewski, in Civil Engineering Faculty — prof. Antoni Plamitzer, and in Mechanical Faculty — prof. Zygmunt Ciechanowski. Almost simultaneously with the University. The Main Library of the Silesian Technical University began its activity. On 27th June 1945 the rector-organizer entrusted Tytus Laskiewicz with the management of this unit. He had formerly been the principal of the Library of the Technical University of Lwow for many years.

The inauguration of the new academic year 1945/46 took place already in Gliwice on 23 rd October 1945. At that time, the first stage of proceedings concerning the organization of the University was finished. Elementary bases of existence and education of the research workers and youth were created.

Then the second stage began — the formation of laboratories and educational institutions, i.e. the conditions for initiating and developing didactic and research work of the University.

The increasing needs of industry — especially of the Upper Silesia and the whole national economy caused the necessity of forming new faculties. In 1950 the Faculty of Mining came into existence. In 1953, the Faculty of Power Engineering was opened and in 1955 the faculty of Sanitary Engineering.

In 1954 the publication of Scientific Papers of The Silesian Technical University was initiated. Then the first two papers appeared: Electricity Nb. 1 and Mechanics Nb. 1.

In the first decade of the Silesian Technical University, the main endeavour was directed to the organization of the University, the adaptation of its structure to the needs of industry in the Upper Silesia and to the current purposes of national economy. The outward sign of these changes was the formation of new faculties and specializations.

Since 1962, the University has also begun to run post-graduate courses.

In 1964, the faculty of Automation came into existence. Since the academic year 1969/70 two new faculties have begun their activity: Mathematical-Physical and Metallurgical Faculty and since 1970/71 — Business and Management Faculty.

In 1968 there came into existence three branches of the Silesian Technical University: in Katowice, Dąbrowa Górnicza and Rybnik with the branches of Main Library.

In 1977 the Faculty of Architecture came into existence. Since the academic year 1978/79 the Mechanical-Metallurgical Faculty located in Dąbrowa Górnicza and the Institute of Chemistry of Coke have begun their activity. The latter has the rights of a faculty.

In 1979 there came into existence the faculty of Transport in the Branch of the Silesian Technical University in Katowice. It had formerly been functioning since 1974 as the Institute of Transport with rights of a faculty. The research units of the University were reorganized in 1970. It consisted in merging the departments which existed so far into the institutes. Till 1970 there had existed 140 departments of the University and as a result of their merging there appeared 36 institutes in 1971.

In 1979 the Silesian Technical University comprised 15 faculties 44 institutes and run education in 16 branches of studies for almost 20 thousand were the students of intramural studies. Hitherto almost 47 thousand graduates have taken their M.Sc. degree.

Since 1981 one has been able to observe a considerable decrease as far as the number of youth willing to study is concerned, which has become the reason of certain reorganization changes at the University. As a result of it, the Institute of

of Chemistry of Coke has been merged into the Faculty of Chemistry and the Faculties: Mechanical-Metallurgical and Business and Management have been merged into the Faculty of Metallurgy, whereas the Faculty of Transport has again become the Institute of Transport with rights of a faculty.

At present the Silesian Technical University runs education in 12 branches of studies for 9.862 students, among them 7.882 of intramural studies.

The University comprises 11 faculties and 1 institute with rights of a faculty. They are as follows: 1. The Faculty of Architecture, 2. The Faculty of Automation and Computer Science, 3. The Faculty of Civil Engineering, 4. The Faculty of Electrical Engineering, 5. The Faculty of Mining, 6. The Faculty of Sanitary Engineering, 7. The Faculty of Mathematics and Physics, 8. The Power Engineering Faculty, 9. The Faculty of Mechanical Engineering, 10. The Faculty of Chemistry, 11. The Faculty of Metallurgy, 12. The Institute of Transport with rights of a faculty (the last two faculties are in Katowice).

At present The University employs 4.092 workers, among them 1.603 academic teachers.

The Silesian Technical University, like the majority of academies is submitted to the ministry

of Science, Education and Technology which administers the whole of affairs connected with the system of organization and management of higher educational system in Poland.

The University is administered by a rector with the participation of the senate and prorectors for teaching, science and general affairs.

The work of the faculties is administered by deans with the co-ordination of faculty-councils and subdeans to whom the students' affairs are submitted. Formal students' affairs in a faculty are considered by a dean. Within the faculties there function 49 institutes and the interfaculty Institute of Social Sciences. Didactic and educational activity is also run by: Foreign Language Teaching Department, Military Training Department, Physical Training and Sports Department, Main Library, the Centre of Electronic Calculation Techniques.

The purpose of the administration of the University is to provide conditions for the best realization of scientific, didactic and educational aims.

The administration and economy of the University are controlled by the rector with the help of an administrative director.

L'École Polytechnique Silésienne Wincenty Pstrowski de Gliwice est l'une des 18 écoles supérieures techniques polonaises, dont 14 polytechniques et elle forme des travailleurs scientifiques et techniques pour les besoins de la science et de l'industrie de la Silésie minière et de l'ensemble du pays.

Les tâches fondamentales de la Polytechnique sont les suivantes:

1. former, dans ses 12 facultés et Ses cycles d'enseignement normaux, par correspondance, et d'études après-diplôme, les cadres l'ingénierie,
2. développer les cadres scientifiques pour les besoins de l'enseignement et des autres institutions scientifiques dans le domaine des sciences techniques,
3. mener des travaux expérimentaux tant de caractère fondamental que pour les besoins de l'économie nationale ainsi que réaliser la mise en application des résultats expérimentaux.

L'École Polytechnique, créée en 1945 fut la première école supérieure implantée en terre Silésienne. Sa venue au jour coïncide avec le décret du Président du Conseil National Polonais en date du 24 mai 1945.

Elle se coposait alors de 4 facultés: Mécanique, Electricité, Chimie, et Ingénierie du Bâtiment: son siège temporaire était à Cracovie.

Aussitôt, à compter du 1 juin débutèrent à l'Académie des Mines des cours pour 1200 étu-

dians répartis dans les 4 facultés déjà cités et le siège pédagogique devait se trouver à Katowice.

Cependant, la nécessité d'assurer à la Polytechnique d'une part les conditions indispensables à son activité, et d'autre part la possibilité d'un développement ultérieur des locaux tant proprement scolaires que destinés à l'accueil des étudiants et des travailleurs fit choisir comme siège définitif de l'École Polytechnique la ville de Gliwice.

Les premiers locaux de la Polytechnique étaient situés rue Strzody (actuelle rue Kuczewskiego) aux numéros 19, 21 et 23.

Le premier recteur organisateur de l'École fut de 1945 à 1951 le professeur Władysław Kuczewski et les premiers doyens élus — professeur docteur Adolf Joszt pour la Chimie, professeur docteur Kazimierz Idaszewski pour l'Electricité, professeur docteur Antoni Plamitzer pour l'Ingénierie du Bâtiment et professeur docteur Zygmunt Ciechanowski pour la Mécanique.

Presque simultanée au début des cours fut l'entrée en service de la Bibliothèque Générale. Le 27 juin 1945 le recteur organisateur en confia l'organisation et la direction à l'ingénieur Tytus Laskiewicz, qui avait été de longues années directeur de la Bibliothèque de l'École Polytechnique de Léopol. L'inauguration de l'année académique 1945/46 eut lieu le 23 octobre 1945 à Gliwice.

C'est à cette date que s'achevait la première étape de l'organisation de l'enseignement: les fon-

dements étaient mis en place de la formation de travailleurs et de l'enseignement de la jeunesse.

C'était aussi le début de la deuxième période, celle de la création de laboratoires et du développement de l'action didactique et scientifique de l'École. Les besoins croissants de l'industrie en particulier dans la Silésie minière, ainsi que dans l'ensemble de l'économie nationale, rendirent nécessaire la création de nouvelles facultés. En 1950 fut institutée la faculté des Mines. En 1953 s'ouvrait la faculté de Mécanique-Energétique et en 1955 celle de l'Ingénierie Sanitaire Cette même année vit la transformation de l'ancienne faculté d'Ingénierie du Bâtement en faculté de Construction Industrielle et Générale.

En 1954 était donné le coup d'envoi des éditions scientifiques de la Polytechnique et dans le même temps paraissaient les deux premiers cahiers Electricité n° I et Mécanique n° I. Dans les dix premières années de son existence, la Polytechnique de Silésie exerça l'essentiel de ses efforts dans le sens de l'organisation de l'École, adaptant ses structures aux besoins de l'industrie de la Silésie minière, aux buts de l'économie nationale de cette période. La création de nouvelles facultés et spécialités en sont le signe incontestable.

A partir de l'année 1962 l'École assura également des formations ultérieures à l'obtention du diplôme. En 1964 vit le jour la faculté d'Automatique.

Et à compter de l'année académique 1969/70 entrèrent en activité deux nouvelles facultés:

Mathématique, Physique et Métallurgie et en 1970/71 celle de l'Organisation de la Production.

En 1968 la Polytechnique essaima en trois filiales à Katowice, à Dąbrowa Górnicza et à Rybnik avec des filiales de la Bibliothèque Générale.

En 1977 était créée la faculté d'Architecture et en 1978/79 la faculté de Métallurgie — Sidérurgie localisée à Dąbrowa Górnicza ainsi que l'institut de Carbochimie jouissant des droits d'une faculté.

L'année 1979 vit la transformation en faculté des Transports de l'institut des Transports qui fonctionnait depuis 1974 dans le cadre de la filiale de l'École à Katowice.

Réalisée en 1970 la réorganisation des unités scientifiques de l'École visait la fusion des chaires alors existant en instituts. Jusqu'en 1970 en effet la Polytechnique comprenait 140 chaires desquelles naquirent en 1971 36 instituts.

En 1979 la Polytechnique comptait 15 facultés, 44 instituts et assurait la formation dans 16 différentes spécialités de près de 20 000 étudiants dont 11 000 par les cycles réguliers. A cette date les diplômes d'ingénieurs et de magister ingénieur avaient été décernés à presque 47 mille récipiendaires.

On doit noter, à partir de 1981, un changement sensible de l'afflux des jeunes vers les études, changement qui fut à l'origine de certaines mesures de réorganisation de l'École.

Dans ces conditions, l'institut de Carbochimie se trouva réuni à la faculté de Chimie et les

facultés de Métallurgie-Sidérurgie et d'Organisation de la Production à la faculté de Métallurgie tandis que la faculté des Transports retrouvait son statut d'institut.

Actuellement l'École Polytechnique assure la formation dans 12 branches de 9862 étudiants dont 7882 dans les cycles normaux.

Elle compte 11 facultés et 1 institut avec droits de faculté: 1) Architecture 2) Automatique et Informatique 3) Génie Civil 4) Électricité 5) Mines 6) Ingénierie Sanitaire 7) Mathématique-Physique 8) Mécanique-Énergétique 9) Mécanique-Technologique 10) Chimie 11) Métallurgie 12) Institut des Transports avec droits de faculté (Ces 2 dernières facultés se trouvent à Katowice).

L'École emploie à ce jour 4092 travailleurs dont 1603 enseignants.

L'École Polytechnique W. Pstrowski comme la plupart des écoles supérieures dépend du Ministère des sciences de l'Enseignement Supérieur et de la Technique qui dirige l'ensemble des affaires touchant au fonctionnement du système d'organi-

sation et d'administration de l'enseignement supérieur en Pologne.

La Polytechnique est placée sous la direction d'un recteur en collaboration avec un sénat et 3 prorecteurs chargés des affaires didactiques, scientifiques et d'ordre général.

Dans les facultés la direction est assurée par des doyens de concert avec les conseils de faculté et des prodoyens, chargés de la gestion des étudiants. Dans le cadre des facultés fonctionnent 49 instituts ainsi que l'institut interfaculté des Sciences Sociales. L'activité pédagogique et didactique est complétée en outre par le Studium des Langues Étrangères, le Studium d'Éducation Physique et de Sport, Le Studium Militaire, la Bibliothèque Générale et le Centre de Calcul Électronique.

La tâche de l'administration de la Polytechnique est de remplir les conditions nécessaires à la meilleure réalisation par l'École de ses tâches scientifiques et pédagogiques. C'est le recteur, aidé d'un directeur administratif qui dirige l'administration et les affaires économiques de l'École.

OPRACOWANIE

Halina Bałuka, Wiesław Kalinowski, Elżbieta Stinzing, Janusz Wandrasz

OPRACOWANIE GRAFICZNE

Jan Lessaer

ZDJĘCIA

*Marek Misiąg, Krzysztof Vorbrodt
oraz Studencka Agencja Fotograficzna*

REDAKCJA

Anna Błażkiewicz, Kazimiera Rymarz

REDAKCJA TECHNICZNA

Alicja Nowacka

Wydano za zgodą Rektora Politechniki Śląskiej

Adres:

ul. W. Pstrowskiego 7, 44-101 GLIWICE

Telefon:

31-23-49

Telex:

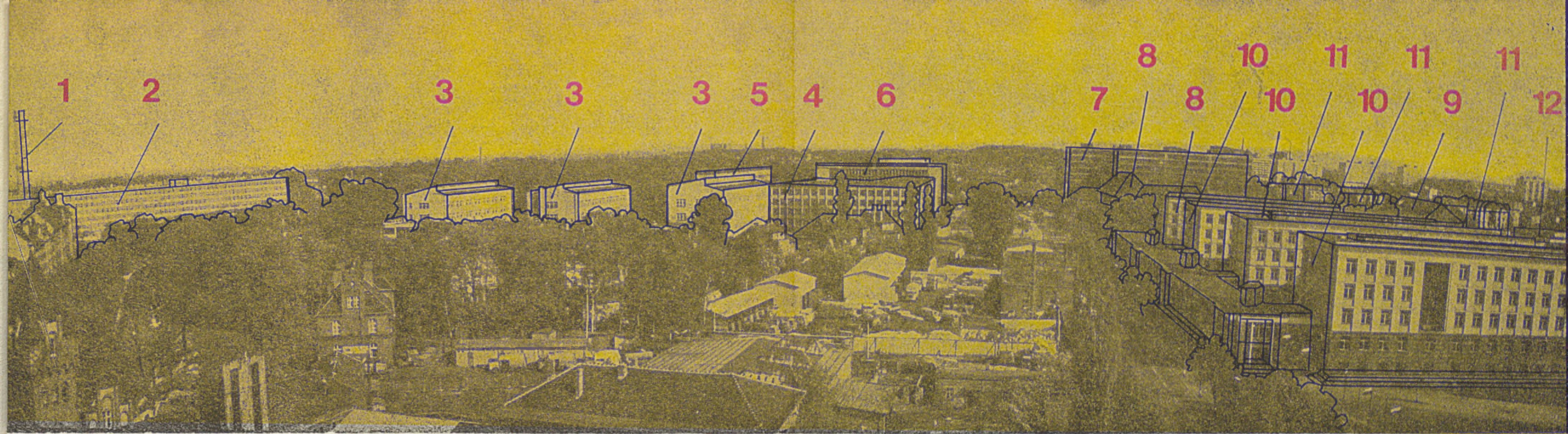
036304

036145

Dział Wydawnictw Politechniki Śląskiej
ul. Kujawska 3, 44-100 Gliwice

Nakł. 2900+100 Ark. wyd. 7,3 Ark. druk. 15,5 Papier offsetowy kl. III 70x100, 170 g
Oddano do druku 8.08.84 Podpis. do druku 24.09.84 Druk ukończ. we wrześniu 1984
Zamówienie 1029/84 U-23

Skład, fotokopie, druk i oprawę
wykonano w Zakładzie Graficznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach

- 1** Ciepłownia Politechniki Śląskiej
- 2** Wydział Mechaniczny Energetyczny i Mechaniczny Technologiczny
- 3** Wydział Chemiczny
- 4** Wydział Budownictwa
- 5** Laboratorium Wydziału Budownictwa
- 6** Wydział Architektury — Rektorat

- 7** Wydział Automatyki i Informatyki
- 8** Wydział Elektryczny
- 9** Studium Wojskowe
- 10** Wydział Górniczy
- 11** Domy Studenckie
- 12** Stołówka Akademicka

CENTRUM MIASTA

1. Wydz. Architektury
2. Wydz. Automatyki i Informatyki
3. Wydz. Budownictwa
4. Wydz. Chemiczny
5. Domy Studenckie
6. Wydz. Elektryczny
7. Wydz. Górniczy
8. Kino-Teatr „X”
9. Wydz. Inżynierii Środowiska
10. Wydz. Mechaniczny Energetyczny
11. Wydz. Mechaniczny Technologiczny
12. Wydz. Matematyczno-Fizyczny
13. Ośrodek Zdrowia
14. Stolówki

— . — . — Linia tramwajowa

..... Linie autobusowe

